

van hun cedaflegging aan de HH. VROOME, PIERS, QUAGHEBEUR en DEHOUCK voornoemd en verklaar hen aangesteld in hun functies van Schepen.

De openbare zitting wordt opgeheven te 16.45 uur.

De Stadssecretaris,
M. SURMONT.

Daar het huidig proces-verbaal geen aanleiding geeft tot opmerkingen wordt het goedgekeurd in de Raadszitting op 21 Februari 1953.

Door de Raad :

De Secretaris,
M. SURMONT.

De Burgemeester-Voorzitter,
A. VAN GLABBEKE.

Waterbouwkundig Laboratorium
Borgerhout

BIBLIOTHEEK

GEMEENTEBLAD

DER

STAD OOSTENDE

1953.

Nr. 2.

GEMEENTERAAD VAN OOSTENDE

ZITTING OP 21 FEBRUARI 1953.

D A G O R D E

OPENBARE ZITTING.

- 1 Bestuur — Rampen : rouwhulde Blz. 23
2. Bestuur — Rampen — Watersnood van 1 Februari 1953 : uiteenzetting Blz. 27
3. Algemene rekenplichtigheid : bijzondere kredieten te hechten aan de Stadsbegroting 1953 Blz. 92
4. Politieverordening — Besluiten van de Hr. Burgemeester genomen in verband met de watersnood van 1 Februari 1953 : bekrachtiging Blz. 97

GEHEIME ZITTING.

5. Bestuur — Personeel — Bevorderingen — Schorsing : kennisneming en beroep Blz. 104

AANWEZIG : M. Van Glabbeke, Burgemeester-Voorzitter ;
MM. Vroome, Piers, Quaghebeur, Dehouck, Schepenen ;
Mej. Tratsaert, MM. Goetghebeur, Blondé, Daems, Edebau,
Porta, Van Gaillie, Six, Vanhoorne, De Kinder, Boudolf,
Vanden Driessche, Rau, Behaene, Dehondt, Facon, De-
grave, Miroir, Lauwereins, Gemeenteraadsleden ;
M. Surmont, Stadssecretaris.

Het proces-verbaal van de zitting op 9 Januari 1953 is op het bureau neergelegd.

De Hr. Burgemeester-Voorzitter verklaart de zitting voor geopend te 16 uur.

Heeft zich verontschuldigd : M. Reynaert, Raadslid.

OPENBARE ZITTING.

BESTUURSMACHTEN. — HR. BURGEMEESTER : AANSTELLING EN EEDAFLEGGING.

M. VROOME, Eerste Schepen. — Ik zal U eerst lezing geven van :

1) Het Koninklijk Besluit van 12 Januari 1953, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 17 Januari 1953, waarbij de Heer Van Glabbeke Gustaaf-Adolf tot Burgemeester wordt benoemd van de Stad Oostende :

Burgemeesters — Benoemingen.

Bij Koninklijk Besluit van 12 Januari 1953, zijn tot burgemeester benoemd :

.....
Provincie West-Vlaanderen.

.....
Arrondissement Oostende.

Oostende — M. VAN GLABBEKE A.
.....

2) Het proces-verbaal van eedaflegging van de Hr. Van Glabbeke G.-A., als Burgemeester, in handen van de Heer Gouverneur :

PROVINCIE WEST-VLAANDEREN.

EEDAFLEGGING.

Art. 61 der Gemeentewet ; Wet van 1 Juli 1860.

Ten jare 1900 drie en vijftig de zestiende Januari te 14 uur is vóór Ons, Ridder Pierre van Outryve d'Ydewalle, Gouverneur, verschenen de Heer Van Glabbeke Gustaaf-Adolf, bij Koninklijk Besluit van 12 Januari 1953 tot Burgemeester benoemd van de gemeente Oostende, mits een jaarwedde van 137.880 fr., ten einde in onze handen de eed, voorgeschreven door art. 61 van de wet van 30 Maart 1836 en door de wet van 1 Juli 1860, af te leggen.

Gemelde Heer Van Glabbeke Gustaaf-Adolf heeft de volgende eed afgelegd :

« IK ZWEER GETROUWHEID AAN DE KONING, GEHOORZAAMHEID »
» AAN DE GRONDWET EN AAN DE WETTEN VAN HET BELGISCH »
» VOLK ».

Proces-verbaal van de tegenwoordige akte is dubbel opgesteld en de comparant heeft met ons getekend.

(get.) Ridder Pierre van Outryve d'Ydewalle.

(get.) A. Van Glabbeke.

Mijnheer de Burgemeester,

Het heeft de Koning behaagd U op 12 Januari jl. tot Burgemeester van Oostende aan te stellen.

Bij de aanvang van deze zitting, door U voor de eerste

maal voorgezeten als eerste burger van onze geliefde Oostendse stede, en vooraleer de bespreking aan te vatten van een punt, dat, eilaas, weer eens een droevige bladzijde uit de geschiedenis van ons reeds en maar al te dikwijls getroffen Oostende, zal belichten, valt mij de gelegenheid te beurt en acht ik het mij een grote plicht, in mijn hoedanigheid van Eerste Schepen, de vroegere doch zo betekenisvolle en treffende traditie voort te zetten, met U, in naam van de Gemeenteraad, alsmede in naam van de Oostendse bevolking, hartelijk geluk te wensen voor uw eervolle benoeming tot Burgervader van de Koningin der Badsteden.

Deze aanstelling mag verheugend genoemd worden voor onze stad, daar eens te meer een man aan het stuur werd gezet, geboren en opgegroeid aan de zee, die zowel de plaatselijke noden kent, en dan ook heel zeker bezielde is om, met de traditionele en taaie wilskracht, onze kustbewoners eigen, de strijd verder te zetten, Oostende en zijn ingezetenen ten bate.

Uw hoedanigheden van schrander beleid, uw gekende toewijding en uw dynamische werkkraft kennend, verwonderde het zeker niemand dat U reeds met de hoogste, leidende functies van ons land werd belast. Tweemaal tot Minister van Binnenlandse Zaken, naderhand tot Minister van Justitie en Minister van Volksgezondheid en het Gezin, aangesteld, was het resultaat van uw onverpoosde ijver. Dit vertrouwen in U werd nog bevestigd toen U België in de UNO vertegenwoordigde.

Thans dat U het stuur van onze stad met vaste hand houdt, zijn de hoop en het vertrouwen van alle Oostendenaren op U gevestigd. En wij kunnen van U getuigen dat U dit vertrouwen in hoge mate waardig zijt geweest. De laatste weken gaven daar het sprekend bewijs van. Toen Oostende op 1 dezer overstromd werd, en het bruisende en kolkende water dood en vernieling zaaide in vele gezinnen, stond U op de bres, niet één dag, doch dagen en nachten achtereen, bekommerd als U waart om het welzijn van uw stadgenoten en om daar waar het kon, onverwijld, hun leed te lenigen.

Onder uw krachtadige leiding werd onmiddellijk met de opruiming begonnen, want uw zorg voor een spoedige herleving van de stad was groot.

Dat U daarin ten volle zijt geslaagd zal niemand ontkennen, en groot is dan ook de dank van alle geteisterden voor de steun en aanmoedigingen die U hun hebt geschonken in deze bange en moeilijke dagen.

M. de Burgemeester, nauwelijks had U uw ambtstijd aangevat, of reeds onmiddellijk werden, ingevolge deze zware ramp, uw volle energie en toewijding opgeëist. Doch met de

hand van een ware meester en goede vader hebt U Oostende geleid naar zijn wederopstanding.

Wij zijn er dan ook ten zeerste van overtuigd dat U, na deze zware, doch voor U schitterend volbrachte inzet, op de ingeslagen weg zult volharden, en dat U, met de medewerking van eenieder, onze dierbare stede verder zult geleiden naar welvaart en bloei, tot heil van de stad Oostende, de Koningin der Badsteden en Koninklijke Residentie, en haar wakkere bevolking.

M. SIX. — In naam van de Liberale Groep sluit ik mij volgaarne aan bij de woorden, uitgesproken door de Heer Schepen Vroome. Mijnheer Van Glabbeke, wij allen heten U hartelijk welkom als Burgemeester. U zijt de rechte man op de rechte plaats voor dit ambt. Dit hebben de laatste gebeurtenissen ten overvloede bewezen.

Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken, om niet alleen de heer Burgemeester geluk te wensen met zijn aanstelling en zijn houding tijdens deze bange dagen, maar eveneens het Schepencollege. Ik wil hier mededelen dat de Liberale Groep een volledig vertrouwen heeft in gans het Schepencollege.

M. VAN CAILLIE. — In naam van de C.V.P. sluit ik me volgaarne aan bij de woorden uitgesproken door M. Six. Inderdaad, wij ook zijn de mening toegedaan dat menselijke krachten de ontketende natuurelementen niet kunnen overwinnen; echter werd tegen deze overmacht, een bovenmenselijke krachtsinspanning ingezet door het College van Burgemeester en Schepenen.

Er bestond geen schoner gelegenheid om bewijs te geven van zijn vaardigheid en energie in deze droevige omstandigheden.

Namens de C.V.P. een woord van dank voor de Heer Burgemeester en gans het Schepencollege.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ik wil van harte dank zeggen aan de Heer Eerste Schepen, alsook aan de woordvoerders van de meerderheidsgroepen, voor de zeer vriendelijke woorden die zij zoëven, te mijnen opzichte, hebben uitgesproken.

Mejuffer, Mijne Heren, verwacht van mij geen lange rede om op die tussenkomsten te antwoorden. Het is thans het ogenblik niet om lange redevoeringen te houden; wij hebben te veel werk voor de boeg. Het enige dat ik verlang te verklaren is, dat wij, met allen die het goed menen met de toekomst van de stad Oostende, alles, maar alles in het werk zullen stellen om opnieuw van Oostende een grote, een zeer grote stad, met wereldroem te maken.

En te dien opzichte zullen wij, in groten dele, de politiek van onze voorgangers kunnen voortzetten. Ik zou, meen ik, aan mijn plicht tekort komen moest ik hier niet openlijk mijn voorgangers en leden van de vorige Schepencolleges van na de oorlog 1940-1945 bedanken en mijn waardering uitdrukken te hunnen opzichte voor al hetgene zij verwezenlijkt hebben, ten tijde dat zij het bewind van de stad in handen hadden.

Wat ik persoonlijk zal betrachten, Mejuffer, Mijne Heren, is niet alleen de Burgemeester te zijn van deze stad, maar tevens de burgervader van gans de bevolking, zonder onderscheid. Ik heb de overtuiging dat in een stad zoals de onze, geen burgerstand van eerste en tweede klas mag zijn. Ieder moet door de bevoegde overheid op gelijke voet gesteld worden.

Mejuffer, Mijne Heren, het is de eerste maal dat de nieuwe Gemeenteraad, met het voltallig nieuw Schepencollege bijeenkomt en te dier gelegenheid zou ik de Gemeenteraad willen verzoeken zich accoord te verklaren met het verzenden van een telegram aan Z.M. Koning Boudewijn. Dit telegram zou luiden als volgt:

Aan Zijne Majesteit Koning BOUDEWIJN I,
Koninklijk Paleis,
BRUSSEL.

Bij de eerste bijeenkomst na de aanstelling van de jongste verkozen Gemeenteraad, biedt deze laatste aan Uwe Majesteit, namens de ganse Bevolking Uwer Koninklijke Residentie, de gevoelens aan van verkleefdheid aan het Vorstenhuis, alsook de dankbetuigingen vanwege alle Oostendenaars voor de herhaalde blijken van genegenheid door Uwe Majesteit betoond aan de Stad Oostende, en in 't bijzonder ter gelegenheid van de ramp van 1 dezer, waarbij de Koningin der Badsteden zo zwaar geteisterd werd. De Gemeenteraad drukt de vurige wens uit voor een spoedig en volledig herstel der gezondheid van Uwe Majesteit.

Ik veronderstel dat er geen opmerkingen te maken zijn nopens het verzenden van een telegram volgens het voorgestelde ontwerp.

— De Raad, met eenparige stemmen, gaat op dit voorstel in.

1. — *BESTUUR. — RAMPEN : ROUWHULDE.*

I. MIJNRAMP TE WASMES.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. —

Mejuffer, Mijneren,

De reusachtige omvang en de nasleep van het noodweer

dat op 1 Februari 1953 de Noordzeekusten teisterde, deed ons echter de tragische mijnramp te Wasmes niet vergeten, welke eens te meer Wallonië zo zwaar heeft getroffen.

Langs radio, pers en filmjournal werd ons inderdaad het schokkende, sombere nieuws gebracht dat bij een grauwwuurontploffing in de mijn l'Escouffiaux, te Wasmes, zeventien mijnwerkers aan hun familie en vrienden werden ontrukkt. Zij werden op 17 Januari jl., onder een grote volkstoeloop plechtig begraven.

Zoals de Vlaamse visser zijn ganse leven door als het ware vergroeid is met het dreigend stormgevaar, zo is het lot van de mijnwerker van het Zwarte Land beheerst door de mogelijkheid van vreselijke mijnrampen zoals het thans weer het geval is. Het angstig wachten van familieleden aan de ingang van de dreigende koolputten, de grimmige worsteling van de reddersploegen tegen de tijd, de schrikkelijke uren en dagen welke de afgesloten mijnwerkers honderden meter diep onder de onheilspellende zwarte bodem moeten doorbrengen, in de meest tragische omstandigheden, de vreugde voor de redding, doch soms ook de hartverscheurende smart bij het bovenhalen der slachtoffers, dit alles behoort bij het leven van de mijnwerkersfamilies en vormt er de tragiek van.

Als Burgemeester van de Stad Oostende, wier bevolking zelf zo menigmaal zwaar werd geteisterd en beproefd, en die thans, benevens de ontzaglijke schade, opnieuw acht doden bedreurt, slachtoffers van de vreselijke watersnood, besef ik ten volle de omvang van het schrijnende leed dat deze mijnramp over de bevolking van Wasmes en over de andere naastbestaanden der slachtoffers heeft gebracht.

Ik vertolk hier zeker de gevoelens van de ganse Gemeenteraad en ik ben overtuigd te spreken, namens de gehele Oostendse bevolking, wanneer ik thans een ingetogen laatste hulde breng aan de nagedachtenis der ongelukkige slachtoffers van de mijnramp van Wasmes, alsmede onze oprechte en innige deelneming aanbied aan de naastbestaanden, in de diepe rouw waarin dit onheil hen heeft gedompeld.

II. SLACHTOFFERS VAN DE WATERSNOOD VAN 1 FEBRUARI 1953 TE OOSTENDE.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. —

Mejuffer, Mijnheren,

Plichtsgetrouw houd ik er van thans enkele ogenblikken te verwijlen bij de nagedachtenis van hen, wier smartelijk

overlijden wij tijdens de vreselijke nacht van 31 Januari op 1 Februari jl. moesten betreuren.

Steeds zal deze ramp in eenieders geheugen gegrift blijven als een treurige, en voor velen, als een smartelijke herinnering en tevens eens te meer een droevige bladzijde uitmaken in de geschiedenis van Oostende.

Hard troffen de orkaan en de zee onze stad tijdens het stormweder op deze Zaterdagnacht. Opgezweept door een door niets te stuiten wind en springtij, beukten woeste en reusachtige golven tegen de machtige dijken en baanden zich, schuimend, een weg doorheen de straten tot ver in de middenstad. Veel erger nog was het feit dat de zee onze stad binnendrong langs het Montgomery dok en langs de oude handelsdokken, netgeen nog nooit gebeurd was. Enkele ogenblikken volstonden om talrijke inboedels stuk te slaan, bezittingen te vernielen, en vele stadgenoten in een grote ellende te dompelen. Reeds groot was de tol, die onze bevolking tot nu toe had betaald. Doch het noodweer eiste meer; het was nog niet verzadigd. Het eiste, spijtig genoeg, nog groter offers.

Acht onzer stadgenoten, wier naam ik hier in stille gedachtenis wil vermelden, verloren het leven bij deze voorheen nimmer gekende natuurramp, namelijk:

Elisa PASSCHIJN	Germaine DUMAREY
Isidoor GUNST	Willy EEREBOUT
Pharaïlde GUNST	Ronny DECONINCK
Robert VAN DER WAL	Albert BULCKE

Schrijnend was het leed in al deze families, die zo plots een dierbaar wezen uit hun midden zagen gerukt. Hartverscheurend was de smart van de moeder, die haar schattig kindje in dit bruisende water jammerlijk zag verdrinken. Een onder hen, namelijk wijlen de Heer Albert Bulcke, verongelukte op zijn arbeidsveld. Hij werd op zee over boord geslagen, en rust thans in het grote en onmetelijke zeemansgraf op de bodem van onze Noordzee, die zee waarvan hij zoveel hield, waarvan hij zoveel verwachtte en die hem nu tot zich heeft genomen.

Ik acht het mij dan ook een grote plicht, hier staande de vergadering in ons aller naam, alsmede in naam van de ganse diep medevoelende en ontroerde Oostendse bevolking, een laatste en passende hulde te brengen aan hen, die hun familie en ook ons, zo jammerlijk als onverwacht, ontvielen, en ben overtuigd dat hun nagedachtenis steeds en te allen tijde trouw en ingetogen te Oostende zal bewaard blijven.

III. SLACHTOFFERS VAN DE RECENTE OVERSTROMINGEN EN STORMEN LANGS DE BELGISCHE KUST EN ANDERE STREKEN VAN HET VLAAMSE LAND, ALSMEDEN IN NEDERLAND EN IN GROOT-BRITANNIE.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. —

Mejuffer, Mijnheren,

Zoëven herdachten wij met ingetogenheid onze, in de stormende nacht van 1 Februari jl., jammerlijk omgekomen stadgenoten.

Ik kan en wil ook niet nalaten thans enige ogenblikken te wijden aan de nagedachtenis van onze landgenoten, die tijdens deze fatale nacht, waarin de ganse Belgische kust en andere streken van het Vlaamse Land, door springvloed en stormwind werden geteisterd, hun levensdraad zo plots zagen afgebroken.

Inderdaad ! De storm woedde niet alleen in alle hevigheid aan de kust, doch ook aan de Scheldedijken, welke de opgezweepte watermassa's niet konden tegenhouden. Wanhopig was, en is nog steeds, de strijd tegen het water in de stille dorpen langs de Schelde, de Rupel en de Durme. Ook daar bleef vele mensen niets anders over dan verwoesting, wanhoop en vertwijfeld reddingswerk, en had men de dood van geliefde wezens te betreuren.

Ten zeerste gevoelig voor hun schrijnend leed, delen wij in hun grote smart, in het onherstelbaar verlies, dat hen trof in hun familie. Met ontroering gedenken wij hun doden, medeburgers, van ons geliefd Vaderland.

En ik zou heel zeker tekort komen aan de gevoelens van sympathie en solidariteit die de Oostendse bevolking koestert, moest ik in aansluiting hiermede, niet even verwijlen bij de nagedachtenis van de talrijke slachtoffers van Nederland en Groot-Brittannië.

Inderdaad, ook bij onze Noorderburen heeft de orkaan met een ongekende hevigheid tegen de kusten aangebeukt. De dijken werden met woest geweld doorgebroken, ontzaglijke vernieling werd aangericht, terwijl de ontketende zee in het holle van de nacht ongehinderd het land binnenstroomde. De Lage Landen aan de zee werden eens te meer door hun erfvijand « het water », niet gespaard.

In Groot-Brittannië was de strijd al even erg. Onverpoosd rolden de golven aan. De kusten werden op vele plaatsen ingebeukt, terwijl het bruisende water het land overspoelde. Daar cisten wind en water eveneens een groot aantal slachtoffers,

en zag men er het onbeschrijfelijk beeld van jammer en ellende. Met ontzetting vervulde ons de tragedie van de pakketboot « Princess Victoria » welke in de golven verdween, en het aantal doden merkelijk verhoogde.

Ingetogen willen wij dan ook op dit ogenblik met een diep gevoel van nationale eendracht onze betreurde landgenoten, en in een geest van internationale solidariteit het Nederlandse en Britse Volk gedenken, dat tijdens deze vreselijke stormweers zoveel slachtoffers telde.

2. — BESTUUR. — RAMPEN. — WATERSNOOD VAN 1 FEBRUARI 1953 : UITEENZETTING.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. —

Mejuffer, Mijne Heren,

Het Schepencollege heeft er van gehouden, binnen de kortst mogelijke tijd in de schoot van de Gemeenteraad een volledig verslag uit te brengen over de watersnood.

Reeds Donderdag 11, moest die zitting plaats grijpen, maar ik zag mij verplicht dezelve uit te stellen om verscheidene leden van de Raad in de gelegenheid te stellen andere plichten te vervullen en ik wist dat zij er aan hielden hier vandaag tegenwoordig te zijn.

In mijn ogen dringt zich deze uiteenzetting op, des te meer daar er in een van onze lokale weekbladen, alsook door een lid van de Gemeenteraad, geruchten verspreid werden, van aard de indruk te verwekken, als zouden de Gemeentelijke Overheden op de vooravond van de overstroming hun plicht niet of maar gedeeltelijk vervuld hebben, en aldus een verantwoordelijkheid zouden moeten dragen in de tragische gevolgen van de ramp.

In zekere middens werd zelfs een soort fluistercampagne gevoerd, waarvan de politieke ondergrond voor iedereen zeer duidelijk was.

In kwestieus Oostends weekblad, op Vrijdag, 6 Februari verschenen, werd boven aan de eerste bladzijde, op sensationele wijze volgende vraag gesteld : « Was men verwittigd dat er kans was op overstroming ? ». Deze vraag werd gevolgd door volgende uiteenzetting : « Naar we vernemen zouden de Hydrographische Diensten van het Zeewezen, Zaterdag in de voormiddag, de officiële instanties verwittigd hebben, als zou 's namiddags een zware storm dreigen de stad te overstromen en dat men er zich mocht aan verwachten dat de gebeurtenissen van 1949 zich opnieuw, zoniet erger, zouden voordoen.

Naar het schijnt zouden hier en daar mensen verwittigd zijn in een paar straten van de stad.

Graag vernam de bevolking van de middenstad, gezien de ernst van de mededeling, wijzend op zeer groot gevaar, waarom gans de middenstad in de loop van Zaterdagmiddag en niet later, niet verwittigd werd dat zij ten minste voorzorgen moesten nemen voor hun kelders.

Aan wie ligt de schuld van deze zeer ernstige nalatigheid, in acht nemend de zeer belangrijke en ernstige waarschuwing van onze hydrographische diensten ?

Een woordje uitleg zou de geteisterde bevolking, die aldus millioenen zag verloren gaan, geruststellen ».

In dit zelfde blad, op bladzijde 2, verscheen een ander artikel met hoofding : « Paniekzaaijerij te Oostende ». Ziehier dit artikel : « Ter grote verwondering van de bevoegde maritieme overheid, werd Woensdag de bevolking van Oostende van een nieuwe overstroming, welke in de nacht van Woensdag op Donderdag zou plaats hebben, ingelicht.

Dergelijke paniekzaaiende inlichtingen waren ten zeerste ongepast.

Inderdaad, naar ingewonnen inlichtingen is het hoogwater van 's namiddag normaal geschied.

De landelijke rijkswachtoverheden, hier ter plaatse gekomen, zouden eerst bevel gegeven hebben de bevolking in te lichten van een nieuwe overstroming met als gevolg daarvan een onmiddellijke evacuatie.

Veel mensen werden inderdaad verwittigd en paniek werd gezaaid.

We vragen ons af in hoeverre deze rijkswacht en andere overheden buiten de maritieme specialisten in het vak, bevoegd zijn om dergelijke voorspellingen te doen.

Te meer dat de weerkundige diensten ter plaatse, wel goed op de hoogte zijn van hun taak en zij Zaterdagmorgen, 31 Januari de bevoegde autoriteiten volledig ingelicht hebben omtrent wat de kust te wachten stond.

Thans schijnt men deze autoriteiten over het hoofd gezien te hebben om zich eens te meer interessant maar nog meer belachelijk te maken.

Het tij is immers fel aan het afnemen zodat er geen gevaar bestaat, dat deze toestand zich thans zou hernieuwen.

Schoenmaker blijf bij uw leest en steek een licht aan waar het hoort ».

In het Socialistisch dagblad « Vooruit » van Zaterdag, 7 Februari, verscheen een artikel, luidend als volgt : « De Over-

stromingen te Oostende — Zeewezen had de overheden tijdig verwittigd — Waarom werd de bevolking niet gewaarschuwd ? — In doorgaans goed ingelichte kringen te Oostende wordt verzekerd dat de Hydrographische Diensten van het Zeewezen op Zaterdag, 31 Januari in de voormiddag de overheden zouden verwittigd hebben, niet alleen dat een zware storm te verwachten was, maar ook dat er gevaar bestond voor overstroming.

Indien dit waar is dan vraagt men zich af hoe het komt dat de bewoners van Oostende niet tijdig gewaarschuwd werden. Men zou de overstroming niet hebben kunnen beletten, maar wel het verlies van mensenlevens, terwijl de materiële schade niet de omvang zou gehad hebben van thans.

De zwaar geteisterde bevolking van Oostende heeft het recht te weten of de officiële instanties werkelijk reeds de Zaterdagvoormiddag gewaarschuwd werden en zo ja, waarom met die waarschuwing geen, of onvoldoende rekening werd gehouden.

Anderzijds blijkt dat men te Oostende Woensdagavond de officiële diensten en inwoners nodeloos in alarmtoestand heeft gebracht door — afgaande op het via de radio vernomen weerbericht, dat een nieuwe storm voorspelde — te wijzen op het gevaar van nieuwe overstromingen, terwijl deze keer de Hydrographische Diensten van het Zeewezen hadden medegedeeld dat deze storm vooral ging woeden ten noorden van ons land en voor Oostende geen gevaar ging opleveren. Na de tragische dagen die onze kustbevolking heeft beleefd en op het ogenblik dat zovelen in rouw en ellende gedompeld zijn ten gevolge van de watersnood, is het ons niet te doen sommige diensten of autoriteiten in het gedrang te brengen. Toch hebben de hogere besturen en het Stadsbestuur van Oostende de plicht te zeggen wat er waar is van hoger aangehaalde beweringen die niet uit politieke kringen voortkomen. Op dit gebied moet klare wijn geschonken worden ».

's Anderdaags, in de dagbladen van Zondag, 8 Februari, kon men volgend artikel lezen : « Te Oostende — Had de bevolking vroeger kunnen verwittigd worden van het nakend gevaar ? — Een verklaring van Volksvertegenwoordiger De Kinder — Ondervraagd over een artikel dat verscheen in een Gents dagblad, heeft de Oostendse socialistische afgevaardigde Roger De Kinder verklaard dat de Hydrographische Dienst van het Zeewezen, de autoriteiten van het Zeewezen, alsook de Burgemeester van Oostende in de loop van de voormiddag van 31 Januari gewaarschuwd had dat de vooruitzichten op een groot gevaar gerechtvaardigd waren door het aanhouden van de noordwestelijke winden, die in staat waren de watermassa's

van het vorig hoogwater te beletten terug te trekken in volle zee. Deze massa's vermeerderd met het volgend hoog tij van 1 u. 37 m. hebben in de nacht van Zaterdag op Zondag de overstromingen veroorzaakt.

Zo de inwoners van de lager liggende wijken der stad reeds van in de voormiddag verwittigd waren geweest, dan waren er, volgens M. De Kinder, wellicht geen doden te betreuren geweest, en in ieder geval ware er veel schade aan goederen vermeden geworden ».

In de dagbladen van Donderdag, 12 Februari verscheen een bericht betreffende de zitting van de Commissie van Verkeerswezen, die in de Kamer van Volksvertegenwoordigers plaats gegrepen had op Dinsdag, 10 Februari. Het is in de loop van deze bijeenkomst dat de Heer De Kinder aan de heer P.W. Seghers, Minister van Verkeerswezen, drie vragen stelde.

De eerste vraag was : « Of de meteorologische diensten, afhange van het Ministerie van Verkeerswezen, t.t.z. de Meteorologische Diensten van het Vliegwezen, verplicht waren de Gemeentelijke Overheden te verwittigen ingeval van gevaar ? ». Het antwoord van de Minister was dat die verplichting niet bestaat en er dan ook geen inlichtingen gegeven werden van meteorologische aard. Er werd gewezen op de inlichtingen, uitgaande van het Weerkundig Instituut van Ukkel, afhange van een ander Departement, inlichtingen die langs de radio aan iedereen verstrekt werden. De Minister voegde er aan toe dat de Meteorologische Diensten van het Luchtwezen alle vliegvelden verwittigden, met het oog op het treffen van bepaalde veiligheidsmaatregelen, in verband met de nakende storm.

De tweede vraag die gesteld werd, was de volgende : « Kreeg de Burgemeester van Oostende vanwege de Hydrographische Diensten van het Zeewezen bericht dat er gevaar bestond voor overstroming ? ». Op deze tweede vraag antwoordde de Heer Minister dat de Hydrographische Diensten niet bevoegd zijn i.z. weerberichten. De taak en de bevoegdheid van de Hydrographische Dienst werden door de Heer Minister uiteengezet. Hij voegde er aan toe dat nochtans, te persoonlijke titel een ambtenaar van de Hydrographische Dienst de Burgemeester van Oostende opgebeld had om zijn aandacht te trekken op het feit dat het hoogwater van het volgend tij kon gevaarlijk worden, zoniet één der twee volgende hoge tijen.

Deze ambtenaar liet slechts op 3 Februari aan de bevoegde overheid van het Zeewezen een verslag worden, waarin hij verklaarde vóór 14 dagen met de Burgemeester van Oostende per trein gereisd te hebben en in de loop van een gesprek zijn

zienswijze te kennen gegeven had over het gevaar van zekere tijen voor Oostende.

Op Zaterdag 31 Januari, in de loop van de voormiddag, zo verklaarde deze ambtenaar in zijn schrijven van 3.2.52, had hij op eigen gezag de Burgemeester van Oostende opgebeld om zijn aandacht te trekken op de eerstkomende hoge tijen en het weerbericht, dat een storm aankondigde. De Minister voegde er aan toe dat deze ambtenaar i.z. weerberichten slechts een amateur was, daar hij nietlegendaar zijn ervaring, niet bevoegd is om inlichtingen van meteorologische aard te verschaffen. Bijgevolg, zo besloot de Heer Minister had dit telephonisch gesprek geenszins de waarde van een officieel bericht, uitgaande van de diensten van het Zeewezen.

Wat er ook van zij, kan ik aan de Gemeenteraad verklaren, dat ik die ambtenaar, die ik eenmaal in mijn leven ontmoet had, bedankte voor zijn vriendelijk gebaar, voor zijn telefonische mededeling en hem trouwens antwoordde dat mijn aandacht reeds getrokken werd op de stormberichten, langs de radio uitgegeven.

Het beste bewijs daarvan is te vinden in het feit dat ik reeds vanaf Zaterdagvoormiddag 31 Januari een reeks maatregelen trof om door de aangekondigde storm niet verrast te zijn.

Ik was op dit ogenblik niet gedekt door het minste officieel bericht vanwege de hogere overheid en ik wist dat ik mij blootstelde aan het gevaar, dat men mij zou verwijten aan paniekzaaijerij te doen. De vraag stelt zich : « Wat deed die zelfde dag, 's voormiddags, het Zeewezen hier te Oostende ? ».

Welnu, Mejuffer, Mijne Heren, door het Zeewezen werd geen enkel maatregel getroffen, noch ter bescherming van de maalboten, want in de nacht der overstroming was er slechts een oude bewaker aan boord van onze maalboten in de haven, noch ter bescherming van onze marineschool, welke zo slecht in de diepte gelegen is.

De waarheid is, dat men zich in de middens van het Zeewezen niet verwacht had aan de ramp, welke zich in feite enkele uren later zou voordoen, en indien ik goed ingelicht ben, zou die zelfde ambtenaar van de Hydrographische Diensten voorspeld hebben, dat wij misschien wel een waterpeil zouden bereiken hebben van 6 meter, daar waar wij in feite onze overstroming te danken hebben aan een waterpeil van boven de 7 meter.

Eén zaak is een storm en zelfs een zware storm, een andere zaak is een storm met water dat over de zeedijk spoelt en een

zeker aantal kelders onder water brengt, een andere zaak is ook nog een zware storm met een beperkte overstroming; eindelijk is ook nog een heel andere zaak het feit dat de zee in stad binnendringt, niet alleen langs de zeedijk, maar ook langs de dokken en aldus een catastrophale ramp veroorzaakt, waardoor een groot gedeelte van de stad onder water komt, zoals wij dit nu beleefd hebben.

Alle mensen met een greintje gezond verstand moeten zich rekenschap geven dat niemand, noch in Engeland, noch in Holland, noch in België en bijgevolg ook niet te Oostende de ramp voorzien had en ook niet kon voorzien. Dit is de naakte waarheid. Al hetgeen er na de ramp verteld werd is geenszins van aard deze vaststelling te wijzigen.

Een zeevloed, zoals deze van 1 Februari 1953 heeft in onze stad nooit of nimmer plaats gegrepen, in die zin dat wij ditmaal langs drie verschillende kanten de zee in stad zagen binnendringen. Sommige mensen spraken van de watersnood van 1897. De Oostendenaars die deze overstroming beleefden, beweren nochtans dat ze lang niet zo fel was als deze van 1 Februari jl. Men moet inderdaad de oude kronieken raadplegen om een gelijkaardige ramp terug te vinden en dan nog wel toen er nog geen dokken met kaaimuren bestonden zoals deze, die er ditmaal niet in slaagden het water tegen de houden.

De geschiedenis van onze stad is een lange strijd geweest tegen de golven. Van haar ontstaan af, reeds in de 9e eeuw, wordt door de geschiedschrijvers gewag gemaakt van deze eeuwenlange worsteling tegen de zee.

In het jaar 1124 dreigde de « streep », waarop Oostende lag, in zee te verdwijnen. De jaren 1195, 1330 en 1334 werden eveneens gekenmerkt door grote zeevloeden. Omtrent deze laatste vermeldt het Corpus Chronicorum Flandriae: « Dat een ongemeen schrikkelijk onweer op onze kusten woedde, en dat de zee op menige plaats duinen en dijken doortrekkende het omliggende land overstroemde en 't leven van vele mensen en dieren kostte ». De kerk van Oostende stond onder water. Het was trouwens naar aanleiding van deze ramp dat de Wethouders en Schepenen onzer stad toelating vroegen een nieuwe kerk te bouwen, meer landwaarts gelegen.

De vloed welke Oostende het ergst teisterde was deze van 22 Januari 1394. « Nog nooit » vertelden de oude lieden « was men van zulk een schrikkelijke overstroming getuige geweest ». De stad Brugge zond Zegher van den Walle naar Oostende en andere plaatsen die van de vloed geleden hadden « omme niemare van de dike van der zee » en « omme te overziene de dike van der zee dewelke te broken waren ». De Hertog van

Bourgondië, Philips de Stoute, kwam op verzoek der wethouders dit toneel van verwoesting aanschouwen.

Het gevolg was dat het grondgebied van Oostende, waarvan de zuidergrens ongeveer overeenkwam met de huidige Van Iseghemlaan, vergroot werd tot aan de grens die ongeveer overeenkomt met de huidige dokken. Een nieuw stadhuis en kerk werden in dit « nieuwe schependom » opgericht rond 1430.

— Het oudste Oostende werd door de bevolking gaandeweg verlaten, tot het in puin verging. Het bevond zich op ongeveer een honderd meter vóór de huidige stad.

In de XVe eeuw grepen eveneens talrijke overstromingen plaats: 1449, 1452, 1453, 1458, 1463, 1468, 1477, 1479, 1484, 1494, 1496. De ergste was wel deze van 1477, waardoor Holland, Zeeland en Vlaanderen groot gevaar liepen vele landerijen te verliezen. De oude stad Oostende werd grotendeels overstromd en de kerk (de oude kerk) « stond acht voet onder water » (Kroniek van Vlaanderen).

In de XVIe eeuw staan volgende overstromingen aangestipt: 1516, 1530, 1531, 1559, 1570, 1594. Deze van Allerheiligendag 1570 was de ergste. 128 huizen van Scheveningen verdwenen in zee; te Vere, in Zeeland, werden 2 dijken gebroken, kaaïen en hoofden erg gehavend; Dordrecht en Rotterdam stonden onder water. De Oostendenaars richtten een verzoekschrift tot hun Vorst, waarin zij lieten weten dat een dergelijke ramp binnen « smensen gedijncken diergelijcke niet geweest en was... ».

Later hadden nog overstromingen plaats in 1682, 1688, 1690, 1691, 1720, 1744, 1748, 1779. Dank zij het aanbrengen van meer en meer versterkingen, stevige golfbrekers en het graven van de dokken, namen de overstromingen af. Deze van 1897 moet ongeveer gelijkstaan met de meer recente in 1949. De hevigste waren de vloed van 1394, 1570 en 1953. Rekening houdende met het feit dat in 1394 en 1570 de verdedigingsmiddelen tegen het water op verre na niet waren wat ze nu zijn, kunnen wij redelijk besluiten, dat deze welke wij komen te beleven alle vorige in hevigheid overtrof. Op te merken valt, dat de meeste van deze overstromingen voorvielen, 't zij in Januari-Februari, 't zij in October of November.

De ingenieurs die onze dokken bouwden, deden zulks met een veiligheidsmarge, zodanig dat er in hun ogen niet de minste mogelijkheid bestond voor de zee, langs die dokken de stad te overstromen. Moest men vóór deze ramp beweerd hebben dat het mogelijk was het water langs de dokken in stad te zien binnendringen, dan zouden de ingenieurs en hoogste ambtenaren van Bruggen en Wegen, die persoon uitgelachen hebben,

die zulks had durven beweren. En nochtans is van dit alles, spijtig genoeg, thans het tegenbewijs geleverd.

Wat er ook van zij, ik wil nu terugkomen op hetgeen gebeurde op het Stadhuis op Zaterdag, 31 Januari, op het ogenblik dat ik zoals trouwens iedereen langs de radio vernomen had dat er een storm aangekondigd werd, hetgeen mij door een ambtenaar van de Hydrographische Dienst telefonisch bevestigd werd. Vooraleer kennis te geven aan de Gemeenteraad van de verslagen van zekere diensthoofden, acht ik het nochtans gepast de aandacht van de Raad te trekken op 2 verslagen, gedagtekend van 11 en 16 Februari en uitgaande van de Heer Havenkapitein Becu. Uit het eerste verslag blijkt dat in 1953, wij 104 dagen hebben, op dewelke zich een getij voordoet met een voorzien waterpeil, hoger dan op 1 Februari jl. Wij mogen er nog 59 dagen bijvoegen, op dewelke zich een getij voordoet met hetzelfde peil als dit van 1 Februari 1953. Moeten wij daaruit besluiten dat er in 1953 zich gevaar voor overstroming kan voordoen, gedurende 163 dagen en dat wij telkenmale dat wij één van die hoge tijen hebben, er veiligheidsmaatregelen moeten getroffen worden en zandzakjes uitgedeeld? Ik hoop van neen, want anders zou het leven in onze stad misschien wat moeilijk worden. Ik wil terloops laten opmerken dat op 31 Januari ll. in de stedelijke werkhuizen, die destijds afhingen van de Schepen van Openbare Werken, of nergens anders een normale voorraad zandzakjes te vinden was. Het nieuw Schepencollege moest dit vaststellen.

Uit het tweede breedvoerig verslag van de Heer Havenkapitein, dat 8 bladzijden omvat, en de hr. Becu is een man die het recht heeft van te spreken, wil ik U volgende passus voorlezen:

« De jarenlange ondervinding die ik ter lange omvaart heb opgedaan, en mijn verblijf op zeil-schoolschepen, laten mij toe het volgende te bevestigen:

De hoogte van het getij hangt insgelijks grotendeels af van de richting en de kracht van de wind, niet alleen van de locale wind, maar eveneens van deze die, weze het in het Kanaal, het Nauw van Kales of ergens in de Noordzee heeft gewaaid.

Het is onmogelijk met een bepaalde zekerheid een locale voorspelling van het weder te geven.

Een degelijke voorspelling is maar mogelijk in een centraal instituut. Ik voeg er aan toe, indien ik goed ingelicht ben, dat wij te Oostende over dergelijke instelling niet beschikken.

Daar materialiseert men graphisch de fenomenen. Men legt er in de ruimte de waarden vast van de verschillende veranderingen van het weder. Men ziet er het phenomeen in zijn geneel en men ontleedt het.

Niettegenstaande de moderne weerkunde tot een wetenschap is ongegroeid, en de voorspellingen der weerkundige instituten en dus met de hydrografische instituten, naar waarde dienen geschat, blijven deze nochtans steeds voorspellingen.

Het nagaan van de barograaf die sinds Vrijdag 30.1.1953 rond de middag tot 31.1.1953, te 8 u. t.t.z. op 20 uur, 22 mm. gedaaid was met W.N.W. wind, en terug aan het rijzen ging met een veel tragere klimmingsneiging: 12 mm. in 31 uur, gaf geen aanleiding tot het veronderstellen dat de wind met zulke hevigheid zou gewaaid hebben op het ogenblik dat het hoogwater van 1.2.1953 t.t.z. rond 2.30 uur, zien normaal zou voordoen, weze 30 u. nadat de barometer aan het rijzen was gegaan.

Mijns inziens kon er wel worden voorzien dat het water een hoger peil zou bereiken dan het normaal peil, doch voorzien dat het tij een hoogte zou bereiken dat wij aan de sluisdeuren en kaamuren letterlijk overspoeld zouden worden, weze een peil van $\pm 7,20$ m. boven het reductievlak, in plaats van 4,80 m. t.t.z. met een verschil van + 2,40 m., was volgens mij een volstrekte onmogelijkheid, zelfs voor een dienst die over mareograaf, anemometer, termograaf, psychrometer of hygrometer, bijzondere weerkaarten met localisatie der centrum van hoge, droge druk, warme en koude fronten en secondaire centrum, thalwegen, enz., beschikt.

Een gewoon kranktij bereikt een hoogte van 3,60 m. boven 0; het normale tij van 1.2.1953 zou een hoogte bereikt hebben van 4,80 m. boven 0.

Wij hebben dus op 1 Februari 1953 een tijhoogte gehad die gelijkstaat aan een hoogte van twee opeengevoegde kranktijen.

Naar mijn mening is de hoogte van het getij op 1.2.1953 te wijten geweest aan een samenloop van omstandigheden, die niet kon worden voorzien:

- a) Waterverplaatsing van het Kanaal of Nauw van Kales naar het zuidelijk gedeelte van de Noordzee ingevolge de wettelijke storm die gewaaid heeft in het Kanaal een paar dagen vóór 1 Februari 1953.
- b) Neerleggen van de ebbe die, die tij van 1.2.1953 voorafging, door de storm uit W.Z.W. en door de waterverplaatsing in de richting van de Noordzee.

- c) De hevige storm van N.W. die de bijkomende massa water boven het normaal getij naar onze kust en de Nederlandse kust heeft opgejaagd.
- d) De plotselinge toeneming van de noordwestelijke storm een paar uur vóór het hoogwater, door het feit dat een centrum van lage druk dat zich westelijk van Schotland in de richting van Noorwegen bewoog, plotseling van richting veranderde, en terug de richting van en naar de Noordzee is ingegaan ».

Volgens dit zelfde verslag werden niettegenstaande dit alles volgende maatregelen getroffen :

« 1. De sluisdeuren werden verzekerd door middel van stormdeuren en stooftalies.

2. Het peil van de dokken wordt zoveel mogelijk verlaagd, in acht nemende nochtans dat geen te laag peil mag worden genomen, om het verschil van druk op de deuren veroorzaakt door buiten- en binnenwaterstand niet te groot te maken ; hetgeen tot een ongeval zou kunnen leiden.

Het peil der dokken wordt zoveel mogelijk verlaagd om over een reserve te beschikken en omdat, zelf met gesloten deuren het water toch nog binnensteekt en alzo het peil automatisch verhoogt. Op die manier worden de kelders stroomopwaarts met grote kans gevrijwaard tegen het indringen van water.

Moesten de dokken op hetzelfde peil komen als de hoogte der sluisdeuren, hetgeen in de oude handelsdokken niet kon worden vermeden, dan bestaat er geen gevaar voor overstroming op Opex, Conterdam, enz.

3. De kelders, in dewelke het mechanisme staat der sluisdeuren, werden, zoals in dergelijke omstandigheden steeds gedaan wordt, zoveel mogelijk dichtgemaakt, zonder dat de dichtheid er van geheel kan worden verzekerd.

De kaaimuren der nieuwe handelsdokken zijn immers gebouwd op een hoogte van 7,08 m. boven het reductievlak H. De hoogste normale tijen te Oostende bereiken in 1953 een peil van 5,60 m. boven reductievlak H, zodat er een reserve bestond van 1,48 m. kaaimuur.

Op de hoogte zijn holten in de kaaimuur aangebracht door dewelke de kettingen waarmede de sluisdeuren bewogen worden, naar de kelders lopen.

Deze holten werden gestopt, doch het is onmogelijk de volmaakte dichtheid er van te verzekeren.

Een trap geeft toegang naar de kelders langs de bovenkant. Deze toegang is vrij en kan niet afgesloten wor-

- den. Nog nooit is het gebeurd dat het tij een peil bereikte boven de kaaimuur en bijgevolg evenmin dat er water in de kelders drong langs de kaaiingang.
4. De ploegen sluis knechten van dienst hielden zich gereed om het eventueel binnendringend water met de hand te ledigen ; hetgeen steeds een mogelijkheid is.
5. Alle schepen werden, zoals naar gewoonte, verzocht hun vastmaking na te gaan, indien nodig te versterken, en hun ankers klaar te houden.
6. De vastzetting van de kranen werd nagegaan en bovendien verzekerd bij middel van speciale keggen. Een wachtdienst werd ingesteld.
7. Toen rond 2 u. het water een onverwachte hoogte bereikte en ik mij rekenschap gaf dat er mogelijkheid bestond dat de zeevaartse kelders niettegenstaande de voorzorgsmaatregelen zouden kunnen vollopen, werd de hulp van de brandweer ingeroepen. Na enige minuten kwamen twee zware motorpompen ter plaats die onmiddellijk in gang werden gezet. Niettegenstaande dat kon het vollopen van de kelders niet worden vermeden ; de pompen waren onmachtig tegenover de massa water die over de sluisdeuren en de kaaimuren liep. Er werd niet vastgesteld dat er door het Staatszeewezen maatregelen getroffen werden met het oog op de ramp die zich voordeed.

Het water scheidde ons af van de Dienst der Staatspaketboten ; in de Zeevaartschool werden er geen maatregelen getroffen. Op de pakketboot die in de nabijheid van de sluis Demey lag schenen er evenmin getroffen ».

Ziehier nu de inleiding van het verslag van de Heer Bevelhebber van de Brandweer, gedagtekend 15 Februari : « Mijnheer de Burgemeester, ingevolge de nota van 14 dezer, heb ik de eer U verslag uit te brengen over de watersnood van 1.2.1953. Voorzorgsmaatregelen. Op 31.1.1953, te 11 uur 's voormiddags, werd de Brandweer verwittigd door de Heer Burgemeester, de nodige maatregelen te treffen om het hoofd te kunnen bieden aan het gevaar van een gebeurlijke overstroming, die zich zou kunnen voordoen als gevolg van de springvloed die kon gepaard gaan met storm.

In mijn dienst werden volgende voorzorgsmaatregelen genomen :

- 1) Alle vrij-van-piket-zijnde manschappen kregen, te 11.05 u. opdracht zich ter beschikking van de dienst te stellen.
- 2) Het volledig materieel, werkensklaar zijnde, werd opnieuw nagezien en in orde bevonden.

Het hoogwatergetij van 31.1.1953 te 14.18 uur verliep normaal, niettegenstaande de hevige wind uit Noordwestelijke richting (te 14 uur werd de toestand op de Albert I Promenade waargenomen door de Bevelhebber).

Het volgende hoogwatergetij was op 1.2.1953, te 2.49 uur ».

Het besluit van dit verslag, dat op blz. 5 voorkomt, luidt als volgt :

« Door de Heer Burgemeester ingelicht over het gevaar van een gebeurlijke overstroming kon het vrij-van-piket-zijnde personeel, samen met het op dienst zijnde, met het nodige materieel, in recordtempo ingezet worden om de noodzakelijke hulp te bieden.

Indien de Brandweer zou verwittigd worden dat soortgelijk onheil zich opnieuw zou voordoen, zouden er redelijkerwijze geen andere maatregelen kunnen getroffen worden dan deze die op bevel van de Heer Burgemeester genomen werden op Zaterdag, 31 Januari 1953 ».

Ziehier nu het eerste gedeelte van het verslag van de Heer Hoofdingenieur-Directeur Schepens, gedagtekend 14 Februari :

« Geachte Heer Burgemeester, als antwoord op uw nota van 14 Februari jl. hebben wij de eer U het volgende mede te delen :

Maatregelen genomen ten gevolge van het bevel gekregen op 31 Januari van de Heer Burgemeester in verband met mogelijke storm en overstroming :

- a) Het technisch overheidspersoneel werd verwittigd zich in alarmtoestand te houden. Het kwam dan ook aanstonds tussen.
- b) De wacht van het onderstation « schouwburg » onder leiding van Conducteur Pintelon werd gewaarschuwd. De gelijkstroom werd buiten dienst gesteld van zohaast de overstroming begon.
- c) Door de tot waakzaamheid verwittigde toezieners van de hoogspanning werd de hoogspanning van het geteisterd gebied buiten dienst gesteld voorafeer gevaar had kunnen ontstaan.
- d) De camionnette van onze dienst werd dadelijk gealarmeerd en vervoerde zonder vertraging de hulptroepen daar waar zulks nodig was.

Door deze maatregelen werd vermeden :

- a) Gevaar van electrocutie door de aanwezigheid van hoog- of laagspanning op overstroomde instellingen.

- b) Het gevaar van brand door slechte isolatie of kortsluiting.
- c) De grote beschadigingen teweeggebracht door de aanwezigheid van de elektrische stroom op instellingen onder water staande : er werd geen enkel toestel verbrand door aanwezigheid van stroom terwijl het onder water stond. Dit liet ons toe nadien, in korte tijd de transformatorenstations, de openbare verlichting en de wisselstroombedeling terug in dienst te stellen ».

De derde en vierde verslagen zijn deze van de Heer Hoofdpoliticommissaris Pintelon, gedagtekend 9 en 15 Februari.

Daar ik in de pers vernomen had dat de mensen slechts in een paar straten verwittigd waren geweest van het gebeurlijk gevaar voor overstroming, vroeg ik dienaangaande inlichtingen aan de Heer Hoofdpoliticommissaris, die mij het volgende schrijft :

« Heer Burgemeester, ik heb de eer U de lijst te laten geworden van de straten waar de mensen verwittigd werden dat er gevaar was voor overstroming : Van Iseghemlaan (van Kapucijnenstraat tot Kursaal), Kapucijnenstraat (van Zeedijk tot het Oude Mijnplein), St. Nikolaasstraat, Brabantstraat, Spanjaardstraat, Louisastraat, Wapenplein (zijde van de Royal Nord), Vlaanderenstraat, Christinastraat (van Zeedijk tot A. Buylstraat), Hertstraat, Kleine Weststraat, Langestraat (van Kapucijnenstraat tot Madridstraat), Madridstraat (van Kleine Weststraat tot Langestraat), A. Belpairestraat, Hendrik Seruyslaan ».

Ziehier nu het verslag van 15 Februari van de Heer Hoofdpoliticommissaris :

« Heer Burgemeester, als gevolg aan uw nota van 14 Februari 1953, aangaande storm en overstroming van 31 Januari 1953, heb ik de eer te uwer kennis te brengen dat, op uw verzoek, de personen dewelke in 1949, door overstroming geteisterd werden, op 31 Januari 1953, met de grootste voorzichtigheid, door de politie verwittigd werden, dat het geraadzaam ware de kelders en het gelijkvloers te ontruimen, daar er gevaar was voor overstroming. Het grootste gedeelte van de bewoners die door de politie gewaarschuwd werden, waren de mening toegedaan dat er geen gevaar was voor overstroming en dat de waarschuwing van de agenten geweldig overdreven was. Anderen verklaarden dat zij de storm en het water niet kunnen tegenhouden en dat er daar niets aan te doen was. Er waren zelfs personen die verlangden dat de politie de meubelen uit de kelders zou dragen. De verwittigde personen hebben

zich niet kunnen voorstellen dat de watersnood zo geweldig zou zijn geweest.

Niettegenstaande de verschrikkelijke overstroming hebben wij in het centrum van de stad maar twee sterfgevallen door verdrinking te betreuren en één door een hartaderbreuk. Vier personen zijn omgekomen in een huis gelegen Bredene-weg, dus in een buitenwijk van de stad.

Van zohaast de politiediensten niet meer in staat waren hulp te bieden aan de bewoners van het geteisterde gedeelte van de stad, daar het water in te hoge snelheid de straten kwam binnengestroomd en de stad in duisternis gedompeld was, hebben wij ons verplicht gezien het geteisterde gedeelte van de stad te verlaten. De politieagenten werden in het politiebureau van de Leopold I plaats verzameld en een speciale ordedienst werd ingericht om te beletten dat er ingebroken of gestolen zou worden. Met behulp van de Rijkswacht werden alleen wagens dienende tot de bevoorrading en hulpverlening, in het geteisterde gedeelte van de stad toegelaten.

Een verkeersregeling werd ingericht om de brandweermannen, belast met het uitpompen van kelders, niet te hinderen.

De mensen werden verwittigd, vanaf 19 uur — niettegenstaande het feit dat het hoog tij 's namiddags normaal was afgelopen — door de agenten Demey Robert, Dewolf Fernand en later nog door de politiecommissaris Geysen en adjunct Pottier. De eerste mensen werden verwittigd in de Van Isghemlaan, vanaf de Kapucijnenstraat tot aan de Kursaal, dan in de Kapucijnenstraat vanaf de Zeedijk tot aan het Oude Mijneplein, daarna de St. Niklaasstraat, Brabantstraat, Spanjaardstraat, Louisastraat, Wapenplein zijde Royal Nord, Vlaanderenstraat, Christinastraat vanaf de Zeedijk tot aan de A. Buylstraat, Hertstraat, Madridstraat, A. Belpairestraat en een gedeelte van de Hendrik Serruyslaan.

Wanneer het water op het Wapenplein te voorschijn kwam, heb ik persoonlijk op de deuren van de huizen der Kapellestraat en Christinastraat geklopt om de mensen te wekken, doch slechts enkelen deden open. Om 3 uur 's morgens zijn de bewoners van de Stockholmstraat, de E. Beernaertstraat en een gedeelte van de Alfons Pieterslaan, verwittigd geweest door de politieagent Deruwe. Er werd langdurig geklopt op deuren en vensters van het huis van de Heer Schepen Piers, maar niemand is komen zien.

De mensen, verblijvende in de straten hierboven vermeld, zijn in deze rangorde verwittigd geweest, zonder het juiste uur te kunnen bepalen. Rond 20.30 uur hebben zij, bij « Chez Pan » een persoon aangetroffen en hem doen opmerken dat er gevaar

was voor overstroming, waarop hij antwoordde : « Wat kan ik daar aan doen ? ». Rond 22.30 uur zijn zij niet teruggekeerd.

« Het Witte Paard » werd rond 22.20 uur verwittigd en de conciërge heeft enige dagen daarna laten weten dat zij de motoren, die in de kelders stonden, nog hebben kunnen redden. De bestuurder van de kinema's « Rialto » en « Corso » werd rond 22.30 uur verwittigd, maar hij had reeds kennis gekregen dat er gevaar was voor overstroming ».

De inwoners van de Albert I Wandeling werden door de politie niet verwittigd, omdat volgens mij zij met de toestand bekend waren.

M. VANDEN DRIESSCHE. — Dit is geen reden, wij moesten maar in ons hoekje blijven zitten.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ik heb de mensen gewaarschuwd die in 1949 reeds aan dit gevaar blootgesteld werden.

In 1949 toen U Schepen waart werd niemand verwittigd, noch op de zeedijk noch elders.

Het verslag van de heer Hoofdpolitiecommissaris luidt verder als volgt :

« Ik heb mij bij de heren Derinck en Lippens begeven, ten einde inlichtingen in te winnen en te weten te komen wanneer zij door de politieagent verwittigd werden. Zij verklaarden dat de agenten rond 22.30 uur in « Chez Pan » gekomen zijn om hen attent te maken dat er gevaar was voor overstroming. De aanwezigen werden per micro verwittigd dat er gevaar was voor overstroming en dat zij dienden hun auto's te verwijderen. Enkele personen hebben onmiddellijk hun wagens op het Wapenplein geplaatst en zijn dan terug naar de balzaal gekomen. De heer Charles Decrop weigerde zijn auto te verplaatsen. Het grootste gedeelte van de aanwezigen hebben zich niet kunnen voorstellen welk gevaar er hen te wachten stond.

Ik moet ook nog ter kennis brengen, dat de adjuncten Focke en Barbary, vergezeld van drie agenten, de leden van het « Rode Kruis » dag en nacht hebben bijgestaan voor het leveren van eetwaren aan de geteisterden ».

Ik heb hier het plan van de straten, waarvan ik zoëven melding maakte, en waar de bewoners van huis tot huis door de politie verwittigd werden.

Moesten wij vóór het hoog tij 's namiddags, de mensen verwittigd hebben, dat misschien een overstroming zou plaats grijpen en dat gebeurlijk het water over de zeedijk zou kunnen

spoelen en er zou dan geen overstroming zich voorgedaan hebben in de stad...

M. VANDEN DRIESSCHE. — Of op de zeedijk...

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Het is juist omdat U het gezien hebt dat ik op die wijze handelde. Het was overbodig iemand in te lichten die reeds van alles op de hoogte was.

M. VANDEN DRIESSCHE. — Beste dank.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — En vermits de overstroming alsdan geen plaats zou gegrepen hebben, zou dit als gevolg kunnen gehad hebben dat, de maatregelen die thans door vele mensen 's avonds getroffen werden, het niet zouden geweest zijn. De mensen zouden gezegd hebben, er is deze namiddag niets gebeurd, wij moeten ook niet vrezen voor de nacht.

Ik heb aldus gehandeld, niettegenstaande het feit dat een ambtenaar van de Hydrografische Dienst voorzien had, dat reeds 's voormiddags een overstroming zou plaats grijpen, zoals dit trouwens in een Oostends weekblad geschreven werd.

Ziedaar, Mevrouwen, Mijne Heren, enkele uittreksels uit een zeer groot aantal verslagen, die ik hier in handen heb.

Nu stel ik mij de vraag: « Wat zouden die heren, die na de ramp zo lichtzinnig kritiek uitbrachten, in mijn plaats gedaan hebben? ».

Om die vraag te beantwoorden, is het misschien wel nuttig terug te komen naar de overstroming van 1949. Te dien tijde waren ook de mensen langs de radio verwittigd dat een hevige storm zich kon voordoen, gepaard met een hoog gelij. Werd er één enkele maatregel getroffen te dien tijde door het Schepencollege?

M. VROOME, Schepen. — U spreekt over de overstroming van 1949. Ik kan U niet antwoorden, om wille dat de verantwoordelijke persoon, de toenmalige Burgemeester niet bij machte is zich daarover uit te spreken. Het betrokken Schepencollege kan dit ook niet. Ik zal niet zeggen dat er maatregelen getroffen werden, maar ik zal ook niet beweren dat dit het geval niet geweest is.

M. EDEBAU, Schepen. — Er werden maatregelen getroffen.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — De bevolking

weet het maar al te wel dat men er op dit ogenblik niet eens aan gedacht had, de mensen te verwittigen en maatregelen te treffen met de heren Hoofdpolitiecommissaris, Brandweerbevelhebber en Hoofdingenieur-Directeur.

Ik heb inlichtingen gevraagd aan de bevoegde diensten van de stad en indien de heer Edebau zegde dat er voorzorgsmaatregelen getroffen werden, zal hij zeker in de loop van dit debat, die ambtenaren aanduiden die in 1949 van huis tot huis verwittigden, in die zone van de stad waar er gevaar bestond voor overstroming. Dat kan hij niet.

Wat er ook van zij, zal men ons misschien in de loop van dit debat minstens kunnen zeggen, wat er met de Hoofdpolitiecommissaris, de Brandweerbevelhebber en de Hoofdingenieur-Directeur in 1949 beslist werd, om in geval zich een overstroming voordeed, de gevolgen er van te minimaliseren. Ik weet nochtans dat de heer Edebau dit ook niet kan.

Het is juist aan diegenen die geschreven hebben en verklaringen hebben afgelegd, dat ik nog een vraag zou willen stellen en namelijk de volgende: « Wat deed te dien tijde het Schepencollege na de ramp, om veiligheidsmaatregelen te treffen met het oog op nieuwe overstromingen die zich in de komende jaren konden voordoen? ». Ik moet U eerlijk bekennen dat dit de eerste vraag is die ik mij gesteld heb op 31 Januari II. Met verbazing vernam ik, dat er geen veiligheidsdispositieven bestonden.

Mejuffer, Mijne Heren, de waarheid is, dat er zelfs geen normale voorraad zandzakken voorhanden was en ook geen ontsmettingsmiddelen en wij dan ook zo snel mogelijk zijn opgetreden om in die erge leemten te verhelpen.

Men heeft zich ook afgevraagd, waarom men in de nacht van 31 Januari op 1 Februari de klokken van de kerken niet had laten luiden, ofwel de alarmtoestellen niet in werking gebracht had. Ik moet U eerlijk bekennen dat ik er een ogenblik aan gedacht heb, maar dit niet heb durven uitvoeren uit vrees dat zulkdanige maatregelen een geweldige paniek zouden veroorzaken hebben, met minstens tientallen, zoniet honderden doden.

Wij bevonden ons in een stad zonder electriciteit, waar van het eerste ogenblik af, de stroom afgesneden werd om het brandgevaar te vermijden. Wij stonden daar voor vele draagstukken, waaraan wij niet konden verhelpen...

M. EDEBAU. — En uw haut-parleurs van tijdens de verkiezingen...

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Mijnheer Edebau, laat mij toe U te zeggen, dat het niet past, voor een man met uw ondervinding, bij deze uiteenzetting van zulk een ernstige zaak, met dergelijke uitlatingen voor de dag te komen. Dit is betreurenswaardig.

Inderdaad, de inwoners van talrijke wijken van de stad, die thuis bleven en niets afwisten van de overstroming — en dit was het geval voor Mariakerke, Westerkwartier, St. Jan, Meiboom, Opex, e.m. — zouden door het klokkengelui opgestaan zijn in volle nacht, in een stad zonder de minste verlichting en hadden zich zeker ingebeeld dat het oorlog was.

Die duizenden inwoners zouden naar het centrum van de stad zijn toegelopen, t.t.z. recht naar de gevaarlijke zone, met een groot gevaar van mensenlevens. Dit heb ik kost wat kost willen vermijden, en ik ben er in geslaagd.

Meer wil ik over hetgeen er vóór de ramp gebeurde niet verklaren, daar de zeer talrijke brieven die ik sedertdien ontving, mij bewezen hebben, dat de bevolking zich ten volle rekenschap geeft van al hetgeen dat, zowel vóór als na de ramp, door het Schepencollege gedaan werd, hand in hand met alie ambtenaren, agenten en werklieden in stadsdienst, de leden van de Zeemacht en de Rijkswacht, het Rode Kruis en al die brandweerkorpsen, de reinigingsdiensten, waarvan ik U binnen enkele ogenblikken het detail zal geven, opdat de Oostendse bevolking zou weten, wat er door de steden in Wallonië, de Brusselse agglomeratie en het Vlaamse land is gedaan geweest, om onze stad te helpen.

Ziehier nu een reeks zeer interessante gegevens, die ik meen te mogen putten uit het verslag van de verschillende dienstoversten die tussenkwamen :

« Werkzaamheden van de Wegendienst na de ramp van 1 Februari 1953.

1. Hulpverlening bij het bestrijden van het gevaar aan de intercommunale waterbedeling te Bredene op 1.2.53 — werken voltooid op middag 1.2.53 ». — Het is daardoor dat men geen ramp heeft gehad in zake drinkbaar water te Oostende.
2. « Het stoppen van drie bressen op de wandeling van de Albert I Promenade 's namiddags op 1.2.53 ter voorkoming van dijkbreuken vóór het Hotel Osborne — Werken geëindigd om 19.30 's avonds.
3. Afsluitingen geplaatst — zand ingevoerd in de openstaande bestratingen, opruimen ter recuperatie van verspreide kasseien, voetpadplaveien, opruimen van zand, herstel en heraanleg van uitgespoelde rijwegen, medewerking verleend

aan de militairen tot het aanleggen van beschermingsdammen aan de Kapucijnen- en Louisahellingen ».

De bestratingen in onze stad zijn bijna volledig in orde gebracht en dit in 3 weken tijds, alswanneer de technici ons verzekerden dat dit werk drie maanden zou vergen.

« Al de aannemers werken in régie vanaf 3.2.53, wat hier in het geval van dringendheid de zuiverste oplossing is vooral wat het hoogdringend kasseiwerk betreft.

Op Maandagavond 2.2.53 werd door de Heer Burgemeester een maand tijd gegund om al de straten van het handelscentrum berijdbaar te maken. Op Woensdagavond 4.2.53 gaf ik toe dat deze werken minder lang zouden duren en nog 14 dagen in beslag zouden nemen ; weze dan tot en met 18 dagen alle rijwegen berijdbaar gemaakt in de handelskom.

a) Werden herlegd en berijdbaar gemaakt door voornoemde aannemers :

De Kaaistraat tegenaan Aug. Strackéstraat en SS. Petrus en Paulusplein, het SS. Petrus en Paulusplein, de overtocht en het beschadigd gedeelte vóór het tramstation van Oostende-Kaai en de weg naar het Zeestation.

De St. Franciscusstraat tussen Visserskaai en St. Paulusstraat ; de St. Paulusstraat tussen Visserskaai tot en met samenkomst met de St. Franciscusstraat (voor het pleintje zelf blijft nog een dag werk voor een ploeg van 4 man).

Het Vissersplein — volledig.

De Nicuwstraat tussen Visserskaai en Schippersstraat.

De Langestraat tussen Visserskaai en Londenstraat.

De Hofstraat tussen Boekareststraat en Albert I Promenade.

De Hofstraat op halve breedte tussen Platformstraat en Boekareststraat.

De Londenstraat — de Boekareststraat.

Het breed gedeelte der Kapucijnenstraat nl. van en met Hofstraat tot aan tramspoor en Van Iseghemlaan.

De Louisastraat tussen Langestraat en Van Iseghemlaan, alsmede de Louisahelling.

De Vlaanderenstraat, vanaf de Langestraat tot aan de Albert I Promenade.

De Christinahelling.

De Hertstraat tussen Langestraat en Van Iseghemlaan, alsmede een gat in de Hertstraat en op de Albert I Promenade.

De A. Belpairestraat.

De 2/3 van de Langestraat tussen A. Belpairestraat en plein aan Hotel Bel Air.

Verder door een vliegende ploeg gedurende al de dagen van

- 3 tot en met 14.253 talrijke locale inslagen en verzakkingen in meerdere straten meer in het centrum van de kom.
- b) Door de Stadswegendienst bijgestaan door de tewerkgestelde ploeg werklozen werd de Van Iseghemlaan herlegd aan het Hotel Bel Air; een belangrijk gedeelte van het voorplein voor dit hotel; in de Van Iseghemlaan de uitgespoelde gedeelten aan de voet van de Herthelling en Christinahelling, de tramsporen en tussensporen van de helling van de Van Iseghemlaan, de Albert I Promenade op volledige breedte met inbegrip van de samenkomst met de Van Iseghemlaan tot aan de Hofstraat, de Christinastraat tussen Langestraat en Van Iseghemlaan, een gedeelte van de Spanjaardstraat.
- c) Verder werden door de tewerkgestelde werklozenploeg uitgespoelde voetpaden opgeruimd en heraangevuld met uitgespoeld zand en wel in de Hert-, Christina-, Vlaanderen- en Louisahelling.
- d) Het zeer belangrijke grondwerk van de Kapucijnenhelling, wegnemen van de doorweekte leemgrond (zoniet moest er 14 dagen gewacht worden tot deze volledig droog was), aanvulling van een klein gedeelte met zand en verder met ballast waarvan de bovenlaag met bitumen emulsie geïmpregneerd werd onder het vastrijden met een belaste vrachtwagen (in het geheel 20 Ton) werd op heden 14.253 voltooid en een aanvang werd reeds gemaakt met het kasseien.
- e) De voetpaden in de Vlaanderenhelling zijn reeds hersteld.
- f) Door de Stadsdiensten werden reeds een vijftal gevaarlijke verzakkingen in de voetpaden hersteld.
- g) Het volledig weggeslagen aarden voetpad in de Poststraat rechtover het postgebouw werd op volledige breedte en ongeveer 2 m. hoogte heraangevuld. In de Ooststraat nevens het huis Schepens, kant Christinastraat, werd het voetpad tot op een meter diepte weggespoeld, terug aangevuld. Idem in de Witte Nonnenstraat, rechtover het Postgebouw. Te voorzien is dat behalve wat de Kapucijnenhelling betreft al de andere rijwegen van het handelscentrum op Maandag 16 dezer zullen hersteld zijn.
- Wat de Kapucijnenhelling in het bijzonder betreft werd het werk tot nu toe ten eerste bemoeilijkt en zo gaat het verder door het feit dat de aangelegde dam niet mag geopend worden. Verder op de plaats van uithalen van de ballast op de oude ijzerenweg tussen Meiboom en Conterdam, verzonken er kranen en de zware wagens door het zeer hoog staande water. Wat echter niet helet dat er \pm 400 m³ slechte grond uit de Kapucijnenhelling werd uitgenomen en ongeveer 1200 m³ zand

en ballast werden aangevoerd en dichtgereden, vertegenwoordigende een aanvoer van ongeveer 2.000 Ton.

Vanaf 3.2.53 tot op heden werden 18.300 m² kassei herlegd. De totale oppervlakte te voorzien, inbegrip Hazegras en de weg aan het oud station, bedraagt \pm 19.500 m².

Vanaf 1.2.53, inbegrip de werkheden van de Wegendienst, versterkt gedurende een drietal dagen door een 10tal werkheden van de Beplantingsdienst en de bestendig aan de Wegendienst gehechte ploeg tewerkgestelde werklozen, alsmede deze der aannemers, werden tot 14.253 gepresteerd:

1800 werkmansdagen.

125 camiondagen + 125 chauffeurdagen.

10 kraandagen + 10 kraanmandagen.

3 walsdagen + 3 chauffeurdagen ».

Dit verslag is ondertekend door Conducteur-Inspecteur Declercq.

Het was voor de gemeentelijke overheid en vooral voor het Schepencollege een zware taak het hoofd te bieden, naar mate het water zich achteruit trok, aan het gevaar voor epidemie.

Wij hebben gelukkig geen epidemie gekend en dit was waarlijk een groot geluk voor de stad, want moest dit het geval geweest zijn, zou naar mijn mening, het aanstaande seizoen daardoor in erge mate getroffen worden zijn.

De bladen zouden er over geschreven hebben en dit had ons veel nadeel kunnen berokkenen. Wij moeten rekening houden met de conclusies die de toeristen daaruit zouden getrokken hebben.

Toen het peil van het water verminderde, moesten wij uit de kelders laten ontruimen al hetgene besmet was door het rioolwater, gemengd met zeewater en mazout.

Ziehier nu de bewonderenswaardige prestaties verricht door de verschillende diensten die daaraan medewerkten.

Ziehier het verslag over de werkzaamheden van de Reinigings- en Ruimdiensten na de ramp van 1 Februari j.l.:

« Deze diensten hadden tot doel de geteisterden van de watersnood in snel tempo te ontlasten van hun bezoedelde waren en afvalstoffen die steeds een gevaar zijn voor besmetting na dergelijke ramp. Onze Ruim- en Reinigingsdiensten zijn onmiddellijk na de ramp overgegaan tot hulpverlening bij het uitpompen van ondergelopen kelders en daarna met het uitpompen van bezoedelde regenwaterputten. Met onze bescheiden middelen werden in totaal 88 putten geledigd met een totaal van 9.675 Hl.

2.598 straatkolken werden in het ondergelopen stadsge-
deelte grondig van modder gezuiverd.

Door de zorgen van de Remigingsdienst met opgeroepen hulp van private vervoerders en andere gemeentelijke diensten van buiten stad, werd in even snel tempo gewerkt om alle buitengeworpen afval en bedorven waren te verwijderen. De opgehaalde hoeveelheid bedroeg op 12 Februari 10.920 m³ en dit alles werd uitgestort op de vuilnisbelt te Stone, alwaar het met behulp van een bulldozer in de diepte gedreven werd. Bovendien deze afval en beoedelde waren werden nog 113 grote vrachtwagens huisraad en dergelijke op de koer van de Reinigingsdienst door verbranding vernield. Op 11 Februari zijn onze diensten overgegaan tot de algemene reiniging van de besmeurde straten en dit werk was op Donderdagavond eveneens geëindigd.

Om deze enorme reinigingswerken in de kortst mogelijke tijd te volbrengen werden de volgende werkkrachten ingezet: 80 werklieden van eigen dienst en 120 tewerkgestelden van het steunfonds der werkloosheid.

Gemiddeld werden 27 vrachtwagens per dag ingezet, te verdelen als volgt: 9 voertuigen van eigen dienst, 9 gehuurde vrachtwagens en 9 van andere gemeentebesturen buiten stad, o.a. de stad Gent, de stad Brugge, de gemeenten Elsene, Assebroek en St. Michiels.

Deze gemeentebesturen en in 't bijzonder de stad Gent met haar degelijk materieel hebben ons krachtig bijgestaan om de strijd tegen de verontreiniging te bevechten en in weinige dagen onder de knie te krijgen ».

Dit verslag is getekend door de Heer Opzichter François.

Hier hebben wij nu het verslag van de Heer Conducteur-Inspecteur Vanleke betreffende de stadsgebouwen.

« Onmiddellijk na het wegtrekken van het water werden de nodige maatregelen getroffen om het water uit de overstroomde Stadsgebouwen te verwijderen en deze gebouwen opnieuw in staat van gebruik te stellen.

Volgende gebouwen werden door het water bereikt:

Gerechtshof (voorlopig Stadhuis), Meisjesberoepsschool, school Pieters, Schouwburg, school Van Neste, school Albert, oud Gerechtshof, oude school Marie-José, Vissersschool.

Aldus kon reeds Woensdag 4 Februari de centrale verwarming van het Gerechtshof in gang worden gezet.

Het nodige werd gedaan opdat desgevallend de scholen reeds op 9 Februari zouden kunnen hernomen worden.

Zondagavond 8 Februari waren dan ook alle scholen in het overstroomde gebied een eerste maal gereinigd, dan ontsmet en opnieuw gereinigd.

Tevens werden eveneens alle andere scholen volledig ontsmet en gereinigd.

Daar de Vissersschool, Albertschool en Van Nesteschool voor bedeling van klederen werden gebruikt, dienden de gebruikte lokalen opnieuw ontsmet en gereinigd. De beide eerstgenoemde zullen dan ook tegen Zondagavond 15 Februari volledig in orde zijn, terwijl de Van Nesteschool op Woensdag 18 dezer zal kunnen hervatten.

Buiten hetgeen reeds vermeld, heb ik mij Dinsdagvoormiddag 3 Februari ter beschikking gesteld van mijn collega de Heer Declercq om hem bij te staan voor het herstel van de wegen. De Heer J. Geryl, hoofdtoezier van mijn dienst, werd door mij belast van dichtbij de gegeven onderrichtingen voor het in orde brengen van de stadsgebouwen te volgen.

De Heer Declercq droeg mij de laak op het herstel van de bestratingen, dat door 5 private aannemers werd uitgevoerd, te volgen. Tevens stelde ik eveneens de twee tekenaars van mijn dienst nl. de heren Willecomme Michel en Soenen Laurent ter beschikking van de heer Declercq voor het uitoefenen van toezicht op de verschillende werken onder zijn leiding.

De heer toezier Vandekerckhove P. van mijn dienst stelde ik ter beschikking van de heer François, opzichter van de Reinigingsdienst voor het uitoefenen van toezicht bij de reinigingswerken.

Daar vanaf Vrijdag de heer Declercq mijn diensten niet meer nodig had, werd ik ter beschikking gesteld van de Heer François om hem bij te staan bij de opruimingswerken in stad.

Verder werden voor het reinigen der kelders van de Schouwburg 20 werklozen te werk gesteld vanaf Vrijdag 6 Februari tot en met Dinsdag 10 Februari, dag waarop de kelders volledig gereinigd waren.

Ten einde desgevallend de scholen op 9 Februari te kunnen openen, werden 37 werkloze werkvrouwen te werk gesteld voor het reinigen van de, zowel binnen als buiten het overstroomde gebied, gelegen scholen. Bedoelde werkvrouwen werkten op Zaterdag 7 en Zondag 8 Februari ».

Hier hebben wij nu het verslag van de belangrijke dienst der riolen, verslag ondertekend door de heer Ingenieur-Directeur Mouqué aan wie ik hier een openbare hulde wil brengen.

« 1 Februari 1953.

Hoogwater om 1 uur 36' — wettige tijd.

Peil van hoogwater : 4,70 m. boven het gemiddeld laagwater van stroomtij te Oostende : L.L.W.S. of H.

Windrichting : N.N.W.

De inwerkingen van zon, maan en wind op de zee doen de golven over de dijk slaan ; langs de hellingen stroomt het water de stad binnen en zet de straten van de oude stad blank. Dit gedeelte wordt begrensd door de Van Iseghemlaan, Leopoldlaan, Karel Janssenslaan, Hendrik Serruyslaan, Euphrosina Beernaertstraat, Canadaplein, Vindictivelaan, Visserskaai, Albert I Wandeling.

Een deel van het Leopoldpark staat onder en het water van de vijver staat op de hoogte van de voetpaden.

De handelsdokken lopen over en verschillende straten van de wijk Hazegras worden overstroomd, o.a. : de Polderstraat, de Lijndraaiersstraat, Vrijhavenstraat, Brigantijnenstraat, de Gistelsteenweg (tot Watergesticht), de ingang van het Maria-Hendrikapark.

Het water stort zich uit de riolen in de kelderingen van de huizen gelegen in voormelde stadsgedeelten, alsook van de wijken Hazegras en Hospitaal (Kairo-, Stockholm-, Romestraat, enz.).

De benedenverdiepingen van het Watergesticht, de Stedelijke Werkhuizen, de Beplantingsdienst staan onder. Een inzakking waarin het water stroomt vertoont zich in het wegdek van het S.S. Petrus en Paulusplein.

Om 1 u. 15' zijn de ejectormannen van de Riooldienst op post.

Het Wapenplein staat reeds onder water en de werking van het hulppompstation A2 dat volgelopen is wordt uitgeschakeld.

Verwittigd, komt de Hr. Toeziener Vanhoutte om 2 u. 15' op dienst.

Om 2 u. 30' staan de pompstations A en B en het hulppompstation B2 onder water. De elektrische motoren er van worden buiten dienst gesteld, zodat de hulppompen van geen nut meer zijn.

Om 3 u. 30' staat 0,25 m. water in de stokerij van het Watergesticht en 1,50 m. in de kelders van de compressoren. De rookkanalen worden versmoord en het ganse bedrijf valt stil ; de riolen worden door geen pompstations meer bediend zodat het peil van de drekwaters in alle vuilwaterriolen stijgt en zich

zullen uitstorten in de kelders. Dadelijk wordt het nodige gedaan om te redden wat te redden valt.

De Brandweer verwittigd, stelt om 5 u. 30' pompen in aan de pompstations van Petit Paris en Mariakerke, om de vuile waters over te pompen naar het regenwaterriool.

Daardoor worden deze kwartieren van overstroming gespaard. Ondertussen wordt gans het personeel opgeroepen.

Pompen worden geplaatst op de hoek van de Vindictivelaan en H. Serruyslaan, hoek van de Visserskaai en het S.S. Petrus en Paulusplein en op het Vissersplein, die het water rechtstreeks overpompen in het 2de Handelsdok, de Visserskreek en het Montgomerydok.

Omstreeks 14 uur is het peil van het water op de koer van het Watergesticht voldoende gedaald opdat met het uitpompen van de rookkanalen van de ketels en van de kelders van de machinekamer nuttig zou kunnen aangevangen worden, hetgeen dan ook onmiddellijk geschiedt.

Naarmate dit werk vordert worden de vuren aangestoken en de ketels onder druk gebracht.

Om 20 u. zijn de compressoren in volle werking en om 20 u. 30' wordt de geperste lucht opnieuw naar de pompstations gestuurd.

De pompstations van Petit Paris en Mariakerke werken wederom normaal ; de pompen door de Brandweer opgesteld bij dit laatste worden weggehaald.

Maandag, 2 Februari 1953.

Het peil van de overstroming verder gedaald zijnde, is het mogelijk de pompstations van het Leopoldpark en van de Groentemarkt in de loop van de morgen van water te ledigen. Deze treden onmiddellijk in werking, terwijl de aanpalende straten nog onder water staan.

Om de middag is de watertoevoer van het pompstation van Petit Paris tot het normale teruggekomen en worden de hulppompen van de Brandweer verwijderd.

Het water van de vijver van het Leopoldpark wordt afgetrokken.

De pompinrichting van de aannemer De Lee wordt opgesteld aan de rioolschouw gelegen Visserskaai — hoek S.S. Petrus en Paulusplein. 's Avonds is dit gedeelte van het net lediggetrokken alsook de er op aangesloten kelders (Vindictivelaan, enz.).

Pompen worden eveneens in werking gesteld aan het Vissersplein, die het water wegstuwen in het Montgomerydok.

Dinsdag, 3 Februari 1953.

Het water trekt zich verder terug uit de straten. De pompwerken worden voortgezet, vooral aan de Vissersplaats. De pompen van de aannemers Degroote-Catryse en Vanhercke (Middelkerke) treden in dienst op de bijzonderste plaatsen van de oude stad.

Woensdag 4 Februari 1953.

In de nacht van Dinsdag op Woensdag is al het water dat in de straten stond weggetrokken, zodat al de riolschouwen bereikbaar zijn. Overal daalt het peil in het regenwaterriool. Alle pompen van de toestromende brandweerkorpsen worden er opgesteld en pompen het water van het vuilwaterriool over naar het regenwaterriool.

Het gat dat op Zondag ontstaan was in het wegdek van het S.S. Petrus en Paulusplein wordt hersteld; het was veroorzaakt door het inbressen van een oude buiten dienst gestelde duiker, die nu toegemetseld wordt.

De hulppompstations van het Wapenplein en de Karel Janssenslaan worden leeggpompt.

Donderdag, 5 Februari 1953.

Voortzetting van de pompwerken. De weggeslagen rioolaansluitingen van de eigendommen gelegen op de Kapucijnenhelling worden door de aannemer J. De Lee hersteld. Het water van de riolen van het Vissersplein, de Schippersstraat en de St. Franciscusstraat staat 's avonds op het normaal peil. De kelders van dit kwartier zijn lediggelopen.

Vrijdag, 6 Februari 1953.

De door het water beschadigde elektrische motoren van de pomp- en hulppompstations worden uitgehaald. De werken van reinigen van de door de overstroming toegeslagen gracht lopende langs de achterbuurten van de huizen gelegen Brede-nesteenweg, en van het herstellen van het beschadigd verlaat worden aangevangen.

De pompwerken op het rioolnet worden voortgezet en geëindigd.

's Avonds was de toestand, wat betreft het afvoeren van de rioolwater van de wijken van de stad die onder water gestaan hadden, normaal. Het water heeft zich uit alle kelders, op enkele uitzonderingen na, teruggetrokken.

Van deze datum af worden volgende werken aangevangen:

1) Verwijderen van zand en slijk uit het overstroomd rioolnet.

- 2) Ontstoppen van de moerleidingen.
- 3) Ontstoppen van de riolaansluitingen van de stadsgebouwen.
- 4) Ontstoppen van de riolaansluitingen van de private eigendommen.

Deze werken zijn nog aan de gang alsook het reinigen van de gracht van de Brede-nesteenweg; deze vermeld onder 1) zullen vermoedelijk nog een maand duren. De elektrische motoren van de hulppompen van de pompstations A en B en van de pompen van de hulppompstations A2 en B2, dienen te worden vernieuwd. De Electriciteitsdienst zal dit werk uitvoeren. Slechts op het ogenblik dat dit zal gedaan zijn zal de toestand van het overstroomd rioolnet opnieuw normaal zijn, en zullen de pompen van de aannemers De Lee en Degroote-Catryse, die nu als hulppompen aan de hulppompstations van het Wapenplein en de Karel Janssenslaan opgesteld blijven, mogen weggenomen worden.

De hoeveelheid zeewater die ter gelegenheid van deze watersnood, de stad onderzette bereikte van 's mensen geheugen nooit gekende massa's. Dit niettegenstaande werd het werk van terugstuwen van het water naar de zee uitgevoerd in zes dagen, t.i.z. in een tempo dat in gunstiger omstandigheden, op verre na, nooit verwezenlijkt werd. Deze uitslag werd bereikt, eendeels door de werking van onze pompstations van de Groentemarkt en van het Leopoldpark, die van 1 tot 6 Februari 1953, respectievelijk 13.167,500 m³ en 19.980,540 m³ water wegstuwden, en anderdeels door de mechanische middelen, ter beschikking gesteld van de stad door de talrijke brandweerkorpsen, welke ter hulp snelden van uit alle hoeken van het land, maar vooral dank zij het plichtsbefef, de beroepskennis en de taaiheid aan de dag gelegd in de strijd tegen de zee, de sterkste onzer natuurlijke vijanden, door gans ons personeel ».

Het is bewezen dat er zich 2.300.000 m³ water in de straten bevond. Ik meen dat wij alle hulde moeten brengen vanaf het diensthoofd tot aan de eenvoudigste arbeider, die dergelijke prestaties hebben kunnen verwezenlijken. Al de verslagen die ik voorhanden heb zijn zoveel getuigenissen van de wonderen, de mirakels die gedaan werden door het stadspersoneel en allen die hieraan geholpen hebben.

Ik lees nu het tweede gedeelte van het verslag van het Brandweerkorps.

« Werkzaamheden.

Op 1.2.1953, te 0.55 u., werd de wacht telefonisch opgeroepen om de kelderopeningen van de Koninklijke Schouwburg met zand af te dammen en pompwerk aan te vangen.

Ter plaatse werden pogingen aangewend om een pomp op te stellen, ten einde het binnengestroomd water op laag peil te houden, doch het binnenstromend water was niet te overmeesteren en met zeer grote moeite, op gevaar af brandweerwagen met aanhangmotorpomp te verliezen in de snelle waterloed, diende de plaats verlaten te worden.

Opdracht werd gegeven in het omvormstation van de Koninklijke Schouwburg, de elektrische stroom af te snijden, daar kortsluiting zich voordeed in de kelders van voornoemd gebouw.

Bij terugkomst in de kazerne heeft de Bevelhebber zich telefonisch in verbinding gesteld met de woonplaats van de Heer Burgemeester, waarop geantwoord werd dat deze zich reeds in de geteisterde zone bevond.

Te 1.06 u. werden de manschappen, vrij van piket, verwittigd (omrit per auto volgens vastgelegde rol) om onmiddellijk de kazerne te vervoegen.

Te 1.25 u. werd de Brandweer opgeroepen voor pompwerken in de machinekelders van de Sluis Demey.

Twee motorpompen werden onmiddellijk ter plaatse gestuurd, die in bedrijf werden gesteld tot 6.35 u.

Te 7.40 u. werd een kleine motorpomp ter plaatse gebracht die in bedrijf werd gesteld tot 10.10 u.

Te 1.45 u. werd de wacht telefonisch opgeroepen voor brand wegens kortsluiting, in de Van Iseghemlaan 42 en enkele ogenblikken nadien in de Kerkstraat 3.

Twee brandweerwagens rukten onmiddellijk uit voor hulpverlening.

Ingevolge het wegspoelen der straatstenen en de geweldige waterloed verkeerde de autoladder herhaaldelijk in gevaar te blijven steken en onbruikbaar te geraken.

In beide gevallen werd de bestemming door de manschappen bereikt, doch optreden bleek overbodig daar de elektrische stroom afgesneden werd.

Te 2.20 u. waren Staats- en Stadstelefoon buiten gebruik.

Te 2.44 u. werd verzoek ontvangen van de Waterdienst, de heer Bollenberge, wonende Verenigingstraat, af te halen en naar de Watertoren te voeren.

Te 2.45 u. werd de tramstelplaats van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen verwittigd voor afsluiting van de elektrische stroom op het luchtnet.

Te 3.15 u. uitgerukt met brandweerwagen om hulp te bieden aan de bevolking: meubels van bewoner Antwerpenstraat 7 in veiligheid gebracht; bloem van bakker Absolon, Antwerpenstraat 5 in veiligheid gebracht.

Met de andere manschappen werd intussen naar de Kaaistraat doorgereden.

Brandweerwagen raakte vast in het water.

N. B. : Te 4.10 u. werd de brandweerwagen opgesleept en voor depannering naar de kazerne overgebracht.

Te 4.50 u. opgeroepen voor pompwerken in de magazijnen S.E.O., Gentstraat (één motorpomp ter plaatse gestuurd).

Te 6.05 u. pompwerken aangevangen in hoofdrioolleiding Klein Parijs en Mariakerke (Twee motorpompen ter plaatse gestuurd — Duur van het werk : Klein Parijs van 6.10 u. op 1.2.1953 tot 9.15 u. op 2.2.1953 — Mariakerke van 6.10 u. tot 20.15 u).

Te 7 u. bezoek van de Heer Burgemeester van Bredene voor hulp volgens contractuele verplichting met genoemde gemeente.

Vraag om motorpomp te bekomen.

Gezien de watersnood te Oostende en daar alle motorpompen ingezet waren op ons gebied, is de Bevelhebber, samen met de Heer Burgemeester van Bredene, gereden naar de woning van de Heer Burgemeester, Kemmelbergstraat 36, voor bespreking van de toestand. De Burgemeester kon echter niet bereikt worden. Daarna werd aangebeld bij de Heer Stadssecretaris en bij de Heer Schepen Vroome.

Eén motorpomp werd naar Bredene gezonden.

In de loop van de dag boden de brandweerkorpsen van Gistel en Tielt zich ter kazerne aan, die door de Bevelhebber naar Bredene werden gestuurd voor het ledigpompen van kelders.

Naderhand werden de brandweerkorpsen van Izegem en Roeselare naar Bredene gezonden.

Te 10.10 u. werd één motorpomp opgesteld in de machinekelders aan de sluzen van de Vissershaven (einde van het werk te 13.55 u.).

Wegens onmogelijke telefonische verbinding met het binnenland werd, door de Bevelhebber, opdracht gegeven aan de Sergeant Moerman naar Stalhille te rijden om in betrekking te komen met de Heer Adjunct-Brandweerinspecteur A. Geers te Brugge en de Heer Inspecteur Galasse te Gent, met verzoek zoveel mogelijk brandweerkorpsen, voorzien van motorpompen en persslangen, naar Oostende te sturen.

Te 14 u. werd, bij opdracht door de Riooldiensten, een motorpomp opgesteld in de hoofdrioolleiding Alfons Pieterslaan, waarvan het water werd weggestuwd naar het 2e Handelsdok (einde van het werk op 3.2.1953 te 0.35 u.).

Te 15.15 u. aanleg van motorpompen aan de machinekelders van de Watertoren (pompwerken eindigden op 2.2.1953 te 18.30 u.).

Te 15.54 u. werd, op verzoek van de Heer Schepen Piers, overgegaan tot de evacuatie van kinderen, in het Moederhuis der Kaaistraat.

Hulp van brandweerkorpsen uit het binnenland.

Op 1.2.1953 boden volgende korpsen zich ter kazerne aan : Gistel, Middelkerke, Veurne, Tielt en Doornik.

Deze korpsen werden te werk gesteld aan het Vissersplein, de Alfons Pieterslaan en te Bredene.

Op 2.2.1953, in de vroege morgen, kwamen volgende korpsen ter kazerne aan : Brugge, Roeselare, Kortrijk, Oostkamp, Gullegem, Kuurne, Deerlijk, Ingelmunster, Menen, Anderlecht, Izegem, Moeskroen, Nieuwkerke en Lichtervelde.

Op 3.2.1953, in de vroege morgen, boden volgende korpsen zich ter kazerne aan : Dottignies, Maldegem, Eeklo, Moorslede, Zwevezele, Hooglede, Heule, Gits, Ieper, Torhout, Rumbeke, Gent, Avelgem, Ardoosie, Zwevegem, Molnbeek, Schaarbeek, Vorst, Elsene, St. Gilles, Waregem, Deinze, Lauwe, Nationaal Hulpkorps, Brussel, Ninove, Ronse, Wenduine en 5 wagens van de Reinigingsdienst van Gent.

Naargelang de vooruitgang van het werk en de meerdere plaatsen voor opstelling, kwamen nog volgende korpsen : St. Niklaas, Aalst, Merkem, St. Kwintens-Lennik, Nijvel, Berchem-Oudenaarde, Knokke, Wetteren, Vilvoorde, Roesbrugge, Harelbeke, Assebroek, Leuven, Assenede en de Reinigingsdienst van Kortrijk (3 wagens).

Op 5.2.1953 meldden de brandweerkorpsen van Marke en Asse zich ter kazerne aan.

Al deze korpsen hebben een werkprestatie geleverd, ononderbroken en met aflossing van manschappen, gaande van 24 tot 72 u.

Eten en slaapgelegenheden werden op 1 en 2 Februari 1953 in de kazerne gegeven.

Vanaf 3.2.1953 werden de korpsen voor eten en slaapgelegenheden gestuurd naar enkele hotelinrichtingen en bij nachte konden zij eten bekomen in de kazerne.

Bevoorrading van naphtha, olie en herstellingen van materieel werden ter kazerne uitgevoerd.

Werkwijze en bekomen resultaten.

De opdracht bestond er in het water staande in de straten, kelders, riolen en regenputten zo snel mogelijk te verwijderen (voorziene tijdsperiode : circa 2 weken).

Deze opdracht werd als volgt uitgevoerd :

- 1) Opstelling van motorpompen op Vissersplein, zijnde het laagste gedeelte der geteisterde wijken, met wegstuwing van het in de straten staande water in het Montgomerydok.
- 2) Opstelling van motorpompen in de Koninklijke Schouwburg, Langestraat en Vlaanderenstraat, met wegstuwing van het water naar de zee, over de Albert I Wandeling.
- 3) Opstelling van motorpompen in de hoofdrioolleiding Alfons Pieterslaan met wegstuwing van het water in het 2e Handelsdok.
In de nacht van 2 op 3.2.1953, omstreeks 2.15 u., waren alle straten vrij van water.
- 4) Opstelling van motorpompen op de vuilwaterrioolleidingen met wegstuwing van het water in de regenwaterrioolleiding (dit op aanwijzen van de Riooldienst), waardoor de kelders verbonden op deze leiding, vrij van water kwamen.
- 5) Uitpompen van kelders en wegstuwing van het water in de regenwaterrioolleiding.
Alle kelders waren ledig op 6.2.1953 (in enkele kelders kwam wederom water, dit ten gevolge van de onvoldoende werking der riolen en het hoge peil van het grondwater).
- 6) Uitpompen van regenputten.

Dit werk ving aan op 6.2.1953.

Gezien de brandweerpompen, volgens de ligging der regenputten, merendeels ontoereikend waren om dit werk te verrichten, werd dit werk uitgevoerd door de Reinigingsdienst van Gent, Kortrijk en Brussel, bijgestaan door 3 kelderpompjes (1 van de Brandweer van Brugge, 1 van de Brandweer van Kortrijk en 1 van de Brandweer van Oostende — personeel voor de bediening was van de Brandweer van Oostende).

De verdeling van dit werk ging per straat.

Daar de Reinigingsdiensten van Gent, Kortrijk en Brussel eveneens werk hadden in eigen stad en op enkele dagen met minder wagens dienden te werken, werden deze diensten, volgens de vooruitgang van het werk, afgelast op 13.2.1953.

Het uitpompen van kelders en regenputten, waarbij de daadwerkelijke hulp verleend werd door de Reinigingsdiensten van Gent, Kortrijk, Brussel en de 3 kelderpompjes, verliep in een tempo van circa 110 putten per dag.

Op heden zijn nog een 150 tal aanvragen voor uitpompen van regenputten.

Het werk zal vermoedelijk eindigen op 18.2.1953.

Besluit.

Door de Heer Burgemeester ingelicht over het gevaar van een gebeurlijke overstroming kon het vrij van piket zijnde personeel, samen met het van dienst zijnde, en met het nodige materieel, in recordtempo ingezet worden om de noodzakelijke hulp te bieden.

Indien de Brandweer zou verwittigd worden dat soortgelijke onheil zich opnieuw zou voordoen, zouden er redelijkerwijze geen andere maatregelen kunnen getroffen worden dan deze die op bevel van de Heer Burgemeester genomen werden op Zaterdag 31 Januari 1953 ».

Dit verslag is ondertekend door Bevelhebber Vercruysse die ook ruim een openbare hulde verdient.

Opdat de bevolking zou weten aan wie wij onze dank verschuldigd zijn, zal ik o.m. nog het volgende zeggen :

De deuren van de sluis Demey kwamen in beweging in de richting van beneden naar omhoog, met gevaar dat die deuren zouden loskomen. Door een groot getal werklieden, onder het bevel van de havenmeester moest gewerkt worden om aan dit onheil te verhelpen, want in het voorkomend geval, zou geheel de Meiboom en de Conterdam het gevaar gelopen hebben aan een ernstige overstroming blootgesteld te wezen.

Mejuffer, Mijne Heren, ik heb hier nog een reeks andere belangrijke verslagen.

Hier is het verslag van de Urbanisatiediensten van de stad.

De heer Ingenieur-Architect De Vos geeft verslag over hetgeen verricht werd in de Kursaal, in de Stadsschouwburg en wat gedaan werd in zake aanvoer van ongebluste kalk.

Om U een gedacht te geven van de hoeveelheden kalk en chloorkalk en andere ontsmettingsmiddelen die aangevoerd werden, om alhier te beletten hetgene de heren van het geneeskundig korps vreesden, ziehier een detail van de gebeurtenissen :

« I. KURSAAL.

Beoogde doel : zo vlug mogelijk de ventilatiekelder leegtrekken om de schade aan motoren en ventilatoren te beperken en tot de herstelling te kunnen overgaan.

Bereikte resultaat : op Woensdag 4 Februari was de ventilatiekelder overgeledigd dat tot de vaststelling der schade kon worden overgegaan en dat met het herstel kon aangevangen worden.

Op heden is de toestand aldus :

1. De stookplaats is in orde : de ketels werken opnieuw normaal doordat reeds 3 motoren van de groep Eagan gedroogd werden en terug in dienst gesteld. De vleugel in uitbating wordt reeds opnieuw verwarmd vanaf Maandag 2 Februari.

2. De vuilwaterpomp is opnieuw hersteld zodat zij kan meehelpen het laatste water weg te pompen.

3. Alle motoren zijn uit de kelder gehaald (een 60tal). Vier er van zijn reeds gedroogd en in werking (groep Eagan en vuilwaterpomp). De andere worden op het ogenblik gedroogd of wachten naar plaats in de ovens.

4. Alle ventilatoren en andere toestellen zoals starters, enz. zijn gereinigd en worden herschilderd en ingevet.

5. Een reeks elektrische toestellen der automatische inrichting is reddeloos verloren en te vervangen.

6. Verlichting : reeds de nacht der ramp was er licht doordat de heer De Ramée de generatorengroep in gang gezet heeft. Op Maandag 2 Februari werd opnieuw normaal stroom gegeven.

7. Herstel gebouw : met deze herstelling werd vanaf Dinsdag 3 Februari een aanvang genomen. Het hoogdringende is reeds hersteld.

Medewerkers en getroffen maatregelen.

Reeds Zondagnacht was de heer De Ramée ter plaatse om de eerste maatregelen te treffen.

Op Zondag 1 Februari heeft M. Deforche, conducteur der firma Dumon en Vander Vin, zo vlug mogelijk de riolen afgesloten met zandzakjes om te beletten dat de rioolwaters verder in de kelder zouden lopen en benevens de ventilatiekelder ook de stookplaats onder water zouden zetten. Dezelfde dag heeft hij van uit Stalhille getelefoneerd naar zijn firma te Brussel om ten spoedigste grote pompen te krijgen voor het leegpompen der kelders. De eerste pompen zijn toegekomen de Maandagnamiddag en de eerste pomp was in werking dezelfde dag om 20 uur.

Een tweede pomp werd in werking gesteld Dinsdagmorgen. De overige pompen werden ter beschikking gesteld van het Stadsbestuur om de gevolgen der ramp te bestrijden.

Zodra de ventilatiekelder leeggepompt was werden door de onderaannemers Zinniker en Van Tuykom alle maatregelen getroffen om hun motoren, ventilatoren en andere toestellen te reinigen en te herstellen.

Ik kan slechts met de meeste lof spreken over de hulpvaardigheid van de hierboven vermelde medewerkers.

II. STADSSCHOUWBURG.

Beoogde doel : herstelling van de verwarmingsinrichting van de Schouwburg en het vroegere Casino.

Bereikte resultaat : de verwarming van de Schouwburg is opnieuw in dienst. Er wordt gestookt met cokes. De verwarming van het vroegere Casino zal ten vroegste deze week terug in gang kunnen gaan, van zodra de circulatiepomp opnieuw kan werken.

Maatregelen en medewerkers.

Het uitpompen der kelders geschiedde door de pompiers.

1. *Verwarming schouwburg* : de vier mazoutbranders met toebehoren werden naar de installateur, de firma Thomas Kyndt, gevoerd voor herstelling.

De mazouttanks werden door dezelfde firma terug in goede staat gebracht.

Twee ketels werden omgevormd om ze met cokes te kunnen stoken. Zij zijn in werking sedert Donderdag 5 Februari.

De mazoutbranders zullen waarschijnlijk op 23 Februari hersteld zijn.

2. *Verwarming vroeger casino* : de drie mazoutbranders met toebehoren en de drie circulatiepompen werden voor herstelling naar de firma Kyndt gevoerd.

Een brander en een circulatiepomp zullen zo mogelijk hersteld worden tegen 16 Februari om opnieuw te kunnen verwarmen in dit gedeelte. De overige branders en pompen zullen hersteld worden tegen 23 Februari.

3. *Sous-scène* : de kelder van de sous-scène is moeilijk droog te maken. Nog steeds moet er gepompt worden om te beletten dat het grondwater er opnieuw inloopt. Om hem te drogen werd de hulp ingeroepen van de firma Vacuum-cleaner, die geen geschikte toestellen kon sturen, en van de firma Wanson, die onmiddellijk een vertegenwoordiger ter plaatse heeft gezonden op Vrijdag 6 Februari. Het bleek echter dat de enige toestellen welke die firma nog kon sturen mazoutgeuren in de schouwburgzaal zouden zenden, waartegen Inspecteur De Busschere zich terecht verzet heeft. Er werden kachels geplaatst, die bezorgd werden door de heer Conducteur-Inspecteur Vanleke en waarmede, alhoewel langzamer, toch goede resultaten bereikt worden.

Ik heb mij slechts te loven over de hulp mij geboden door de heer De Busschere, de electricien Ernest en de firma Kyndt.

Ik wens ook nog te vermelden de firma Wanson uit Brussel, die alhoewel zij ons niet daadwerkelijk heeft kunnen hel-

pen, onmiddellijk iemand ter plaats heeft gestuurd en daardoor blijk heeft gegeven van haar hulpvaardigheid.

III. POMPAGE.

Pompage met de pompen der firma Dumon en Vander Vin: behalve het uitpompen der kelders van de Kursaal, werd door de firma Dumon en Vander Vin de volgende pompage verricht :

1. *Op de Bredenesteenweg (Sas-Slijkens)* : vanaf Dinsdag 3 Februari tot Zaterdag 7 Februari werd dag en nacht gepompt.

2. *Transformatorenstation stadspark* : Op Dinsdag 3 Februari van 20 u. tot 24 u.

3. *Vergaarbakken aan de Watertoren* : vanaf Donderdag 5 Februari tot Zaterdag 7 Februari.

4. *Rioolnet* : o.a. Groentemarkt, Karel Janssenslaan, enz. vanaf Woensdag 4 Februari.

Voor deze pompage werd ik bijgestaan door mijn architect Lewyllie, de toezienner Meyer en in het bijzonder door de 3 mecaniciens der firma Dumon en Vander Vin : Stubbe, Praet en Flies. Deze laatste drie hebben dag en nacht op de bres gestaan om de goede werking van al die pompen te verzekeren en ik kan hun dan ook niet genoeg loven voor de hulp die zij hebben geboden.

IV. AANVOER VAN ONGEBLUSTE KALK.1. *Eerste aanvoer voor geteisterden* :

Met de hulp van Conducteur Buttens werden op 3 en 4 Februari 20 ton kalk aangevoerd door de firma Rooryck.

2. *Aanvoer voor ontsmetten stort* :

Vanaf Maandag 9 Februari werd een actie ingezet om in de kortst mogelijke tijd 300 ton kalk aan te voeren om het stort te ontsmetten. Samen met ingenieur Van Dooren heb ik mij met verschillende kalkovens in verbinding gesteld, benevens met de Secretaris-Generaal Malderez van het Ministerie van Verkeerswezen en de Directeur-Generaal De Vos van de Spoorwegen, ten einde die 300 ton kalk binnen de kortst mogelijke tijd in Oostende te krijgen.

Het volgende werd bereikt :

- Maandag 5 Februari : 5 ton van de firma Rooryck uit de opslagplaats van Brugge.
- Dinsdag 10 Februari : 5 ton van dezelfde oorsprong.
- Woensdag 11 Februari : 's morgens vroeg kwamen per wagon 120 ton aan van de firma's : Tonglet van Sclayn. Du-

mon-Wautier van Hermalle en Carrière de la Meuse van Luik.

- Donderdag 12 Februari : 160 ton per wagon van zelfde oorsprong.
- Vrijdag 13 Februari : 40 ton per wagon van zelfde oorsprong.

Ik wens hier vooral de medewerking te huldigen van de Ingenieur Van Dooren en van de heer Directeur-Generaal der Spoorwegen, die alles in het werk hebben gesteld om de gevraagde wagons in de kortst mogelijke tijd naar Oostende te sturen ».

Dit alles werd inderdaad verricht met de medewerking van de heer ingenieur Van Dooren, liberaal gemeenteraadslid te Stone, die zich spontaan aangeboden heeft om mede te helpen, in zijn hoedanigheid van ingenieur in de scheikunde. Hij heeft dit kosteloos gedaan.

Hij dient dan ook hier warm bedankt te worden voor zijn optreden.

Nu hebben wij het verslag van Dr. Reynaerts over de werkzaamheden van de Gezondheidsdienst.

« 1. — Op de vergadering van Zondag, 1 Februari, met de Heren Burgemeester en Schepenen, werden de richtlijnen genomen, die nodig waren om de gezondheidstoestand van de stad te vrijwaren.

Een eerste bericht werd uitgezonden voor hetgeen het drinkbaar water betreft, bij middel van een luidspreker op camion geplaatst. De Heer Bevelhebber van de Brandweer, vergezeld van bediende Hr. Laforce, van het Secretariaat, zorgden hiervoor.

2. — De richtlijnen werden gedrukt reeds voor de volgende dag en aan al de inwoners per post toegestuurd.

3. — Van het ogenblik dat het water verdwenen was, werd vanaf Dinsdag, 3 Februari tot heden toe, het water van de leiding scheikundig onderzocht. Mevrouw Goddemaer van het Thermaal Instituut werkte hierbij mede.

Het water van een huis op de Wapenplaats, van de St. Franciscusstraat, van het Vissersplein, van de hoofdleiding van het Thermaal Instituut, werd door de Bevelhebber van de Brandweer bezorgd en geanalyseerd. Tweemaal werd het water naar Brugge gestuurd om bacteriologisch te worden onderzocht in het Provinciaal Laboratorium van het Ministerie van Openbare Gezondheid (Dr. Gryson).

De uitslagen zowel op scheikundig als op bacteriologisch gebied zijn uitstekend.

4. — Door tussenkomst van Hr. Dr. Gryson (Provinciale Gezondheidsdienst) bekwam onze dienst antityphusvaccin dat sedert Maandag, 8 Februari in het lokaal van het Rode Kruis bediend werd aan de personen die zich vrijwillig begeerden te laten enten. Dr. Van Oye en ik zelf deden een vijfhonderd insputtingen. Deze werking gaat voort.

5. — De grote magazijnen werden bezocht, samen met de Heer Schepen Quaghebeur, van Dinsdag 3 Februari, met het oog op de verwijdering der beschadigde voedingswaren, de verrieling er van, en de ontsmetting der kelders.

6. — Een dienst voor het onderzoek van het water in flessen bij de firma's, werd ingericht. Het water wordt regelmatig onderzocht. Richtlijnen gegeven aan deze firma's. Deze werking duurt voort (begin 7 Februari).

7. — Alle scholen werden zowel in het geteisterd gebied als in de andere wijken der stad grondig ontsmet. Deze werking is ten einde gebracht door de dienst van de ontsmetting onder leiding van de Heer Dedecker. De Muziekschool waar de Rijkswacht inwoonde is eveneens ontsmet.

8. — Samen met de Heer Van Dooren, Scheikundige, bezochten wij op Zondag, 8 Februari het stort waar de in ontbinding verkerende afval moest bedekt worden met levend kalk (300.000 kg.), die door de Heer Stadsingenieur dadelijk besteld werd. Dit werk is reeds gevorderd.

9. — Er werd gezorgd dat van het ogenblik van de heropening der scholen, zou gezorgd worden om onmiddellijk de kinderen in te enten tegen diphteritis en tetanos, met vaccin mixte. Van Maandag e.k. wordt hiervoor gezorgd. Vaccin is reeds ter plaatse, afkomstig van de Provinciale Gezondheidsdienst.

10. — Er werd door mij persoonlijk en de Hr. Van Dooren, gezorgd voor de degelijke aanwending van de ontsmettingsstoffen verzameld in de Alberthall, en uitgedeeld onder toezicht van de Heer Viaene.

11. — Zekere krotwoningen werden bezocht op 7 Februari, samen met de Heer Van Dooren, waarna de Heer Burgemeester de sluiting na ontsmetting er van besloot.

12. — De geneesheren werden vermaand dat de besmettelijke ziekten onmiddellijk moesten aangegeven worden, volgens de wettelijke bepalingen.

13. — Verscheidene vergaderingen werden bijgewoond voor de coördinatie van de maatregelen op gebied ontsmetting met de dienstoversten en de Heren leden van het College van Burgemeester en Schepenen.

BESLUIT : De gezondheidstoestand van de stad is zeer be-

vredigend voor het ogenblik. Geen besmettelijke ziekten zijn aangegeven tot hiertoe. De afwezigheid voor ziekte van leden van het stadspersoneel is zeer gering ».

Ziehier het kort verslag van Directeur Dryepontd betreffende het Stedelijk Slachthuis.

« 1. — In samenwerking met de politie, contrôle op de vleeshouwerijen voor toepassing van het verbod door de Heer Burgemeester om vlees ten toon te stellen.

Contrôle over de hoedanigheid van het vlees en de vleeswaren. Inbeslagneming van vleeswaren en vet bij Wydooghe, Kaaistraat ; nazicht op een voorkwartier samen met Dr. De Brabandere, Inspecteur van de Vleeshandel.

2. — Tweede keuring van vlees afkomstig uit buiten Oostende gelegen slachthuizen.

Beide maatregelen uitgevoerd op bevel van de Heer Burgemeester ; voor de eerste maatregel werd de hulp ingeroepen van de lokale politie ; ook tussenkomst van Dr. De Brabandere, Inspecteur van de vleeshandel, werd door de Heer Burgemeester aangevraagd aan de Heer Minister van Volksgezondheid en Gezin ».

Mejuffer, Mijne Heren, gij kunt aldus vaststellen dat wij vanaf Zondag, toen de stad nog onder water stond, reeds bekommerd waren met de kwestie der volksgezondheid en dat de nodige maatregelen getroffen werden om de besmettelijke ziekten te vermijden, iets waarin wij dan ook gelukt zijn.

Ik wil hieraan toevoegen voor al degenen die hier in de zaal vertoeven, dat thans het drinkbaar water absoluut door iedereen mag verbruikt en gedronken worden, zonder te koken.

Mejuffer, Mijne Heren, het is volstrekt geboden dat al deze verslagen kenbaar gemaakt worden, ten einde de bevolking zoveel mogelijk in te lichten.

De dienst der beplantingen werd eveneens in 't gedrang gebracht, met het oog op de oplossing van al de vraagstukken die hier ter stede gesteld werden door die verschrikkelijke ramp.

Ziehier het verslag van de heer Viaene, Directeur Beplanningdienst.

« Op 1 Februari te 8.30 u. werd ik verwittigd nopens de ramp door een mijner werklieden. Ogenblikkelijk ben ik naar het Hofbouwgesticht gesnelde waar mijn bureel, magazijn en

kwekerij 0,40 m. en één stookkelder tot aan de zoldering (circa 2 m.) onder water stonden.

Ir. Mouqué die ik ook reeds aantrof, vroeg mij het nodige te willen doen om mijn personeel op te roepen en ze in de werkhuisen van Water-, Gas- en Electriciteitsdiensten onder te brengen totdat de Hr. Hoofdingenieur-Directeur Schepens hun werk opleggen zou. Tegen 10.30 u. waren dan ook allen tot op enige na (die buiten de stad verbleven) opgekomen. Een ploeg hiervan kreeg opdracht de geslagen bres in de Kapucijnenstraat, samen met de werklieden van de heer Conducteur-Inspecteur Declercq, te herstellen, terwijl een andere ploeg aangevoerd steengruis e.a. in de brassen van de zeedijk moest scheppen.

Op Maandag 2 Februari toen een ploeg mijner werklieden de Hr. Conducteur-Inspecteur Declercq nog bijstond, trachtte ik met een andere ploeg de bomen die bij de ramp in het Leopoldpark de straat en paden versperden weg te ruimen, terwijl men in het Hofbouwgesticht de stookkelder leegpompte om de broeikas met haar planten voor een bevrozing te vrijwaren.

Dinsdag 3 Februari, op uw verzoek werd het half opgeruimde werk der bomen stopgezet en mijn personeel verdeeld tussen de HH. Declercq en François voor opruimingswerken, terwijl in samenwerking met de heer Maertens en Hr. Dedecker een plaats in de Albert Hall gereedgemaakt werd om ontsmettingsstoffen aan de bevolking uit te delen.

Woensdag 4 Februari werden 4 mannen van mijn personeel uit de werken van de HH. Declercq en François getrokken om mede te helpen in de verdeling van creoline, kalk en chloorkalk (In het verslag van de Hr. Dedecker, Gezondheids-toeziener, wordt uitvoerig gesproken over de hoeveelheden die verdeeld werden).

Donderdag 5 Februari : de werklieden bleven zoals de vorige dag ter beschikking van hun tijdelijke werkgevers, terwijl een groep van 7 man uit Etterbeek zich kwam aanbieden om aan de ontsmetting in de stad deel te nemen. Hun werden de kerken toevertrouwd.

Vrijdag 6 Februari werden nogmaals 6 werklieden van hun tijdelijke werkgevers weggenomen, daar ze met de nodige sproeistoffen en toestellen uitgerust, de Staats-, stads- en vrije scholen dienden te ontsmetten met formol, terwijl een groep van 4 man uit Brugge eveneens haar medewerking hieraan verleende.

Zaterdag 7 Februari werden de overige werklieden van hun tijdelijke werkgevers naar de ontsmettingsdienst overge-

schakeld om met chloorkalk de geteisterde woonplaatsen van de bevolking te ontsmetten ; eveneens werd het ontsmetten van matrassen, kussens en andere, door het personeel van de heer Dedecker en enkele werklieden van mij bijgehouden.

Aldus werkten wij in die zin tot Vrijdag 13 Februari inbegrepen, terwijl een groep uit Charleroi, uitgerust met modern materieel (Tifa apparaat), intussen ook haar medewerking verleende tot het ontsmetten van kelders omheen de Leopoldlaan en eindigde met een gedeelte van de overstroomde straten, het overige gedeelte werd door 3 sproeiwagens van de stad Kortrijk afgewerkt.

Op Zaterdag 11 Februari waren aldus alle voorgenomen werken uitgevoerd, wat de ontsmetting aangaat.

Wat de schade aan de beplantingen betreft die in het Leopoldpark en Hofbouwgesticht veroorzaakt werd, zal slechts na het bezoek van de Rijkstuinbouwconsulent van West-Vlaanderen, de Hr. J. Cumps, verslag kunnen uitgebracht worden. Volgens een schrijven dat ik gisteren van hem ontving zou hij op 17 Februari e.k. mij in de loop van de morgen een bezoek brengen ».

Ik ben gelukkig dat de Heer Viaene gezorgd heeft voor onze zwanen en eenden in het park, die gevaar liepen, door de hoeveelheid mazout die op het water van de vijver dreef. Deze dieren werden dus gered en het is des te meer een goede zaak, daar de bevolking veel van haar zwanen houdt.

Het verslag betreffende de Stedelijke Werkhuizen is een zeer uitgebreid verslag, getekend door de heer Mouqué en luidende als volgt :

« Bij de overstroming van 1 Februari ll. hadden de gebouwen van de Stedelijke Werkhuizen zelf weinig te lijden, alhoewel een gedeelte er van \pm 25 cm. onder water gestaan had.

Daar de taak van deze dienst in normale omstandigheden reeds bestaat in het onderhoud van het stadsdomein en het verlenen van hulp aan alle diensten die op hem beroep doen, was het klaarblijkend dat de meest diverse opdrachten hem toegewezen werden in deze troebele dagen.

Vanaf de Zondagmorgen vroeg waren werklieden en vrachtwagens opgeroepen om de dringendste eerste hulp te bieden. Alle gevaarlijke plaatsen werden met schragen en lichten afgebakend. Daar de bres geslagen in de Kapucijnenhelling het meest gevaar opleverde werd onmiddellijk op zoek gegaan naar de nodige zandzakken.

De dienst van Bruggen en Wegen leverde er ons 15.500, die naar de duinen gevoerd werden om er te worden gevuld. Hiervoor werd de hulp ingeroepen van de Zeemacht die ons 50 man ter beschikking stelde. Daar de storm op dit ogenblik niet toeliet de bres te dichten, werden de gevulde zakjes in de onmiddellijke nabijheid gelegd.

Naderhand werden duizenden zakken zand en cement in de bres gestort tot deze helemaal toe was.

Hieraan hielpen verschillende vervoerondernemers mede die in de loop van de dag door ons opgeëist werden.

In het begin van de namiddag werden de kelders van het watergesticht, alwaar de compressoren van de riooldienst opgesteld staan, lediggepompt, zodat tegen de avond deze machines terug in werking konden gesteld worden.

De centrale verwarming van het Muziekconservatorium werd onder vuur gebracht om de geteisterden en de van buiten de stad toegekomen rijkswachterskorpsen onder te brengen, terwijl er eveneens gestookt werd in de Jongensvakschool, alwaar maaltijden bereid werden voor de getroffen en.

Maandag, 2 Februari 1953.

Alle beschikbare pompen werden opgeëist om de ondergelopen stadsgebouwen te ledigen, namelijk de Meisjesberoepsschool, de Albertschool, het Nieuw Gerechtshof en de Anglicaanse kerk.

De kelders van de woning van Dr. Reynders werden lediggetrokken, om aan de verlichtingsdiensten toe te laten met behulp van een speciale kabel, electriciteit te leveren aan het stadhuis. Verder werd een ploeg arbeiders ter beschikking gesteld van de Koninklijke Schouwburg om er materieel en decors te bergen, terwijl een andere groep werklieden de Van Nesteschool grondig reinigde en er borden en schragen opstelde om een eerste verdeling van klederen aan de getroffen en toe te laten.

Daar de middenstad over geen drinkbaar water meer beschikte, werden citernewagens gevuld en op diverse plaatsen ter beschikking van de bevolking gesteld, terwijl water van het Thermaal Instituut door onze diensten naar het Rode Kruiscentrum der Kapellestraat, en naar het Visserskwartier vervoerd werd om er kosteloos verdeeld te worden.

Vanaf de Maandag werd het werk van opruimen, reinigen en ontsmetten aangevangen op de grensgebieden van de overstroming die door de terugtrekkende waters blootkwamen.

Creoline en chloorkalk werden uit Brugge en Snaaskerke afgehaald en in de Alberthall uitgedeeld aan de geteisterden.

Verschillende vrachtwagens werden opgeëist om de enorme hopen vuil, voortkomende uit de kelders, naar de stortplaats van Stene te voeren.

Verschillende ploegen arbeiders werden te werk gesteld in diverse stadsgebouwen om er de eerste herstellingen te doen en ze grondig te reinigen, o.a. in het Politiebureau Hospitaal, alwaar kelders en centrale verwarmingsketel onder water gestaan hadden, de school Pieters, de kelders van het Gerechtshof, de Meisjesberoepsschool, Visserijschool, de Schouwburg, de Van Neste- en Marie-Joséschool, het Oud Vredegerecht, de lavatory der Marie-Joséplaats, de Albertschool, enz.

De leuning van de zeedijk en de zeedijkbanken hadden veel schade opgelopen. Sommige banken spoelden tot op de Wapenplaats en tot aan het postgebouw. Ze werden verzameld en naar de Werkhuizen overgebracht waar ze later hersteld zullen worden.

Vrijdag, 6 Februari 1953.

Inrichten van de begrafenisplechtigheid van de slachtoffers van de overstroming. De lijkkasten werden de vorige dagen door de schrijnwerkers van de Stedelijke Werkhuizen in gereedheid gebracht. De Hoofdkerk werd met rouwfloersen behangen. Gedurende de dodenmis werden de blaasbalgen van het orgel, bij gebrek aan elektrische stroom, in beweging gehouden door zes stadswerklieden.

De uit het binnenland toegekomen giften in natura werden door onze vrachtwagens naar de diverse centrales van verdeling gevoerd. Paketten werden afgehaald uit Brussel en Izegem.

In de Alberthall werden bergplaatsen ingericht voor het bewaren van aardappel- en melkvoorraden, alsook een voorlopige markt.

Inmiddels was de oude stad afgezet geworden door de Rijkswacht. Bij iedere post werd een brasero geplaatst waarvan de vuren dag en nacht aangehouden werden door ons personeel.

In verschillende stadsgebouwen dienden herstellingen gedaan aan de centrale verwarming. De mazoutbranders van de schouwburg werden gedemonteerd om hersteld te worden. Intussen werden de vuren met kolen aangehouden, terwijl onder de scène kachels geplaatst werden om de vochtigheid uit de kelders te weren.

Een twintigtal werklozen werden aangeworven om hulp te bieden bij het reinigen van kelders bij sommige particulieren. De roeiboten welke gedurende de overstroming in de mid-

denstad gebruikt waren, werden naderhand vervoerd naar hangar I, alwaar onze werklieden, aangevuld met een ploeg werklozen er de nodige herstellingen aan uitvoerden, daar verschillende boten schade opgelopen hadden en ze in gereedheid diende gebracht om er in geval van nood over te kunnen beschikken.

Woensdag, 11 Februari 1953.

Het opruimen van de kelders had voor gevolg dat duizenden kubieke meter allerhande stoffen op de straat gebracht en vervoerd werden naar de vuilnisbelt te Stene, welke in een echte chaos herschapen werd. De bulldozers van het leger moesten tussenkomen om de hopen te effenen. Doch daarbij beperkte zich niet hun werking. Het stort werd omgeploegd zodat de tijdens de vorige maanden ondergedolven huiselijke afval opnieuw aan de oppervlakte kwam. Dit laatste in ver gevorderde staat van ontbinding en de vers gestorte bederfelijke waren die in rottende toestand overgingen verspreidden een verpestende geur. Op hygiënisch gebied moesten, om besmetting te voorkomen, dadelijk drastische maatregelen getroffen worden. Massa's ongebluste kalk werden besteld, die toekwamen op volgende data :

Woensdag, 11 Februari 1953 :	121,600 T.
Donderdag, 12 Februari 1953 :	141,800 T.
Vrijdag, 13 Februari 1953 :	20,000 T.

Met organiseren van het lossen, bergen, pletten en uitspreiden op het stort er van werden de diensten van de Stedelijke Werkhuizen belast.

Om het vergruizen van de kalk te bespoedigen, bewerking die uitgevoerd met een pletmolen tijdrovend is, werd een pletrol ingesteld, terwijl om het verhandelen van de levende kalk door de werklieden zoveel mogelijk te vermijden een grijpkraan gebezigd wordt. Om ogen en longen te vrijwaren van brandwonden werden de werklieden uitgerust met stofbrillen en stofmaskers.

Het uitspreiden van de ongebluste kalk op de in moeras herschapen vuilnisbelt vordert goed, niettegenstaande de zeer slechte omstandigheden, en zal vermoedelijk op het einde van de lopende week geëindigd zijn.

Om verder onheil te voorkomen werd de Dienst der Stedelijke Werkhuizen belast met het uitvoeren van beschuttingswerken. Dammen, bestaande uit duizenden zandzakken, werden opgeslagen rondom de pompstations van de Groentemarkt en van het Leopoldpark, de hulppompstations van het Wapenplein en van de Karel Janssenslaan en het compressorenbedrijf

van het Watergesticht, ten einde deze levensknopen van de Riooldienst te vrijwaren tegen een nieuwe watersnood.

Onder de andere opdrachten uitgevoerd door de Dienst der Stedelijke Werkhuizen kunnen we aanhalen o.m. : openen deuren, nazien sloten, herstellen van centrale verwarmingsinstellingen, openen brandkasten, herstellen materieel van brandweerkorpsen en reinigingsdiensten van het binnenland, vervangen ruiten, vervoer van besmette matrassen, vervoer brandhout, herstellen waterleidingen en kranen, herstellen daken, dichten muren, reinigen waterbakken van stadsgebouwen, enz.

Het magazijn werd overstelpt met bestellingen van bezems, schoppen, emmers, rubberen laarzen, stofmaskers, handschoenen, dweilen, zeep, waspoeder, chloorkalk, creoline, enz.

Bovengaan de uitzetting geeft echter slechts een onnauwkeurig idee van hetgeen het personeel van de Dienst der Stedelijke Werkhuizen aan werk verrichtte in de loop van deze droevige dagen. Meer in detail treden zou echter leiden tot langdradigheid en herhaling.

Niettegenstaande de Dienst der Stedelijke Werkhuizen niet optrad als opdrachtgever mogen de door hem geleverde prestaties niet onderschat worden in verhouding tot deze verricht door andere diensten. Integendeel daar waar het aan andere volstond bevelen te geven, was hij gelast met de coördinatie en de uitvoering er van, hetgeen, gezien er over geen tijd beschikt werd een buitengewoon doorzicht van zaken en helder oordeel vergde.

Indien alle opdrachten stante pede uitgevoerd werden, zo goed als de omstandigheden het toelieten, is dit te danken aan de verbeterde moed waarmee de werklieden het onheil, gesticht door de watersnood bekampten ; aan het plichtsbesef, de beroepskennis en de toewijding van de toezienaar, M. Schauvaerts, en de opzichter, V. Jonckheere, die dag en nacht overal waren waar hun aanwezigheid vereist was, maar vooral aan het initiatief, de beslistheid en de klare, oordeelkundige opmerkingsgeest van laatstgenoemde, voor wie het kleinste teken volstaat om de goede richting te vinden, en de omstandigheden tot hun maximum uit te baten ; als voorbeeld hiervan weze aangehaald dat hij de stapel zandzakjes wist te ontdekken die het dichten van de in de zeedijk geslagen bressen toeliet.

Weze hier insgelijks vernoemd de naam van de Heer G. Decler, Beheerder-Rekenplichtige der Stedelijke Werkhuizen, die zonder steun van zijn dienstoverste, weerhouden op de verschillende plaatsen van stad waar werken in uitvoering waren, de nodige maatregelen wist te treffen opdat de dagelijks toe-

stromende bevelen ter juiste bestemming kwamen en terzelfder tijd de beste schikkingen nam, om het later administratief en rekenplichtig werk mogelijk te maken ».

Eindelijk zou ik toch nog graag een woord zeggen over de Hoofdingenieur-Directeur Schepens die eveneens zeer hartelijk dient gelukgewenst voor zijn bewonderenswaardig optreden.

Ik heb U kennis gegeven van het eerste gedeelte van het verslag van de heer Schepens, waarin melding gemaakt wordt van hetgeen hij gedaan heeft op mijn bevel en met mijn instemming op de vooravond van de ramp.

Mejuffer, Mijne Heren, de Gemeenteraad moet nu weten hetgeen de regiëdiensten verricht hebben, om zo spoedig mogelijk, de stad en openbare wegen te verlichten en tevens gas, water en electriciteit te verschaffen aan de bevolking.

« *Gashedeling* » werd normaal voortgezet zonder onderbreking.

Na het verwijderen van het water in de straten werden de moerleidingen, die volgelopen waren, geledigd ; na het ledigen der kelders werden de overstroomde tellers geledigd, gereinigd of vervangen naar gelang de noodzakelijkheid. Op het huidig ogenblik zijn alleen nog droge meters te vervangen. Aangezien deze toestellen ons toekomende week geleverd worden, zal alles in orde zijn tegen 21 Februari.

« *Waterbedeling* » : Op Zondag 1 Februari 's morgens werd door ons de aanvoer van de TMVW afgesloten aan Plassendale omdat de aanvoerleiding langs de Noord-Eede te Bredene bloot lag in bressen van de aldaar bestaande dijk en dreigde in te storten. Dit zou voor gevolg hebben gehad dat de dijk volledig zou zijn ingestort, hetgeen een ramp zou geweest zijn, en dat de buis zelf zou zijn vernietigd, hetgeen onze stad voor vele dagen van water zou hebben beroofd.

Onder onze leiding werden de bressen aangevuld met zandzakken en werd op Maandag 2 Februari de bedeling van water hervat.

« *Electriciteitsbedeling* » : Het terug in dienst stellen werd methodisch aangevat en dit in de volgende volgorde : hoogspanningskabels, transformatorstations (hoogspanningsuitrusting, transfo's, laagspanningsborden), openbare verlichting, feeders, scheidingskasten, verdelers, aansluitingen. In parallel hiermede de stadstelefoon en de burelen.

1. — Alle hoogspanningskabels werden uitgemeten met de speciale apparaten van « Electricité du Littoral ». Op Woens-

dag 11 Februari hadden wij ze alle weer in goede staat kunnen brengen.

2. — Na het leegpompen werden de transformatorstations gedroogd en de vernietigde toestellen vervangen. Op Vrijdag 6 Februari stonden alle T/S opnieuw onder spanning.

3. — Gans de openbare verlichting was opnieuw in dienst op Woensdag 11 Februari.

4. — Alle wisselstroomverdecknetten en aansluitingen waren opnieuw in dienst op Dinsdag 10 Februari.

Alle gelijkstroomnetten en aansluitingen zullen opnieuw in dienst zijn op Zondag 15 Februari.

5. — De burelen werden op Dinsdag 3 Februari opnieuw geopend. De administratieve achterstand werd door overwerk ingelopen.

6. — Een nieuwe telefooncentrale werd op 5 Februari in dienst gesteld. Op 14 Februari zijn 60 nummers op de 100 in dienst. Indien de telefoonkabels stand houden zullen alle nummers op Dinsdag 17 Februari terug in werking zijn.

N. B. 1) Ons doel is geweest zohàast mogelijk alles terug in dienst te krijgen. Vooruitzichten konden niet gemaakt worden, omdat men in electriciteit te doen heeft met factoren waarop men geen vat heeft. Wij hebben alle hoogspanningskabels opnieuw in dienst kunnen stellen doch morgen kunnen een of meerdere doorbranden. Vele scheidingskasten en aansluitingen werden opnieuw in dienst gesteld doch enkele uren of dagen daarna brandden ze volledig uit.

Deze incidenten die tijdrovend zijn en niet kunnen becijferd worden in tijd, houden de uiteindelijke oplossing soms veel tegen.

2) Wij schatten nochtans dat het bepaald in orde brengen van alle aansluitingen ongeveer twee maand zal vergen met de supplementaire mannen welke wij gevraagd hebben.

Hulpmiddelen.

In het uitvoeren van de herstellingswerken werden wij geholpen door de volgende stroomverdelers :

Stad Gent :	10 man + 1 toezier
C.E.F.B. :	17 man + 1 toezier
West België :	19 man
Gazelec Menen :	5 man
» De Panne :	5 man
» Gistel :	2 man
» Blankenberge :	3 man
Desclée Brugge :	6 man
Slijkens (S.E.L.) :	2 man

Alle nodige materialen : kabels, disjonctoren, transfo's, abonentkasten, tellers, isoleerband, enz. werden bij hoogdringendheid bij de gewone leveranciers besteld en onmiddellijk geleverd. Geen enkele vertraging was te wijten aan gebrek aan materiaal.

Maatregelen in de toekomst.

Wij zijn er ten stelligste van overtuigd dat er in de toekomst, wat onze diensten betreft, geen uitgebreider of supplementaire maatregelen kunnen getroffen worden dan deze vermeld in het begin van ons verslag.

De zandzakjes die wij aan de openingen van verschillende gebouwen (T/S en burelen) aangebracht hebben, helpen zeer weinig ; ze kunnen waterstoten tegenhouden maar het doorzijpelen van het water kunnen ze niet belemmeren ».

Het is een technisch verslag, maar al het werk dat door ons stadspersoneel en onze ingenieurs in zulk een korte tijdspanne werd verricht, moet in mijn ogen en tevens in de ogen van al de leden van het Schepencollege eerbied en bewondering afdwingen.

Mejuffer, Mijne Heren, ik heb hier nog een klein verslag over de Vissershaven. Het is de moeite waard dat de bevolking, evenals de Raad, zou weten wat gedaan werd om de ramp van de watersnood te vermijden aan de Vissershaven.

« Naarmate de nacht van Zaterdag 31 Januari op Zondag 1 Februari vorderde, wakkerde de steeds meer naar het noorden ruimende wind aan. Een waar orkaan was losgebroken.

Alle mogelijke veiligheidsmaatregelen werden onmiddellijk ter voorkoming van de schade aan de sluis en ter beveiliging van de in het vlotdok liggende vaartuigen getroffen, namelijk :

1) behouden van een waterpeil in het vlotdok rond + 3 meter ;

2) verzekeren van de buitenvloeddeuren door middel van de stormvleugels ;

3) afschermen van de mechanismen en van de elektrische inrichtingen der sluisdeuren.

Even vóór middernacht deinde het woeste zeewater tot op een halve meter onder het sluisterrein, drong de buitenvloedkelders binnen en overspoelde de gansse elektrische en mechanische installaties.

De brandweer werd telefonisch gewaarschuwd en verzocht hulp te komen bieden, terwijl met onze handpomp getracht

werd de kelders in kwestie enigszins uit te pompen ; alles echter vruchteloos.

Kort daarop viel de sluis zonder stroom en over gans de Vissershaven sloeg het licht uit ; ook de havenhoofden met de signaallichten doofden uit.

Rond 2 uur stroomde het water de haven zo hevig binnen dat weldra de deining het peil + 7 meter bereikte en, over het terrein gelegen tussen de toegangseul der Vissershaven en de Halve Maan heen, kwam men tot de hoogste waterstand sedert mensenheugenis. Zelfs de lokalen van het sluispersoneel werden onder water gezet. Desniettegenstaande kon, dank zij aanhoudend pompen tot 6 uur 's morgens, de kelder van de noordelijke buitenebbende van schade aan electro-motor en geleidingen gevrijwaard blijven.

In het vlotdok sloeg de O.133 op de helling van de werf Loy kapot.

De Zondagmorgen werd al het beschikbaar sluispersoneel opgetrommeld en aan het werk gezet. De electro-motoren werden gedemonteerd. De Brandweer kwam de onder water staande kelders uitpompen. Twee vaartuigen liepen de haven binnen, maar konden, ten gevolge de zware deining, niet versast worden.

De storm woedde in alle hevigheid verder en 's namiddags rond 3 uur deinde het water tot + 6,75 meter, dus iets minder dan de vorige nacht.

De electro-motoren werden uitgehaald om verdere beschadiging te vermijden.

Omstreeks 13 uur dreef een kinderlichaampje vóór de sluis en het werd door ons sluispersoneel opgepikt en door stadszorgen naar het dodenhuisje overgebracht.

Alles werd in gereedheid gebracht om de vaartuigen te kunnen versassen. Om 18 u. 30 werd getracht de stormdeuren te verwijderen en de vloeddeuren door middel van het lierwerk te openen. Na hard labeur slaagden wij daarin tegen 20 uur. Intussen was er weer stroom aan de sluis en rond 20 u. 45 vaarden bedoelde vaartuigen veilig door de sluis en konden zij langs de vishal aanleggen.

Vanaf Maandag 2 Februari kon normaal versast worden en de verkoop in de vismijn geschiedde ook normaal. Aan de slipways was er stroom op Maandagnamiddag te 3 uur zodat hier ook normaal kon gewerkt worden ».

Mejuffer, Mijne Heren, het drama met dit ongelukkig kind waarvan spraak in dit verslag was afschuwelijk. De moeder vertoefde in een woonwagen. Op een zeker ogenblik struikelde

zij met het gevolg dat het kindje uit hare armen viel. Dit kindje dat enkele maanden oud was werd met de stroom weggespoeld.

Mejuffer, Mijne Heren, na alles gedaan te hebben wat wij in geweten dachten te moeten doen en te kunnen verrichten, vóór en tijdens de ramp, hebben wij naderhand alles in 't werk gesteld om de gevolgen van dit onheil zo spoedig mogelijk te herstellen.

Ik zou aan mijn plicht tekort komen, moest ik hier niet in het openbaar hulde brengen aan die honderden onbekende mensen, die nooit hun naam zullen aangeven, en die te dier gelegenheid heldendaden stelden om de mensen in nood te helpen.

Ik meen eveneens, in naam van het Schepencollege, hulde te moeten brengen aan de Oostendse bevolking voor de kalmte en de moed waarvan zij blijk gaf tijdens deze verschrikkelijke ramp.

Ik wil hier tevens, in naam van het College en misschien ook wel mag ik het doen in naam van de Raad, hulde brengen aan al diegenen, die vanuit het binnenland naar hier toegestroomd kwamen, op ons verzoek of zonder ons verzoek, om te helpen. Ik bedoel hier brandweerkorpsen, reinigingsdiensten, ontsmettingsdiensten en vele andere.

Ik wil hier ook hulde brengen aan gans het stadspersoneel zonder onderscheid, vanaf de hoogste ambtenaar tot de laagste en nederigste stadswerkman, die dagen en nachten lang hun krachten niet gespaard hebben.

Mejuffer, Mijne Heren, ik moet hier ook dank zeggen aan de heren Schepenen, alsook aan de heer Gemeentesecretaris, die dag en nacht medegewerkt hebben, om zoveel mogelijk op het technisch plan, op het medicaal plan, alsook op het menselijk plan, de ontelbare vraagstukken op te lossen die toegestroomd kwamen in het kabinet van dezen die beslissingen moesten treffen en de verantwoordelijkheid op zich moesten nemen.

Misschien heb ik iemand vergeten. Ik wil ook diegenen bedanken die uit andere gemeenten gekomen zijn, zoals de heer Ingenieur Van Dooren uit Stene, voor al hetgene zij gedaan hebben.

Ook de C.O.O. van onze stad is aan hare plichten niet tekort gekomen. Ik zie hier vertegenwoordigers van de C.O.O. die in de Gemeenteraad zetelen, aan allen mijn beste dank voor de hulp die zij verleend hebben en in 't bijzonder aan de Hr. voorzitter Seys, die met ons zo laat in de nacht is blijven zetelen om allerlei beslissingen te helpen treffen.

Ziedaar, Mejuffer, Mijne Heren, een verslag, dat wij zo volledig mogelijk, hebben willen geven aan de leden van de Gemeenteraad, om hen te overtuigen dat wij gepoogd hebben, in de moeilijkste omstandigheden, alles te doen, wat menselijk gesproken, enigszins mogelijk was, om onze plicht te vervullen tegenover de bevolking.

Wij kennen allen de oude Vlaamse spreuk : « De beste stuurder staat aan wal ». Wij moeten dit echter niet te fel aan het hart laten komen, want er wordt soms veel gezegd, wanneer men zelf met de feiten niet bekend is. Er zijn soms journalisten die iets schrijven met de beste bedoeling, maar om reden dat zij niet voldoende ingelicht zijn, kan dit in sommige gevallen, veel kwaad berokkenen.

Dit is o.m. het geval met journalisten uit het binnenland die geschreven hebben dat wij hier ratten hadden, alswanneer wij hier slechts het bal van « de dode ratten » hebben te Oostende. Inderdaad, zoals ik gezegd heb, is Oostende waarschijnlijk de enige stad in België waar er thans bijna geen ratten meer te vinden zijn. Inderdaad ten gevolge van de drastische maatregelen die getroffen werden, op gebied van ontsmetting, zijn practisch alle ratten uit de stad verdwenen.

Het is ook te betreuren dat in zekere bladen geschreven werd, dat de vis hier te Oostende, ten gevolge van de overstroming, niet meer de normale kwaliteit bezat. Dit heeft ook aan de stad Oostende en aan de faam van haar vis veel kwaad berokkend. Wij betreuren die artikelen, die zo lichtzinnig geschreven werden en zeer nadelig zijn voor de belangen van de stad en hare bevolking.

Wat er ook van zij, Mejuffer, Mijne Heren, wij kennen geen vertoef, wij houden ons thans bezig met miljoenen op te rakelen, daar waar ze moeten gevonden worden, om zo spoedig mogelijk de schade te herstellen aan onze badinstellingen op het strand, alsook aan de machines die zich bevonden in de kelders van de Kursaal. Dit betekent miljoenen en miljoenen, en de heren Schepenen en ik zelf hebben in de laatste dagen meer dan een reis afgelegd, dicht bij de zon, om zo spoedig mogelijk over de nodige middelen te kunnen beschikken, om het enige doel dat nog voor ons bestaat, Mejuffer, Mijne Heren, te mogen verwezenlijken, namelijk in het snelste tempo, binnen de kortst mogelijke tijd, klaar te zijn voor het aanstaande zomerseizoen.

Ziedaar, Mejuffer, Mijne Heren, het einde van het verslag over die ramp ; wie vraagt het woord ?

M. Goelghebeur verlaat de zitting.

M. VANDEN DRIESSCHE. — Mejuffer, Mijne Heren, ik zal

maar enkele woorden spreken, omdat de tijd voorbijgaat en ik nog moet werken. Ik wil mij onvoorwaardelijk aansluiten bij de hulde gebracht aan al diegenen, die in deze droevige omstandigheden, blijk gegeven hebben van solidariteit en menslievendheid. Het is ontroerend geweest te kunnen vaststellen dat iedereen, van de hoogst geplaatste tot de laagste en nederigste werkman of burger, zich ten dienste gesteld heeft om hulp te verlenen. Het heeft mij ook verheugd, als gewezen Schepenen van Onderwijs, te kunnen vaststellen op welke wijze het onderwijzend personeel, zowel van het vrij als van het officieel onderwijs, zijn plicht gedaan heeft.

Ik heb echter vernomen dat ten gevolge van een letterlijke toepassing van de bestaande reglementering, de leden van het lager- en bewaaronderwijs, ik bedoel hier de waarnemende leerkrachten, die ten gevolge van de omstandigheden geen les hebben kunnen geven, beroofd zouden worden van hun wedde. Nochtans hebben zij, en hoofdzakelijk het merendeel van die jonge leerkrachten, zich spontaan ter beschikking gesteld voor de bedeling van soep, brood, kolen, enz. Indien dit nog niet gedaan werd door het Schepencollege, mag ik U vragen de nodige voetstappen aan te wenden bij het bevoegd Ministerie, om in deze toestand te verhelpen ?

Het ware toch niet billijk dat die jeugdige leerkrachten aldus een geldelijk offer zouden moeten brengen.

Ik sluit mij dus onvoorwaardelijk aan bij de uitgebrachte hulde en indien ik door enkele tussenkomsten uw uitzetting onderbroken heb, is dit zonder enige verbittering.

Het is niet alleen mijn instelling, maar ook de « Heures Claires » die zeker geleden hebben door de vergetelheid van de politie. Dit is waarschijnlijk maar een klein verzuim, maar nu wij aan de vooravond staan van Pasen, zou ik willen vragen zoveel mogelijk ruchtbaarheid te maken in het land en de naburige streken, zoals Frankrijk, om te laten kennen dat de toestand hier zeer normaal is en wij de bezoekers met open armen zullen ontvangen.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ik bedank de heer Vanden Driessche voor deze tussenkomst. Er is door mij een audiëntie aangevraagd bij de Minister Harmel. Ik meen, dat op sociaal gebied, iets dient gedaan te worden voor die jonge leerkrachten, die het slachtoffer niet mogen zijn van die ramp.

Wat de suggestie van de heer Vanden Driessche betreft, kan ik hem zeggen, dat wij nog vandaag onder de Schepenen die zaak besproken hebben met een lid van de meerder-

heid, ik mag hem noemen ; het is de heer Van Caillie, en wij foto's van bepaalde punten, zoals de bres aan de Osborne, zullen laten verschijnen, vóór en na de ramp, met het volledig herstel, om aan iedereen te laten verstaan dat de zaken bij ons in orde zijn.

Ik moet er ook nog aan toevoegen dat wij reeds in Engeland het persagentschap Reuter verzocht hebben, in alle bladen te laten verschijnen dat de stad Oostende paraat staat om met Pasen, al hare toeristische verplichtingen na te leven.

M. EDEBAU. — Ik beaam ten volle de woorden van de heer Vanden Driessche. Ik meen dat de Socialistische Groep zich kan aansluiten bij de hulde gebracht door de Burgemeester aan de slachtoffers van de ramp, zowel in het binnen- als in het buitenland.

Uit het al te beknopt verslag van de heer Burgemeester, hebben wij kunnen vaststellen, dat hij gewis en zeker zijn plicht heeft gedaan, maar in tegenwoordigheid van deze ramp is dit maar zoals het moet.

De Heren Burgemeester en Schepenen hebben juist gedaan wat andere Schepencolleges zouden gedaan hebben, dit wil daarom niet zeggen dat hun verdiensten minder zijn.

Ik wenste nochtans te zeggen dat de heer Burgemeester aan zijn plicht is tekort gekomen daar waar hij vergat « la quantité négligeable » van de Gemeenteraad te verwittigen. Ik bedoel hierdoor de Socialistische Groep, die hier thans aangevuld wordt door de heer Vanden Driessche, die geen socialist is.

Onmiddellijk na de ramp hebben de collega's De Kinder en Boudolf zich op het Stadhuis komen aanbieden om hun diensten ter beschikking te stellen. Inderdaad, de Socialistische Groep te Oostende deelt even goed als gelijk wie, in het leed dat hier ontstaan is. Ik vind het te betreuren dat de collega's De Kinder en Boudolf alleen maar bedankt werden voor hetgeen zij kwamen aanbieden, maar van hun hulpaanbieding geen gebruik gemaakt werd evenmin als van de andere Gemeenteraadsleden.

De Socialistische Groep heeft echter niet gewacht totdat het Stadsbestuur deze hulp kwam inroepen en heeft het nodige gedaan om de geteisterden bij te staan. Wij doen dit nog dagelijks.

Daarom wilde ik in korte woorden zeggen dat ik betreur dat de minderheidsgroep niet gevraagd werd om mede te helpen aan het herstellingswerk.

Dit zal ons echter niet beletten onze steen bij te dragen aan

dit werk. Ik kan U zeggen dat ik tijdens de zitting van de Provincieraad op 19 Februari ll. een voorstel heb ingediend, opdat de Provincie eveneens met geldmiddelen zou tussenkomen in de herstelling en de heropbouw van onze instellingen van « Ostende Plage » en de Hr. Schepen Dehouck zal kunnen vaststellen dat in de 3e Commissie, alhoewel hij daar niet tegenwoordig was, al de leden eenparig accoord waren, om in geval de Staat niet tussenkomt tot beloop van 100 % in de herstellingskosten van « Ostende Plage », de Provincie een tussenkomst van 750.000 fr. zou dienen te verlenen. Dit is een bewijs dat ook de Socialistische Groep bekommerd is met de toestand van Oostende en ook haar plicht weet te vervullen.

Het is daarom ook te betreuren dat er met de socialisten in deze aangelegenheid geen rekening gehouden werd.

M. DE KINDER. — Mejuffer, Mijne Heren, na de zeer interessante en geschiedkundige introductieve uiteenzetting van de Hr. Burgemeester, wil ik ook niet van het woord misbruik maken.

Er zijn nochtans enkele punten die ik absoluut wilde aanraken.

In de eerste plaats wens ik hulde te brengen, niet alleen aan ons personeel dat werkelijk zeer degelijk heeft gewerkt, maar eveneens aan het personeel van al deze gemeentebesturen die hier zijn komen presteren.

Wij hebben misschien voor de eerste maal een solidaire werking gezien tussen de steden, welke belooft voor de toekomst.

Hetgeen ik betreur, Mijnheer de Burgemeester, is, dat de Gemeenteraad niet vroeger werd bijeengeroepen om dit debat te voeren, vooral in betrekking met de dringendheid, waarmee op dit ogenblik de nodige kredieten vereist worden om de werklieden te betalen. Wij hadden gewenst dat de Gemeenteraad vroeger in de gelegenheid zoude gesteld geweest zijn om daarover te spreken. Een punt dat ik wenste aan te raken en voor hetwelk ik verlang dat het niet zou aanschouwd worden als polemiek, is dat het wel degelijk blijkt dat de Burgemeester van Oostende tijdens de Zaterdagvoormiddag, verwittigd geweest is door de hydrograaf te Oostende dat er gevaar bestond voor overstroming, zoniet in de namiddag toch gedurende de nacht ; dat die mededeling volstrekt officieus was en gebaseerd op de vaststellingen van deze bevoegde persoon, volgens de maanstand en ook van de wind.

Wij hebben trouwens door de pers vernomen dat in de loop van de dag de verschillende diensthooften werden bijeen-

geroepen om de nodige voorzorgsmaatregelen te treffen. Evenwel werd beweerd dat niemand een officiële verwittiging had ontvangen. Wij stellen vast dat er wel een officiële verwittiging werd gegeven en er geen officiële verwittiging moest verwacht worden, vermits geen enkele dienst daarmee belast was.

Ik voeg er aan toe dat de waarde die aan die verwittiging moest worden toegekend, zeer subjectief is. Ik geef toe dat op dit ogenblik zeker niemand zou hebben kunnen voorzien wat de omvang van die ramp had kunnen zijn.

Wat de ernst van die verwittiging betreft, al was het ook geen officiële verwittiging, het was dan toch de persoonlijke verwittiging van iemand die goed op de hoogte was. In die omstandigheden nochtans, kon het aangenomen worden, dat die verwittiging niet het maximaal effect bekwaam, waarop deze mocht bogen.

In verband met de maatregelen die getroffen werden, geef ik onmiddellijk toe, dat zodra de ramp geschiedde, alles werd gedaan wat menselijker wijze mogelijk was, om de schade te beperken.

Nochtans kunnen wij ons van de indruk niet ontdoen, dat moest in de loop van de namiddag en niet in de loop van de avond, ten overstaan van de gegeven verwittiging, alsook ten overstaan van de toestand der weersomstandigheden, geheel het oud kwartier zou verwittigd geweest zijn, niet door een politieagent, maar door middel van een auto met radiouitrusting, en alsdan vele schade had kunnen vermeden worden.

De personen die weigerden gevolg te geven aan deze waarschuwing en naderhand schade geleden hebben, mochten dit op hun geweten nemen. Thans is het voor sommigen een reden, om te zeggen dat zij niet op de hoogte waren gesteld en dat slechts enkele mensen verwittigd werden.

Mejuffer, Mijne Heren, zoëven werd de vraag gesteld: « Wat is er gedaan geweest in 1949, gedurende de nacht toen gelijkaardige ramp zich voordeed? ».

Ik heb hier niet de taak te vervullen de nagedachtenis van Burgemeester Serruys te verdedigen. Ik weet niet of te dien tijde een verwittiging werd gegeven door de hydrografische dienst. Het College werd daarvan nimmer inlicht.

De werken die naderhand gedaan werden, waren dezelve als de werken die thans uitgevoerd werden en dit is zo voor het herstellen der bestratingen en leidingen, als voor het uitpompen der kelders.

De heer Vroome, die Eerste Schepen was, weet er meer van.

Ik moet ook een kleine detailopmerking maken over de uiteenzetting van de heer Burgemeester, daar waar hij verklaart dat de Minister van Verkeerswezen, in de Commissie van de Kamer, het spijt mij dat de heer Goetghebeur niet meer tegenwoordig is, zou gezegd hebben dat de hydrograaf te Oostende, niet eens bevoegd was om een oordeel te vellen. Hij heeft gezegd dat de hydrograaf te Oostende geen officiële opdracht had om dit te doen. Dat het niet zijn taak was. Hij heeft er bijgevoegd, dat geen enkele dienst van het Ministerie de taak is opgedragen de plaatselijke instanties te verwittigen, als er zich iets voordoet in verband met de weersomstandigheden.

Er is ook gezegd dat de hydrograaf een amateur is. Hier heeft de Minister verklaard dat de hydrograaf niet de weervoorspellingen in zijn bevoegdheid heeft; dat hij een goede functionaris is, maar van een andere kant toch de zaak zeer goed kent.

Mejuffer, Mijne Heren, zonder van polemiek te gewagen, moeten wij er, naar mijn oordeel, toch voor zorgen, geen tweede maal voor een dergelijke ramp te worden gesteld, en om een positieve bijdrage daartoe te leveren, zou ik wensen op het bureau van deze gemeenteraad een wens neer te leggen, die door iedereen kan bijgetreden worden en die beantwoordt aan de noodzakelijkheid.

Ziehier de tekst welke ik voorstel: « De Gemeenteraad van Oostende, in openbare vergadering bijeengekomen op 21 Februari 1953, drukt de wens uit, dat het Ministerie van Verkeerswezen, het Ministerie van Openbaar Onderwijs, omdat het Meteorologisch Instituut daarbij behoort, en het Ministerie van Openbare Werken, zouden overgaan tot de oprichting van een vakkundige dienst, die in samenwerking met het Stadsbestuur de nodige voorzorgsmaatregelen zou treffen, in geval de weersomstandigheden dit zouden vereisen ».

Ik zou vragen deze wens straks te bespreken en desnoods te stemmen.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ik zou in zeer korte woorden op de tussenkomst van de heer De Kinder willen antwoorden. Hij heeft zijn spijt uitgedrukt, dat wij zo lang getalmd hebben om de Gemeenteraad bijeen te roepen. Welnu, toen hij lid was van het Schepencollege, na de ramp van 1.3.1949, werd de Gemeenteraad bijeengeroepen op 18.3.1949, en het toenmalig Schepencollege had zeker dan niet al de bekommelingen die thans ten dele vielen van het huidig Sche-

pencollege na de ramp van 1 Februari ll., gezien wij hier aan een veel grotere watersnood het hoofd moesten bieden.

Welnu, in verhouding, hebben wij slechts één dag later de Gemeenteraad bijeengeroepen. Ik aanvaard dus dienaangaande niet het minste verwijt. Integendeel, ik meen objectief gesproken, dat wij nog veel beter gedaan hebben.

Dit is mijn eerste antwoord aan de opmerking en de kreet van de heer De Kinder.

Mijn tweede antwoord is, dat er een zeer grote tegenstrijdigheid bestaat in zijn argumentatie daar waar hij verklaart, en ik verheug mij daarover, dat niemand kon voorzien hetgeen zich in feite voorgedaan heeft. Dit is waarheid. Niemand was in staat dit te doen...

M. DE KINDER. — Ik spreek van de omvang.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Juist de omvang; het feit is dat het water voor de éérste maal is binnengestroomd in het centrum van de stad, langs de oude dokken en het Montgomerydok. Toch zegt de heer De Kinder, men had moeten het oud kwartier door middel van radiowagens verwittigen, dat de watersnood zich ging voordoen in dit gedeelte der stad, waar juist niemand, volgens de woorden van onze collega, kon voorzien dat dit zich ging voordoen.

In deze gedachtenorde was het dus geen reden om de mensen te verwittigen met de radio, die hun woonst hebben op het Hazegras en omliggende gewesten. Echter door het feit dat het water langs de dokken is binnengestroomd waren die mensen blootgesteld aan de watersnood.

Dit is mijn tweede antwoord aan de heer De Kinder.

Voor het overige wil ik nog een kort antwoord geven, namelijk wanneer de heer De Kinder zegt, dat na de ramp van 1949 alles gedaan werd wat mogelijker wijze kon uitgevoerd worden. Ik wil dit geen ogenblik in twijfel trekken en ik heb dit ook niet gedaan; daarbij het Schepencollege zou dit ook niet laten gebeuren. Ik wilde echter het volgende verklaren, dat langs de radio, iedereen in 1949 van de storm verwittigd werd, zoals dit thans ook is geschied. Die verwittiging werd niet verbeterd door een officieus gesprek langs de telefoon, met iemand die men maar eenmaal in zijn leven ontmoet heeft en die volgens de verklaring van zijn Minister zelf, het recht niet heeft zich met zaken van deze aard te bemoeien.

Want ik herinner me goed, dat de heer Minister van Verkeerswezen heeft gezegd: «In de ogen van de administratie

is die heer een amateur, wanneer hij zich met soortgelijke zaken van meteorologische aard onledig houdt ».

M. DE KINDER. — Er zijn amateurs die goede voorspellingen doen.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Maar die niet kunnen voorspellen hetgene zich voorgedaan heeft; dit kon niemand.

Dit is mijn derde antwoord.

M. BOUDOLF. — Na de lange uiteenzetting die ik gehoord heb, alsook een paar antwoorden, ben ik van oordeel dat gij bezig zijt de zaak in 't belachelijke te trekken. Ik betreur dit.

Het had wenselijk geweest, indien gij, vóór de zitting van heden, het verslag dat gij gedurende drie uren lang hebt afgelezen, aan de Raadsleden hadt medegedeeld. Wij zijn allen geen advocaten en kunnen dit alles in onze bol niet terstond verwerken.

In het voorkomend geval, zouden wij in dit verslag veel tegenstrijdigheden hebben kunnen vaststellen. Ik heb er nochtans enkele kunnen van onthouden. Ik verwacht dus dat wij dit verslag zullen toegestuurd worden, om in een volgende zitting daarover nog eens te kunnen spreken.

In de verslagen die door sommige diensten opgemaakt werden, komen vele onwaarheden voor, ik zeg dit in het openbaar. Het verwondert mij ook grotendeels dat aan de hand van dit verslag, er geen rekening gehouden werd van de diensten die door ons zo spontaan aangeboden werden, maar wel met de diensten van een gemeenteraadslid van Stene, niettegenstaande wij Oostendenaren zijn en getoond hebben bekommerd te zijn met de noden van onze stadgenoten.

Dit is te betreuren.

Mejuffer, Mijne Heren, ik wilde ook laten opmerken, want dit werd gezegd in het verslag, dat de Stad Oostende niet alleenlijk uit het centrum bestaat. Wij hebben gedurende die bange dagen moeten vaststellen dat alles gedaan werd voor het centrum van de stad en er zelfs stadsdiensten waren die onwetend waren over het feit dat ook in andere kwartieren het water langs de riolen om in de kelders was gekomen.

Ik betreur na al hetgene hier gezegd werd, dat geen woord werd geuit over hetgene de diensten zouden verricht hebben op de Bredeneweg; dit is nochtans Oostends grondgebied en dit paalt aan Bredene.

Wij stellen vast dat juist daar, vier slachtoffers te betreu-

ren vielen en men gewacht heeft om de lijken te bergen tot Dinsdagnamiddag. Is het omdat die mensen dood waren, dat zij niet sneller uit het water moesten gehaald worden?

Niettegenstaande met onze diensten geen rekening gehouden werd, hebben wij herhaaldelijk er op aangedrongen, dat toch ten minste aldaar een pomp zou gestuurd worden om het water te doen verdwijnen. Ik weet wel dat alles op dit ogenblik voor de stad gebezigd werd, maar wij hebben ook vastgesteld dat er gewerkt werd op een plaats die verlaten was sedert 20 jaar, waar geen water meer door kon, niettegenstaande de inlichtingen die daarover gegeven werden.

Het nuttige werk, dat zich opdrong en waarvan ik zoëven sprak werd niet gedaan door het pompierskorps, maar met de medewerking van de firma Dumon en Vander Vin, die ten slotte een pomp hebben aangebracht. In werkelijkheid is het het privaat initiatief dat het meest heeft gewerkt en de mensen heeft geholpen. In dit verband breng ik hulde aan de heer Sorrel en de dienstoverste De Grootte.

Ik wil U terloops wijzen op de toestand die heerste op de Meiboom en andere straten. Ik weet wel dat alles gedaan werd wat noodzakelijk was, maar ik herhaal dat alles ten dienste stond van het centrum van de stad. Dit is begrijpelijk, op de Bredeneweg, de Meiboom en in het hospitaalkwartier, waren geen fotografen te bespeuren.

In aansluiting met hetgene mijn collega's hebben gevraagd wat de toekomst betreft, wil ik er nog het volgende bijvoegen. Indien de Gemeenteraad in 1949 maar zo snel bijeengekomen is als nu, wil dit niet zeggen, dat indien zij het in 1949 slecht gedaan hebben, gij dit voorbeeld moest volgen. Doet dit in het vervolg beter en roept de Raad sneller bijeen.

De huidige werkwijze gaat niet op. Wij staan vandaag voor een voltrokken feit. Wij hebben alleen verslagen horen aflezen.

M. PORTA. — Dit heeft zich nog voorgedaan.

M. BOUDOLF. — De heer Van Glabbeke is ook een advocaat, maar moest gij Burgemeester geweest zijn, had de aflezing gewis nog een uur langer geduurd. Gij hebt nog veel geluk.

Ik zou dus vragen dat hiermede rekening gehouden worde voor de toekomst. De zaak is veel te ernstig opdat zij in 't belachelijke zou getrokken worden.

Laat de polemiek achterwege en als er nog eens verkiezingen plaats grijpen dan kunt gij zeggen wat gij weet en wij ook.

Daarom heb ik ook kunnen vaststellen dat er niets gedaan

werd voor de stad en er tevens voor dergelijke aangelegenheden een andere stelregel aangenomen wordt. In het verleden, wanneer de ene of andere gebeurtenis zich voordeed, was de oppositie en in 't bijzonder de heer Van Caillie, steeds de eerste om te vragen dat er met de oppositie zou rekening gehouden worden. Thans zijn de rollen omgekeerd, maar er is volstrekt geen spraak dat de minderheid eveneens moet in aanmerking komen in zake vertegenwoordiging.

Dit kan auleiding geven tot misbruiken. Laat ons dus werken zoals in het verleden; coördinatie moet er zijn.

Dit is hetgene ik wenste te zeggen.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Mejuffer, Mijne Heren, ik ben een antwoord verschuldigd aan de heer Boudolf, vooraleer ik het woord verleen aan de heer Blondé. Dit antwoord luidt als volgt: Er kan geen spraak zijn, in de geest van de leden van het Schepencollege, iets in het belachelijke te trekken en wij hebben het dan ook niet gedaan.

Ten tweede, moesten wij het verslag over de ramp met de groepen van de Gemeenteraad hebben gediscussieerd, in commissie bijv., en die verslagen medegedeeld hebben aan de groepen ofwel aan ieder persoon afzonderlijk, dan zouden wij nog verder de bijeenkomst van de Raad hebben moeten uitstellen, en er wordt ons nu al het verwijt toegestuurd dat wij te laat komen, alhoewel wij minstens hetzelfde gedaan hebben als de vrienden van de heer Boudolf, in 1949.

M. DE KINDER. — Toen de heer Serruys burgemeester was, kwamen de uitnodigingen van hem uit; het Schepencollege had niet het initiatief.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Gij zult mij absoluut niet doen geloven, dat de Socialisten niets te zeggen hadden in het vorig Schepencollege.

M. DE KINDER. — Er is hier kwestie van de Gemeenteraad bijeen te roepen.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — De toenmalige burgemeester heeft dan goed gehandeld, in tegenstrijd met hetgene de heer Boudolf komt te zeggen, en ik geloof dat wij eveneens niet mochten becritiseerd worden.

Het gevolg hiervan is, dat de heer Boudolf over al de tijd zal beschikken om verscheidene malen het verslag te lezen, wanneer het in het Gemeenteblad zal gedrukt staan.

Verder ben ik terzelfder tijd de mening toegedaan dat de persoon die de volledige verantwoordelijkheid draagt, zijn diensten moet dekken en zijn dienstoversten moet verdedigen.

Welnu de heer Boudolf heeft in openbare zitting verklaard, dat zekere verslagen uitgaande van dienstoversten der stad, onwaarheden zouden bevatten. Hij mag mij schrijven om te bepalen wie de ambtenaren zijn, die onwaarheden zouden gepleegd hebben in de administratieve verslagen. Dit moet bewezen worden en tot hiertoe is dit niet bewezen en zolang het niet bewezen is, zal ik die beschuldigingen niet aanvaarden en moet ik mijn ambtenaren dekken.

Ten derde. Inderdaad, onmiddellijk na de ramp, hebben twee leden van de Socialistische Groep hun diensten aangeboden. Ik mag er aan toevoegen dat dit door de meerderheids-groepen naar waarde werd geschat en door mij persoonlijk hoog geprezen. Dit werd door mij daarenboven aan al de dagbladschrijvers medegedeeld, er de nadruk op gelegd en gevraagd dat dit in de verslagen zou voorkomen.

Tot hiertoe echter, heb ik geen beroep moeten doen, op de gemeenteraadsleden, noch van de C.V.P., noch van de Liberale Groep, noch van de Socialistische Groep.

Wel heb ik enkele uren geleden moeten overgaan tot de stichting van het plaatselijk comité voor het Nationaal Rampenfonds en mijn opvatting is, in tegenstrijd met andere opvattingen, en zo zal het in werkelijkheid zijn, dat de drie groepen van de Gemeenteraad daarin iemand moeten hebben die de openbare mening van de stad vertegenwoordigt en op die manier, vanaf de eerste gelegenheid die ik heb, zal er beroep gedaan worden op de Socialisten.

Maar ik meen te weten dat noch de heer De Kinder, noch de heer Boudolf, ingenieurs zijn in de scheikunde en ik had nu juist een dergelijk persoon nodig. Wij hebben ten andere geen ingenieurs in de scheikunde in onze stadsdiensten.

Het feit is nu dat een liberaal gemeenteraadslid uit Stene, zo vriendelijk geweest is zich spontaan aan te bieden, en mij in de gelegenheid te stellen over een ingenieur in de scheikunde kosteloos te kunnen beschikken. Ik heb zijn diensten aanvaard en ik vermeen dat hier in dit opzicht, volstrekt geen kritiek mag uitgeoefend worden.

Voor hetgeen nu de zaak betreft van de Bredeneweg en van de slachtoffers die daar gevallen zijn, mag ik zeggen aan heer Boudolf, dat het wellicht de enige passus is in zijn tussenkomst die mij spijt.

In feite, zou uw tussenkomst op dit gebied, aan de families

de indruk kunnen geven, dat het stadsbestuur zich niet tijdig bekommerd heeft over het vinden van die lijken.

De heer Boudolf spreekt zonder kennis van zaken, want er werd door het stadsbestuur en door de bevoegde diensten al het nodige gedaan, om zo rap mogelijk die lijken te ontdekken en waarom?

Omdat wij zekere schikkingen moesten treffen met de Heer Eerste Minister en met andere overheden van het land, o.a. de Voorzitter van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, om de plechtige dienst te kunnen inrichten in de St. Petrus en Pauluskerk en tot zolang die lijken niet gevonden werden, konden wij de datum niet bepalen van de teraardebestelling, en voorafgaande maatregelen treffen.

Wij bevonden ons daar in een zeer moeilijke toestand, en om daarin te verhelpen, werd er, op onze aanvraag, door de bevoegde diensten, al het mogelijke gedaan om aan dit pijnlijke vraagstuk een normale oplossing te geven.

Ik ben drie andere antwoorden aan de heer Boudolf verschuldigd. Hij heeft gezegd dat alles gedaan werd voor het centrum van de stad en niets voor de buitenwijken, enz.

De heer Boudolf moet nochtans kunnen begrijpen, dat wij het water moeten uithalen daar waar het zich bevond en de geweldige overstroming was niet te vinden op de Meiboom, noch in de Edith Cavellstraat, enz., maar wel in het centrum van de oude stad. Het is omdat wij niets konden verrichten vooraleer het water uit de straten gepompt werd, dat wij alle krachtsinspanningen gedaan hebben, om dat eerste vraagstuk op te lossen. Want, Mejuffer, Mijne Heren, wij moesten eerst de straten leegpompen, daarna de citernes en waterputten, enz. Daarna moesten wij dit alles laten ontsmetten. Verder diende het vuilnisprobleem opgelost en de electriciteit aangelegd. Wij konden de werklieden in de kelders niet sturen die niet ontsmet waren en het merendeel der electriciteitsapparaten bevinden zich in de kelders.

Het is juist om al die vraagstukken te kunnen oplossen dat wij eerst en vooral met die werken in het centrum aangevangen hebben.

De heer Boudolf heeft ook gezegd, het is tijd dat wij aan de toekomst denken, om iedere schade te beletten, indien dergelijke ramp zich voordoet. Hij heeft overschot van gelijk; nog gisteren hebben twee leden van het Schepencollege, de heren Vroome en Dehouck en ik zelf een zeer belangrijke vergadering bijgewoond te Brussel. Het resultaat hiervan was, dat binnen afzienbare tijd studies zullen worden ingezet en plannen opgemaakt om toekomstend jaar tussen 200 à 300 miljoen

frank werken te Oostende te laten uitvoeren, waarvan zeer belangrijke, met het oog op een betere bescherming tegen de overstroming langs de oude handelsdokken en het Montgomerydok.

De heer Boudolf zegde ten slotte, er wordt niets gedaan in de stad, en op die bewering die ik genoteerd heb, meen ik te mogen zeggen, dat hij zich vergist. Het stenografisch verslag zal dit ten andere kunnen bewijzen en wij zijn daarover accoord.

M. BLONDE. — Het ligt niet in mijn bedoeling kritiek uit te oefenen op het stadsbestuur, want ik ben overtuigd dat het zijn plicht gedaan heeft.

Ik wil hier bijvoegen, dat ik accoord ga met de uiteenzetting van de havenkapitein, zijn verslag is juist. Ik kan mij echter niet accoord verklaren met het antwoord gegeven op de vraag van de heer De Kinder, waarin spraak was over de mogelijkheid de bevolking te verwittigen door middel van luidsprekers. Dit werd in 't belachelijke getrokken. Ik wil hier nochtans mijn mening zeggen.

Zeker en vast kan niemand het water tegenhouden, het is ten andere het water dat over de kaaimuren en de kommen is gekomen, dat de ramp heeft veroorzaakt.

Gezien het nochtans geweten was in de namiddag dat de wind opkwam en 's nachts nog in hevigheid zou toenemen, dat de peilingen van het water deden uitschijnen dat er langs de kaaïen en de dokken gevaar kon ontstaan voor overstroming, ware het raadzaam geweest, op dit ogenblik, in plaats van van deur tot deur te gaan en de zottigheden van de bevolking te moeten horen, dat de brandweer met camions, voorzien van luidsprekers, in de stad zou rondgereden hebben, om de bevolking te verwittigen.

In dit geval, zouden zware onkosten gespaard gebleven zijn en de grote magazijnen en andere handelaars zouden vele waken hebben kunnen redden.

Om die redenen, vraag ik dat het voorstel van de Heer De Kinder ernstig zou opgenomen worden.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Een kort antwoord aan de heer Blondé. Ik waardeer ten zeerste zijn zakelijke tussenkomst, maar ik vrees, en ik zeg het oprecht, zelf in de veronderstelling dat men over de nodige tijd zou beschikt hebben om met een radiowagen rond te rijden, op het ogenblik dat men zich moest rekenschap geven dat het water langs de dokken zou overstromen, iets waaraan niemand geloofde,

ik vrees zeg ik, dat de mensen zelf, hetgene langs de radiowagen verteld werd, niet zouden geloofd hebben.

Ik voeg er aan toe, dat ik gans die nacht, vanaf het begin der overstroming tot op het einde, de gebeurtenissen op straat heb bijgewoond, en ik ben overtuigd dat de heer Blondé mij zal geloven, wanneer ik hem zeg, dat tussen het ogenblik dat het dreigend gevaar zich aanbood en het ogenblik dat het een « cascade » was, men de tijd niet meer had om schikkingen te treffen.

De heer Blondé, die waarschijnlijk onze havenkapitein kent en weet dat het een zeeman is met vakkennis, gaat ten andere met mij accoord om zijn verslag te aanvaarden.

Hij zegt dat niemand kon voorzien wat er gebeurd is en daaruit wil ik besluiten, dat wanneer men het niet kon voorzien, men ook geen radiowagen kon instellen om de bevolking met de zaak kenbaar te maken.

Wat er ook van zij, er ligt misschien in de woorden van de heer Blondé, die woorden zijn van gezond verstand, een grond van waarheid, daar waar hij zegt dat wij zouden trachten iets te vinden voor de toekomst, maar ik mag hem met zekerheid verklaren en met kennis van zaken, van iemand die het beleefd heeft, dat wij die nacht absoluut niet de bevolking hadden kunnen verwittigen met een radiowagen, omdat wij absoluut niet onze aandacht gevestigd hadden op de dokken, maar wel langs de Albert I wandeling, omdat wij dachten dat het gevaar zou komen van de hellingen, van het water dat over de dijken spoelde naar de stad.

M. BOUDOLF. -- Hetgene ik U gezegd heb, omtrent het verslag is juist. Ik zal U niet schrijven zolang ik het verslag niet gelezen heb. Iedereen kan gebeurlijk een woord miszeggen, de stenografie zal het uitwijzen.

Gij hebt mij daar een antwoord gegeven dat geen voldoening schenkt. Gij hebt zelf de toestand beschreven in de kom van de stad voor wat het uitpompen der kelders betreft en het ter beschikking stellen van pompen. Wij zijn ook in de straten geweest en wij hebben daar moeten vaststellen dat die pompen niet het water uit de kelders van het centrum der stad getrokken hebben. Ik spreek van de toestand op Zondag, Maandag en Dinsdagmorgen.

De feiten die ik zoëven aanhaalde hebben zich voorgedaan omdat men naar geen goede raad wilde luisteren. Ik heb hier op het stadhuis gevraagd om een pomp beschikbaar te stellen, men heeft mij geantwoord: « Wij hebben geen pomp ter be-

schikking». Er is ook gezegd geweest : « Het kan geen kwaad, die mensen zijn toch dood ».

Wegens de stand van het water en de plaats waar het zich bevond, konden die mensen hun huis niet bereiken. Weet gij wanneer de vuiligheid weggehaald werd? Tot op vandaag nog niet, of toch maar gedeeltelijk. Er werd dus aldaar zelfs het nodige niet gedaan om een epidemie te vermijden. Waar de mensen weg waren, moesten de meubelen verwijderd worden om ontsmet te worden. In de stad werd voor dit alles gezorgd. Ik kan dit niet aanvaarden.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ik mag hier in de vergadering verklaren, dat sedert ettelijke dagen gepompt werd om alles in deze hoek te reinigen en men sedert geruime tijd bezig is om al die vuiligheid weg te brengen, die daar sedert meer dan 25 jaar opgestapeld ligt, op de scheidingslijn tussen Bredene en Oostende.

In alle geval kan ik U de verzekering geven dat alles gedaan werd om die lijken zo spoedig mogelijk te ontdekken.

Ik zal aan de bevoegde diensten een verslag vragen, dat U zal medegedeeld worden.

M. VROOME, Schepen. — Mijn mening is dat het wenselijk ware deze bespreking te eindigen, echter niet opdat er een einde zou aan komen, maar omdat ik de overtuiging heb dat iedereen zijn plicht heeft gedaan. Onze burgemeester als eerste stadsleider is voorzeker niet in het minst aan zijn plicht tekort gekomen.

Het is gemakkelijk te zeggen na een ramp, dit of dat had kunnen gedaan worden. Het oude spreekwoord zegt : « De beste stuurman staat aan wal ». Wij zouden misschien betere initiatieven kunnen gehad hebben, maar men kan toch niet alles doen in geval van overrompeling. Wij hebben het onmogelijke gedaan in zake reddings- en opruimingswerken en niemand zou het beter gedaan hebben.

Ik vraag dus dat deze bespreking zou gesloten worden met een motie van vertrouwen voor gans de Gemeenteraad, Schepencollege en Burgemeester.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Mogen wij vragen dat de motie van de 1e schepen zou gestemd worden. Wij mogen bijgevolg zeggen dat de motie aanvaard werd.

M. DE KINDER. — Wij zullen ons onthouden, bij gebrek aan voorlichting.

De motie wordt door de meerderheidsgroepen aangenomen.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Om dit punt te eindigen hebben wij nog de motie te bespreken ingediend door de heer De Kinder : « De Gemeenteraad van Oostende, in openbare zitting bijeengekomen op 21 Februari 1953, drukt de wens uit dat het Ministerie van Verkeerswezen, het Ministerie van Openbaar Onderwijs en het Ministerie van Openbare Werken, zouden overgaan tot de oprichting van een vakkundige dienst, die in samenwerking met het stadsbestuur, de nodige voorzorgsmaatregelen zou treffen in geval de weersomstandigheden dit vereisen ».

Mag ik vragen aan de heer De Kinder een klein amendement te aanvaarden aan zijn voorstel, daar waar hij spreekt over de medewerking met het stadsbestuur. Ware het niet beter te bepalen : « In medewerking met de gemeentelijke overheid van alle steden en gemeenten van het kustgebied? ».

Dit zou ten goede komen aan alle steden en kleine gemeenten van het kustgebied.

M. DE KINDER. — Accoord.

M. VAN CAILLIE. — Waarom ons beperken tot de kust, er zijn ook belanghebbenden in het binnenland.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Er is natuurlijk een grote grond van waarheid in de opmerking van de achtbare collega Van Caillie, maar als wij te ver gaan, zal men ons dan niet antwoorden van hogerhand, dat het weerkundig instituut te Ukkel ten dienste staat van gans het land en dat alle stadsbesturen, gemeenten en particulieren, kennis kunnen nemen, langs de radio, van de weersomstandigheden.

Ik meen in deze omstandigheden dat wanneer er niets bijzonders moet gedaan worden voor de kust, geheel die motie in duigen valt en het dan best zou zijn, op dit gebied, het weerkundig instituut te laten werken, zoals het steeds gedaan heeft.

M. DE KINDER. — Wij hebben vastgesteld dat er een gebrek aan coördinatie bestaat tussen de Stadsdiensten, ik bedoel hier het meteorologisch instituut te Ukkel en de dienst van de régie der luchtwegen, waarvan de voorspellingen regelmatig overgemaakt worden aan de vliegpleinen en vliegtuigen...

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ook de hydrografische dienst.

M. DE KINDER. — Het zijn diensten die ondergeschikt zijn aan het Ministerie van Verkeerswezen. Deze diensten zouden kunnen samenwerken met het Beheer van Bruggen en Wegen, met het oog op de weersomstandigheden, bijzonderlijk langs de kust.

Ik denk dat wij hier een coördinatie kunnen tot stand brengen, waarvan wij gebruik kunnen maken.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ik meen dat er in de woorden van de Heer De Kinder een grond van waarheid ligt, dat misschien van hogerhand iets zou kunnen gedaan worden ten voordele van onze kuststreek, die steeds op de eerste plaats bedreigd is. Is de Gemeenteraad accoord om de motie van de heer De Kinder te aanvaarden, rekening houdende met mijn opmerking?

De Raad aanvaardt met eenparige stemmen de volgende motie te sturen :

« De Gemeenteraad van Oostende in openbare vergadering bijeengekomen op 21 Februari 1953 drukt de wens uit dat de Ministeries van Verkeerswezen, van Openbaar Onderwijs en van Openbare Werken, zouden overgaan tot de oprichting van een bewakingsdienst die, in samenwerking met de kustgemeenten, de nodige voorzorgsmaatregelen zou treffen ingeval de weersomstandigheden dit vereisen ».

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Deze motie zal overgemaakt worden aan de hogere overheid.

3. — ALGEMENE REKENPLICHTIGHEID : BIJZONDÈRE KREDIETEN, TE HECHTEN AAN DE STADSBEGROTING 1953.

De hr. Schepen VROOME houdt, uit naam van het Schepencollege, lezing van het volgend verslag :

Zitting op 12.2.1953.

Mejuffer, Mijne Heren,

De watersnood van 1 dezer veroorzaakte aan de wegen, de gas-, electriciteits- en waternetten, de Stadsgebouwen, enz., ernstige schade die dringend diende hersteld.

Bovendien werd aan de geteisterden alle mogelijke materiële hulp geboden.

Ten einde de daaruit voortvloeiende kosten te kunnen bestrijden, stelt het Schepencollege U voor, overeenkomstig art. 145 van de Gemeen-

tewet, bij hoogdringendheid de volgende buitengewone kredieten goed te stemmen ;

I. — Herstel van schade aan Stadsgebouwen, materieel en wegen, leidingen enz. :	
a) Wegen	2.000.000 fr.
b) Gas-, Electriciteits- en Waterdiensten	13.100.000 fr.
c) Brandweer	650.000 fr.
d) Kursaal	2.500.000 fr.
e) Andere Stadsgebouwen en -diensten	1.000.000 fr.
II. — Opruimingswerken, reinigen en ontsmetten der wegen en uitpompen der riolen	450.000 fr.
III. — Verdedigingswerken en andere voorbehoedingsmaatregelen	900.000 fr.
IV. — Verstrekkingen voor geteisterden :	
a) Uitpompen kelders	900.000 fr.
b) Ontsmettingen	600.000 fr.
c) Verscheidene	100.000 fr.
V — Hulp aan geteisterden	200.000 fr.
VI. — Verscheidene	100.000 fr.

Totaal : 22.500.000 fr.

Voormelde kredieten zullen worden opgenomen in de buitengewone diensten van het begrotingsontwerp voor 1953, waarvan U reeds een exemplaar werd toegestuurd en dat eerlang aan uw goedkeuring zal worden voorgelegd.

Als tegenhanger van deze post zal een ontvangstkrediet van dezelfde hoegrootheid worden uitgetrokken onder de vorm van vermoedelijke Staatstussenkost in de kosten van de watersnood.

Het Schepencollege verzoekt U zijn voorstel te willen goedstemmen, dat er toe strekt de hr. Stadsontvanger te machtigen de nodige betalingen op deze kredieten te verrichten in afwachting van de goedkeuring derzelve door de Bestendige Deputatie.

Door het College :

De Secretaris,
M. SURMONT.

Vr. de Burgemeester,
De Schepen,
E. VROOME.

M. BOUDOLF. — Ik heb de passus niet goed begrepen, daar waar er spraak is van hulp aan de geteisterden. Maakt de som van 200.000 fr. het bedrag der kosten uit, die wij ongeveer gedaan hebben voor de geteisterden ?

M. VROOME, Schepen. — Dit zijn de kosten uit hoofde van uitdelingen van brood, soep, kolen, enz.

Art. 145 der Gemeentewet bevat de voorschriften die moeten toegepast worden, in geval van uitgaven die moeten geschieden bij hoogdringendheid.

M. LAUWEREINS. — Staat dit in verband met hetgene men thans noemt : « Het Fonds van de Burgemeester » ?

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Neen.

M. VROOME, Schepen. — Alles werd in natura gegeven ; er is hier geen spraak van geld.

M. BOUDOLF. — En die 200.000 fr. zijn door de lastenbetalers te dragen.

M. VROOME, Schepen. — Wij moeten rekenen op de tussenkomst van de Staat.

M. BOUDOLF. — Ik moet zeggen dat die 200.000 fr. niet toereikend zouden geweest zijn, indien alle geteisterden, de enen zowel als de anderen, hulp ontvangen hadden. Ik heb vastgesteld dat rondgereden werd met een kar kolen, die maar hier en daar uitgedeeld werden. Een algemene bedeling had moeten plaats hebben van deur tot deur. Ik spreek niet van gans een gebouw met kolen te bedelen.

Ik was in de Schippersstraat toen de bedeling aldaar plaats had. De heer Van Wynsberghe, directeur van de school, ik zal zijn naam noemen, stond op de wagen. Ik zou willen weten, wie in feite de bedeling heeft gedaan ? In deze omstandigheden konden wij niet vaststellen, wie van de bedeling genoten heeft of niet. Het is door de coördinatie dat dit had kunnen uitmaken worden.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Op het ogenblik der overstroming, dus Zondagvoormiddag, 1 Februari, moest er onmiddellijk opgetreden worden, om brood te bezorgen aan al diegenen, die in die straten woonden waar zij de woning niet konden verlaten. Alle bakkerijen van gans die sector stonden onder water en er kon niet gebakken worden. Wij moesten dus ingrijpen en het is dank aan de medehulp van de S.M. S.E.O. dat wij op deze dag onmiddellijk over 3.000 broden konden beschikken.

Wij moesten onmiddellijk voor soep zorgen. Brood, soep alsook kolen in zakjes van 10 kg., werden door onze jollendienst van huis tot huis in de overstromde straten uitgedeeld. Wij hebben op dit ogenblik de namen niet gevraagd van de geteisterden. Het feit dat zij hun huis niet konden verlaten en geen levensmiddelen hadden was voldoende om die mensen te helpen. Het was de toestand zelf die sprak.

Er kan dus geen spraak zijn van contrôle, of naar de identiteitskaart te vragen.

M. BOUDOLF. — Het is hetgene ik vraag.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Het is hetgene

ik U antwoord. Ik weet niet van welke kar gij spreekt, het kon een kar zijn van het Rode Kruis. Dit krediet wordt thans aangevraagd voor al hetgene gedaan werd voor de geteisterden door de stad.

Van het ogenblik af dat het water zich uit de straten terugtrok, bevond het stadsbestuur zich in een andere toestand tegenover de geteisterden.

M. DE KINDER. — Ik heb vernomen dat vele personen een storting gedaan hebben aan het stadsbestuur. Onder andere is er een gift aangekondigd vanwege de Koninklijke Prinses ; mogen wij weten tot hoeveel die giften belopen en op welke wijze zij werden besteed ; in welk fonds zij gestort werden ?

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Er is een fonds van de stad dat beheerd wordt door de heer Stadsontvanger Art, ik kan U echter het juiste cijfer niet geven, daar ik niet wist dat die zaak vandaag zou besproken worden. Regelmatig brengt de stadsontvanger verslag uit over hetgene zich in kas bevindt.

Het Schepencollege moet een beslissing treffen over bepaalde uitdelingen van nieuwe artikelen die aangekocht geweest zijn bij geteisterde handelaars in het centrum van de stad.

Ik meen dat wij daarover volledig verslag zullen kunnen uitbrengen op het gepaste ogenblik. Dit is in deze bespreking niet voorzien en ik beschik dan ook niet over de nodige technische gegevens om uitleg te verschaffen.

M. DE KINDER. — Is het te veel gevraagd of al de gelden die gestort werden aan de stad in die kas geboekt worden ?

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ja, in die kas, andere gelden kunnen in een andere kas terecht komen, maar al hetgene dat op het stadsbestuur of aan het adres van de Burgemeester op het stadhuis toekomt, wordt in die kas gestort.

M. DE KINDER. — Dus ook de gift van de Prinses ?

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Zeker.

M. LAUWEREINS. — Wil dit zeggen dat het hulpfonds van het stadsbestuur en wat in stad genoemd wordt : « Het Fonds van de Burgemeester », hetzelfde is ?

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Neen, ik heb persoonlijk giften ontvangen, met bepaalde voorwaarden, die

ik moet eerbiedigen vanwege diegenen die deze gift aan mij persoonlijk gedaan hebben.

Maar al hetgene het stadsbestuur of de Burgemeester van de stad Oostende ontvangt zonder melding van zijn naam gaat naar het fonds van de stad.

M. DE KINDER. — Mag ik vragen dat het fonds van het stadsbestuur zou beheerd worden door een comité waarin ook de minderheid betrokken is? Het is toch geen gewone administratie.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Dit is te onderzoeken door het Schepencollege. Laat ons echter de zaken niet verwarren.

M. BOUDOLF. — In verband met de hulp aan de geteisterden, gaat die zaak besproken worden onder vorm van schadevergoeding? Zal dit voorkomen in een volgende zitting?

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Deze aangelegenheid ligt niet in onze bevoegdheid. Dit is een Staatszaak. Ik begrijp de tussenkomst van de heer De Kinder, het is geen kwestie van wantrouwen, maar wel een zaak van hulp aan de geteisterden.

— De Raad gaat met eenparige stemmen op het voorstel van het Schepencollege in en neemt het volgend besluit aan :

DE GEMEENTERAAD,

Gehoord het verslag van het Schepencollege ;
Gelet op art. 145 van de Gemeentewet ;

BESLUIT :

ART. 1. — In verband met de watersnood van 1 Februari 1953 worden de hierna vermelde buitengewone kredieten uitgetrokken :

- | | |
|--|----------------|
| 1. — Herstel van schade aan Stadsgebouwen, materieel en wegen, leidingen, enz. : | |
| a) Wegen | 2.000.000 fr. |
| b) Gas-, Electriciteits- en Waterdiensten | 13.100.000 fr. |
| c) Brandweer | 650.000 fr. |
| d) Kursaal | 2.500.000 fr. |
| e) Andere Stadsgebouwen en -diensten | 1.000.000 fr. |
| 2. — Opruimingswerken, reinigen en ontsmetten der wegen en uitpompen der riolen | 450.000 fr. |

3. — Verdedigingswerken en andere voorbehoedingsmaatregelen	900.000 fr.
4. — Verstrekkingen voor geteisterden :	
a) Uitpompen kelders	900.000 fr.
b) Ontsmettingen	600.000 fr.
c) Verscheidene	100.000 fr.
5. — Hulp aan geteisterden	200.000 fr.
6. — Verscheidene	100.000 fr.

Totaal : 22.500.000 fr.

ART. 2. — Voormelde kredieten zullen worden gehecht aan de buitengewone stadsbegroting 1953, waarin als tegenhanger een ontvangstkrediet van dezelfde hoegrootheid zal worden voorzien, onder de vorm van vermoedelijke Staatstussenkomst in de kosten van de watersnood.

ART. 3. — De hr. Stadsontvanger wordt er toe gemachtigd de nodige betalingen op de kwestieuze uitgavekredieten te verrichten, in afwachting van de goedkeuring derzelve door de Bestendige Deputatie.

ART. 4. — Onderhavig besluit zal aan de goedkeuring van de Bestendige Deputatie worden onderworpen.

— *De Heren Piers, Porta en Vanden Driessche verlaten de zitting.*

4. — POLITIEVERORDENING. — BESLUITEN VAN DE HEER BURGEMEESTER, GENOMEN IN VERBAND MET DE WATERSNOOD VAN 1 FEBRUARI 1953 : BEKRACHTIGING.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER, laat de Raad weten dat hij, ingevolge de watersnood van 1.2.1953, genooddunkt de volgende politieverordeningen te treffen tot voorkoming van het gevaar voor besmettelijke ziekten en tevens met het doel de betreffende opruimingswerken in genen dele te remmen of te belemmeren :

STAD OOSTENDE

De Burgemeester der Stad Oostende,

Gelet op art. 50 van het decreet van 14 December 1789 ;
Gelet op art. 3, Titel XI, van de wet van 16-24 Augustus 1790 ;
Gelet op art. 90 in fine en 94 van de Gemeentewet ;

Overwegende dat ten gevolge van de watersnood van 1 Februari 1953 er gevaar voor besmetting bestaat, dat daarenboven de betreffende opruimingswerken in genen dele mogen geremd of belemmerd worden en de noodzakelijkheid zich aldus opdringt dienaangaande sommige maatregelen te treffen :

BESLUIT :

Tot nader bevel :

ART. 1. — Al het vlees, dat niet van het Stedelijk Slachthuis afkomstig is, zal, vooraleer te koop gesteld te worden, dienen onderworpen aan een nieuwe keuring in het Stedelijk Slachthuis, hetgeen onvergeld zal geschieden.

ART. 2. — Het houden van markt te schorsen in de geteisterde strook.

ART. 3. — De toegang tot de geteisterde zone te verbieden aan alle personen welke vreemd zijn aan de Stad, tenzij hun tegenwoordigheid daar wordt vereist ten gevolge van hun werkzaamheden.

ART. 4. — Geen bals, cinema-voorstellingen, schouwburg-vertoningen of andere feestelijkheden toe te laten.

ART. 5. — De overtreders van het huidig besluit zullen vervolgd en gestraft worden met een boete van 1 tot 25 fr. en een gevangenisstraf van 1 tot 7 dagen of met één van die straffen alleen.

ART. 6. — Afschrift van huidig besluit zal overgemaakt worden aan de Griffiën van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, en van de Politierechtbank van het kanton Oostende, alsook aan de Heer Gouverneur der Provincie.

ART. 7. — Mededeling van dit besluit zal gegeven worden aan de Gemeenteraad in zijn eerstkomende zitting.

Oostende, 5 Februari 1953.

De Burgemeester,
A. Van Glabbeke.

STAD OOSTENDE

De Burgemeester der Stad Oostende,

Gelet op artikel 90 in fine en 94 van de Gemeentewet ;
Overwegende dat de noodzakelijkheid zich opdringt maatregelen te treffen ;

BESLUIT :

ART. 1. — Uit gezondheidsmaatregel is het aan iedereen

streng verboden, door overstroming bedorven eetwaren en andere voorwerpen voortkomende uit geteisterde woningen, om wegens onbruikbaarheid vernietigd te worden, weg te nemen.

ART. 2. — De overtreders van het huidig besluit zullen vervolgd en gestraft worden met een boete van 1 tot 25 frank en een gevangenisstraf van 1 tot 7 dagen of met een van die straffen alleen.

ART. 3. — Afschrift van huidig besluit zal overgemaakt worden aan de Griffiën van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge en van de Politierechtbank van het kanton Oostende, alsook aan de heer Gouverneur der Provincie.

ART. 4. — Mededeling van dit besluit zal gegeven worden aan de Gemeenteraad in zijn eerstkomende zitting.

Oostende, 9 Februari 1953.

De Burgemeester,
A. Van Glabbeke.

— Aangezien nadien de toestand in de stad meer en meer verbeterde, achtte de Hr. Burgemeester, op 12.2.1953 het dan ook gewenst een tweetal verbodsbepalingen, opgenomen in zijn besluit van 5.2.53 in te trekken, en nam derhalve volgende verordening :

STAD OOSTENDE

Zeer belangrijk Besluit.

De Burgemeester der Stad Oostende,

Gelet op art. 90 in fine en 94 van de Gemeentewet ;

Gelet op zijn besluit, genomen op 5.2.1953, waarbij tot nader bevel, sommige maatregelen werden getroffen met het oog op het weren van het gevaar voor besmettelijke ziekten en ook om de opruimingswerken niet te belemmeren, dit ingevolge de overstroming, die de stad teisterde op 1.2.1953 ;

Gelet op het feit dat thans een aanzienlijke verbetering is ingetreden in de algemene toestand ;

BESLIST :

ART. 1. — Van hedenmiddag wordt ingetrokken art. 3 van zijn bovengenoemde politieverordening van 5.2.1953, luidend als volgt :

* Art. 3. — De toegang tot de geteisterde zone te verbieden aan alle personen welke vreemd zijn aan de stad, tenzij hun tegen-

woordigheid daar wordt vereist, ten gevolge van hun werkzaamheden ».

ART. 2. — Van af morgen Vrijdag, 18 u., vervalt art. 4 van bedoeld besluit van 5.2.1953, luidend als volgt :

« Art. 4. — Geen bals, cinema-voorstellingen, schouwburgvertoningen, of andere feestelijkheden, toe te laten ».

ART. 3. — Afschrift van huidig besluit zal overgemaakt worden aan de Griffiën van de Rechtbank van 1^e Aanleg te Brugge en van de Politierechtbank van het kanton Oostende, alsook aan de heer Gouverneur der provincie.

ART. 4. — Mededeling van dit besluit zal gegeven worden aan de Gemeenteraad in zijn eerstkomende zitting.

Oostende, 12 Februari 1953.

De Burgemeester,
A. Van Glabbeke.

— Op 17.2.53 oordeelde de Hr. Burgemeester vervolgens dat de toestand in de stad weer als normaal mocht beschouwd worden. Dienvolgens was hij dan ook de mening toegedaan dat ook de artikels 1 en 2 van zijn verordening van 5.2.1953 mochten vervallen en nam derhalve volgend besluit :

STAD OOSTENDE

De Burgemeester der Stad Oostende,

Gelet op art. 90 in fine en 94 van de Gemeentewet ;

Gelet op zijn besluit van 5.2.1953, waarbij tot nader bevel sommige maatregelen werden getroffen, met het oog op het weren van het gevaar voor besmettelijke ziekten, en ook om de opruimingswerken niet te belemmeren, dit ingevolge de overstroming, die de Stad Oostende teisterde op 1.2.1953 ;

Gelet op zijn besluit van 12.2.1953, waarbij artikels 3 en 4 van bovengenoemde beslissing van 5.2.1953 worden ingetrokken, ten aanzien van de aanzienlijke verbetering die was ingetreden in de algemene toestand ;

Gelet op het feit dat de toestand als normaal mag worden aangezien ;

BESLIST :

ART. 1. — Van heden af vervallen art. 1 en 2 van zijn besluit van 5.2.1953, luidend als volgt :

« Art. 1. — Al het vlees, dat niet van het Stedelijk Slachthuis afkomstig is, zal, vooraleer te koop gesteld te worden, dienen onderworpen aan een nieuwe keuring in het Stedelijk Slachthuis, hetgeen onvergeld zal geschieden ».

« Art. 2. — Het houden van markt te schorsen in de geteisterde strook ».

ART. 2. — Aldus is zijn besluit van 5.2.1953 volledig ingetrokken.

ART. 3. — Afschrift van huidig besluit zal overgemaakt worden aan de Griffiën van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge en van de Politierechtbank van het kanton Oostende, alsook aan de Heer Gouverneur van de Provincie.

ART. 4. — Mededeling van dit besluit zal gegeven worden aan de Gemeenteraad in zijn eerstkomende zitting.

Oostende, 17 Februari 1953.

De Burgemeester,
A. Van Glabbeke.

— De Heer Burgemeester-Voorzitter verzoekt de Raad dan ook die besluiten te willen bekrachtigen.

M. LAUWEREINS. — Ik heb geen bezwaar tegen de besluiten die uitgevaardigd werden, maar ik vermeen dat sommige besluiten niet ingetrokken werden.

Wij weten allen dat de huisvrouwen het gas zeer duur moeten betalen en sedert ettelijke dagen werd uitgevaardigd dat het water 10 minuten moest koken vooraleer te mogen gebruikt worden. Thans werd gezegd dat het water terug drinkbaar is, maar ik geloof niet dat het desbetreffend besluit ingetrokken werd. Dit zal voor gevolg hebben dat wij een deugdelijke gasrekening zullen krijgen.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — U vergist zich, daar er geen politiebepsluit getroffen werd in zake drinkbaar water.

M. DE KINDER. — Ik ben de mening toegedaan, dat het zou nuttig wezen, dat de Gemeenteraad volgende wens zou uitdrukken :

« De Gemeenteraad van Oostende, in openbare vergadering bijeengekomen drukt de wens uit dat de Regering de nodige maatregelen zou treffen om de slachtoffers van de watersnood

van 1 Februari II. billijk en rechtvaardig te vergoeden, voor de schade die zij te dezer gelegenheid hebben geleden ».

Ik stel voor over deze wens te stemmen. Wij hebben dit standpunt unaniem in de Kamer verdedigd, maar de stemming van de Gemeenteraad zal er nog meer kracht bijzetten.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Vraagt iemand het woord ?

M. VROOME, Schepen. — Ik wens dat dergelijke vergoeding zou geschieden en ben bereid desnoods dit te stemmen, maar zal het stemmen van deze wens de indruk niet verwekken als zouden het Schepencollege en de heer Burgemeester niet herhaaldelijk aangedrongen hebben bij de Eerste Minister en de Regering opdat zulks zou gedaan worden ?

Dit ware thans een dubbel gebruik.

Ik wil dit aanvaarden, onder de voorwaarde dat het wel verstaan is dat die wens niet is uitgedrukt op een officiële manier, en dat de Gemeenteraad niet wil zeggen dat het initiatief niet reeds genomen werd.

M. VANHOORNE. — Ik meen dat deze wens overbodig is, dit werd reeds gedaan onder een ander vorm. Het is alleen maar om te zeggen : « Wij zorgen er voor ».

M. DE KINDER. — Er is niet voor gezorgd.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ik wil het volgende verklaren : De discussies betreffende de wetgeving en de manier waarop de Regering de geteisterden moet bijstaan, behoren niet tot onze vergadering, maar wel tot een andere vergadering en aan die besprekingen aldaar hebben de heren De Kinder en anderen en ik zelf deelgenomen.

De Gemeenteraad is zeer slecht geplaatst om met kennis van zaken dienaangaande een wens uit te drukken, omdat de Gemeenteraad geen inlichtingen bezit over de huidige financiële toestand van het Land en over de mogelijkheden waarover de Regering beschikt, en in dit opzicht spreekt de motie van de heer De Kinder niet, wanneer het gaat over de middelen die zouden moeten dienen om zijn motie 100 % te verwezenlijken.

Van een andere kant moet ik ook aan de Raad verklaren, dat ik 3 uren lang, hier te Oostende, met de heer Minister van Geldwezen een gesprek gevoerd heb, en eergisteren nog een gesprek plaats had in tegenwoordigheid van de heer Minister

van Binnenlandse Zaken ; dat ik tevens een breedvoerig gesprek gevoerd heb met de heer Minister van Volksgezondheid en tevens met de heer O. Behogne, Minister van Openbare Werken. Andere leden van het Schepencollege, hier tegenwoordig, hebben eveneens met de heer Minister van Openbare Werken gesproken.

Welnu, zonder in details te mogen treden, Meijuffer, Mijne Heren, meen ik toch aan de Raad te mogen verklaren, dat Oostende, die de zwaarst geteisterde stad is en die meer heeft geleden dan gelijk welke andere stad, het recht heeft op alles wat enigszins kan toegestaan worden aan het stadsbestuur en aan de geteisterden. Ook zullen wij in de volle mate van het mogelijke voldoening bekomen.

Ik heb verzoenende woorden gehoord vanwege verscheidene leden van de Regering. Tijdens de besprekingen die ik met hen had en met tal van personaliteiten, werd het idee bijgetreden, opgevat in het voorstel De Kinder. Daarom meen ik dat het wenselijker ware niet in te gaan op zijn voorstel, om de indruk niet te geven dat wij zouden geneigd zijn tot een zekere misnoegdheid of wantrouwen, of misschien ook wel dat er een weinig te veel aan politiek gedaan wordt ter zake.

Wat de gedachte zelf betreft, voel ik dit mede, maar ik vermeen, en dit is mijn persoonlijke zienswijze, dat het thans niet gepast is daarmee voor de dag te komen. Ik weet niet wat de leden van het Schepencollege er over denken. Ik ben van oordeel dat het menselijker zou zijn niet aan te dringen.

M. DEHOUCK. — Wij hebben parlementairen in de drie groepen van de Raad. Ik denk dat wij die parlementairen mogen gelukwensen voor hetgene zij gepresteerd hebben te Brussel en daarom meen ik het overbodig, dat de Raad nog verder zou aandringen.

M. DE KINDER. — Ik zou er dit nochtans willen aan toevoegen. Gij kunt er over oordelen. Als Gemeenteraad, zijn wij toch de emanatie van de bevolking die ons hier gestuurd heeft.

Wij zijn de mening toegedaan, dat het hier gaat om een nationale ramp, de heer Burgemeester heeft ook dit standpunt verdedigd te Brussel, en vermits de solidariteit van het land toch wordt ingeroepen, zou het normaal zijn, dat iedereen billijk vergoed worde, en met billijk bedoel ik nog niet integraal.

Ik bedoel aldus dat de geteisterden niet zouden onderworpen worden aan een hulpverlening, maar een titel op oorlogschadevergoeding zouden bekomen.

Ik denk aldus, in tegenstelling met uw mening, aan de heren uit Brussel kenbaar te maken, dat zulks de unanieme wil

is van de vertegenwoordigers van de Oostendse bevolking en ook van de andere vertegenwoordigers van het land.

M. BOUDOLF. — Ik beaam ten volle deze mening en ik vraag de stemming.

M. VAN CAILLIE. — Nopens deze wens, kan er een zekere tegemoetkoming gedaan worden, door de volgende bewoordingen te gebruiken : « Dat eensgezind, de Oostendse Gemeenteraad de voetstappen van zijn mandatarissen, zowel provinciale als kamerleden goedkeurt, om te komen tot een billijke vergoeding ».

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Dan zullen wij ons eigen lof toezwaaien, vermits wij allen op dezelfde voet staan, zowel in de Kamer als in de Provincieraad.

M. DE KINDER. — Dit is om alle combine uit te schakelen.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER. — Ik geloof dat de heer Van Caillie er in geslaagd is de indruk te weren dat er aan politiek gedaan wordt. Ik stel vast dat de Gemeenteraad eenparig met dit voorstel accoord gaat.

De Raad met eenparige stemmen drukt de volgende wens uit :

De Gemeenteraad, in openbare vergadering bijegekomen op 21 Februari 1953, hecht eenparig zijn goedkeuring aan de voetstappen aangewend door het Schepencollege en de mandatarissen, bij de openbare machten, tot het bekomen vanwege de Staat van een vergoeding voor de geteisterden van de watersnood van 1 Februari 1953, en dringt eensgezind aan bij de Regering om de nodige maatregelen te treffen opdat aan de slachtoffers van die ramp een billijke en rechtvaardige vergoeding van de opgelopen schade zou worden toegekend.

— Met eenparige stemmen, bekrachtigt de Raad voornoemde politiebepalingen van de heer Burgemeester.

De openbare zitting wordt opgeheven te 20.45 uur.

GEHEIME ZITTING.

5. — BESTUUR. — PERSONEEL. — BEVORDERINGEN. — SCHORSING. — KENNISNEMING EN BEROEP.

M. DE BURGEMEESTER-VOORZITTER houdt lezing van

de brief van 16 Januari 1953, 2e Directie, 1e Afdeling, Sectie B, S/52/140/WV/5, waarbij de Hr. Gouverneur der Provincie afschrift overmaakt van zijn besluit van 2 Januari 1953, houdende schorsing van de beraadslaging van de Gemeenteraad van 28 November 1952, waarbij de hulpfonteiniers Gryspeerdt Camiel en Seys André bevorderd worden tot fonteiniers van 1 Juli 1952 af.

In de zitting op 9 Januari 1953 handhaafde de Permanente Deputatie deze schorsing.

Na akte te hebben genomen van voormeld schorsingsbesluit van 2 Januari 1953 van de Hr. Gouverneur der Provincie, en het handhavingsbesluit van 9 Januari 1953 van de Permanente Deputatie, neemt de Gemeenteraad, bij geheime stemming en met eenparige stemmen volgend besluit aan :

DE GEMEENTERAAD,

Gelet op zijn besluit van 28 November 1952, houdende bevordering tot fonteinier van de hulpfonteiniers Gryspeerdt Camiel en Seys André, met ingang van 1 Juli 1952 af ;

Gelet op het besluit van de Hr. Gouverneur der provincie van 2 Januari 1953, waarbij de voormelde beraadslaging werd geschorst ;

Gelet op het besluit van de Permanente Deputatie van 9 Januari 1953, waarbij de schorsing gehandhaafd wordt ;

Gelet op de redenen die tot deze maatregel hebben aanleiding gegeven, namelijk dat voor deze bevordering tot fonteinier, graad die overeenstemt met die van geschoold werkmans, voor beide betrokkenen het vereiste einddiploma van een vakschool, voorzien bij art. 27 van het statuut van het werkliedenpersoneel, niet voorgelegd wordt ;

Overwogen dat in onderhavig geval, waar het gaat om reeds benoemde werklieden die van hulpfonteinier tot fonteinier bevorderd worden, vak dat niet aan een vak- of beroepsschool aangeleerd wordt, bezwaarlijk een diploma kan worden geëist ;

Overwogen dat het bedoelde artikel van het personeelsstatuut in vervanging een proef voorziet over vakkennis ;

Overwogen dat werklieden, die reeds verscheidene jaren de bediening van fonteinier uitoefenen, tot algehele voldoening van hun oversten, meer dan voldoende blij hebben gegeven van vakkennis, zodat een proef hierover volkomen overbodig wordt, en men de belanghebbenden kan beschouwen als zijnde in regel met de vereisten van het personeelsstatuut ;

Overwogen namelijk dat de belanghebbenden, voor hun regularisatie tot hulpfonteinier in vast verband, inderdaad sedert 1 Januari 1946 de functie uitoefenden, ter voldoening van het bestuur, van tijdelijk fonteinier en als dusdanig werden bezoldigd met goevinden van de Permanente Deputatie ;

Gelet op artikel 86 van de Gemeentewet ;

Bij geheime stemming en met eenparige stemmen ;

BESLUIT :

Bij de Koning in hoger beroep te komen van de schorsing door de Hr. Gouverneur, van het besluit van 28 November 1952, houdende bevordering tot fonteinier van de hulpfonteiniers Gryspeerdt Camiel en Seys André.

— De zitting wordt opgeheven te 21 uur.

De Stadssecretaris,
M. Surmont.

Daar het huidig proces-verbaal geen aanleiding geeft tot opmerkingen wordt het goedgekeurd in de zitting van de Gemeenteraad op 6 Maart 1953.

Door de Raad :

De Secretaris,
M. Surmont.

De Burgemeester-Voorzitter,
A. Van Glabbeke.

GEMEENTEBLAD

DER

STAD OOSTENDE

1953.

Nr. 3.

GEMEENTERAAD VAN OOSTENDE

ZITTING OP 6 MAART 1953

D A G O R D E

O P E N B A R E Z I T T I N G

1. Vorstenhuis — Huwelijk van H.K.H. Prinses Josephine-Charlotte : geschenk Blz. 116
2. Bestuursmachten — Schepencollege — Samenstelling : verzoek om 5e Schepenzetel Blz. 116
3. Politieverordening — Bouwreglement : wijziging en aanvulling Blz. 122
4. Stadsgoederen — Gewezen brandweerkazerne en politiebureau gelegen Slijkenssteenweg : verandering van bestemming Blz. 125
5. Giften en legaten — Legaat van wijlen Mevr. Weduwe R. Raskop-Heyrick: aanvraag om machtiging tot aanvaarding Blz. 126
6. Vervoer — Toelating tot het verhuren van taxi zonder standplaats op de openbare weg : verlening Blz. 128
7. Bestuur — Personeel — Kader : wijziging Blz. 131
8. Onteigeningen — Gronden nieuwe school Meiboom — Vergoedingen : vaststelling Blz. 132
9. Wegen — Aanbrengen lichtsignalisatie kruispunt Koningstraat-Van Iseghemlaan — Overeenkomst met Staat : goedkeuring Blz. 135